உ

கணபதி துணை.

கடம்பர்கோயில் உலா

இது

மஹாமஹோபாத்யாய - தாக்ஷிணாத்யகலாநிதி

Dr. உ. வே. சாமிநாதையரவர்களால்

பரிசோதித்துத்

தாம் நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரையுடன்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம் — ருகூ.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை,

மதுரை.

1932.

விலை அணா 6.

கணபதி துணை.

முகவுரை.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரியந்தமி ழோடிசை யானவன்
கூரியகுணத் தார்குறி நின்றவன்
காரிகையுடை யான்கடம் பந்துறைச்
சீரியல்பத்தர் சென்றடை மின்களே.

தேவாரவைப்பு.

"காவிரிசூழ் கடம்பந்துறை யுறைவார் காப்புக்களே."

"கடைமுடிகானூர் கடம்பந்துறை
கயிலாய நாதனையே காணலாமே,"

"மயிலாடுதுறை கடம்பந்துறை யாவடுதுறை
மற்றுந்துறையனைத்தும் வணங்குவோமே"—திருநா.

"பாங்கூ ரெங்கள் பிரானுறையுங் கடம்பந்துறை"—சுந்தர.

காடவர்கோன் திருவெண்பா.

அழுகு திரிகுரம்பை யாங்கதுவிட் டாவி
ஒழுகும் பொழுதறிய வொண்ணா—கழுகு
கழித்துண் டலையாமுன் காவிரியின் றென்பாற்
குழித்தண் டலையானைக் கூறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலாவென்னும் தமிழ்ப்பிரபந்தம் பாட்டுடைத்தலைவனது பவனியைச்சிறப்பித்துப் பாடப்படுதலால் இப்பெயர்பெற்றது; உலா-பவனி. தலைவன் வீதியிற் பவனிவருகையில் அவ்வீதியின்கணுள்ள பேதைமுதற் பேரிளம்பெண் ஈறாகிய எழுபருவமகளிரும் அவனைக்கண்டு காதல்கொள்வதாகக் கலிவெண்பாவாற் பாடப்படுவது இது. இதன்கண் [illegible]

தத்தம் புலமைத்திறத்திற்கேற்பக் கருத்துக்களைத் தொடர்புபெற அமைத்து விரித்தும், தாம் வழிபடுதெய்வங்கள்மீதும், தம் ஆசிரியர் மீதும், தம்மை ஆதரித்த உபகாரிகள்மீதும் பலபுலவர்கள் உலாக்களைப் பாடியிருக்கின்றனர்.

சேரமான்பெருமாணாயனாரால் இயற்றப்பட்ட ஆதியுலாவும், தத்துவராயரால் இயற்றப்பெற்ற ஞானவிநோதன்உலாவும், கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய ஒட்டக்கூத்தரால் இயற்றப்பெற்ற மூவருலாவும் ஆகிய பழையநூல்கள் முறையே இம்மூன்று வகைக்கும் உதாரணங்களாக உள்ளவை.

தலங்களிலுள்ள மூர்த்திகளைத் தலைவராகக்கொண்டு பாடப்பட்ட தமிழ்ப்பிரபந்தங்கள் பிற்காலத்து மலிந்தன. அவ்வகையில் உலாக்களும் இயற்றப்பட்டன. "நன்னெடு வீதியின், மதகளிறூர்தல் மூதனிலை யாகும்" (பன்னிருபாட்டியல், சூ. 216) என்ற சூத்திரத்தோடு இயையப் பாட்டுடைத்தலைவர்களாகிய அரசர்கள் களிற்றின்மீது பவனிவந்தனரென மூவருலாவிற் காணப்படுகின்றது. ஆதியுலாவிற் சிவபெருமான் இடபவாகனத்தின்மீது எழுந்தருளியதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. தலசம்பந்தமாகப் பிற்காலத்து இயற்றப்பெற்ற உலாக்களில் அவ்வத்தலத்திலுள்ள நாயகர் (ஸோமாஸ்கந்தர்) திருத்தேரில் எழுந்தருளியதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சொக்கநாதருலாவில்மட்டும் தேர் முதலிய எழுவாகனங்களிற் சொக்கநாதர் எழுநாள் உலாப்போந்ததாகக் காணப்படுகின்றது.

*தலசம்பந்தமான உலாக்கள் அவ்வத்தலத்துக்குரிய கணிகையர்களால், தொன்றுதொட்டுப் பாடப்பெற்றுவந்தன. உலாக்களிற்கூறப்படும்†எழுபருவமகளிரும் பொதுமகளிராதலின் இப்பிரபந்தம் அவர்களோடு தொடர்புடையதாயிற்று.

மகளிர்க்குரிய எழுபருவங்களின் இயல்புகள் ஒவ்வோருலாவிலும் வருணிக்கப்படுமேனும் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியான சிறப்புக்களோடு விளங்கும். பெருங்கதையில் 'நாட்டுரவும்' என்னும் பகுதியில் இவ்வெழுபருவ மகளிருடைய இயல்புகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இக்க.

*இப்பொழுது இந்த வழக்கம் பலதலங்களில் அருகிவிட்டது.
†சொக்கநாதருலா, மூலவுரையைப் பார்க்க.

தலவரலாறு.

கடம்பர்கோயிலுலாவென்பது சோழநாட்டிற் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ளதும் தேவாரம் முதலியவற்றைப் பெற்றதுமாகிய கடம்பர் கோயிலென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானைத் தலைவராகக்கொண்டு பாடப்பெற்றது. இதனை இயற்றிய ஆசிரியர் இன்னாரென்பது தெரியவில்லை. ஆனாலும் இருத்தேனை, "திருவாவடுதுறையி, லெம்பிரா னன்ப ரிதயமோ" (கண்ணி, 84) என்பதனால் அவர் திருவாவடுதுறையாதீனத்து அடியவராகிய ஒரு பெரியவரென்று கருதப்படுகிறார்.

இந்தலத்துமூர்த்தி கடம்பவனநாதர், சுந்தரேசர், ஸௌந்தரரென வழங்கப்பெறுவர்.

அம்பிகையின் திருநாமம் முற்றாமுலையம்மையென்பது (29, 57, 74, 179); இது வடமொழியில் பாலகுசாம்பிகை என வழங்கும்.

தலவிருட்சம்:கடம்பமரம், 13, 25, 41.

தீர்த்தம்: காவிரியாறு; 16, 34, 46, 58, 361. பிரமதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தமும் உண்டு; கோவையாரில், "தண்கடம் பைத்தடம் போற் கடுங் கானகந் தண்ணெனவே" (220) என்று சொல்லப்படும் கடம்பைத் தடம் இதுவாக இருத்தல்கூடுமென்று தோற்றுகிறது.

இத்தலம் கடம்பை, கடம்பர்துறை, கடம்பவனம், தட்சிணகாசி, குழித்தண்டலையெனவும் வழங்கும். பிரமதேவர் வழிபட்டுத் திருக்கோயில் முதலியன அமைத்துத் திருத்தேர்விழாவும் நடத்தினமையாற் பிரமபுரமென்றும் (19), சோமகாசுரனிடத்திலிருந்து திருமால் வேதங்களை மீட்டற்குக்காரணமாகிய திருவருளைப்பெற்ற இடமாதலிற் சதுர்வேதபுரியென்றும் (33–6), முருகவேள் பூசித்துப் பேறுபெற்றமையிற் கந்தபுரமென்றும் (37) இது பெயர்பெறும். இத்தலத்திற் சத்தகன்னியர் பூசித்து, தம்மைப்பற்றி வருத்திய பிரமஹத்தியினின்றும் நீங்கினர் (21–6); வேதசன்மாவென்னும் அந்தணர் தவம்புரிந்து மதுரையில் நிகழ்ந்த திருமணக்கோலத்தை இங்கே தரிசித்தனர் (27–31); அகத்திய முனிவர் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர்; 32.

இத்தலத்துத் திருக்கோயிலில், பிரமதேவர், சப்த மாதர்கள், அகத்தியமுனிவர் முதலியவர்களுடைய திருவுருவங்கள் தனித்தனியே உள்ளன. *இப்பொழுது கடம்பர்கோயிலைச்சார்ந்ததும், குழித்தலை என வழங்குவதுமாகிய ஊரின்கண் உள்ள ஆலயத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்வாமியின் திருநாமம் ஸ்ரீ சுந்தரேசுவரரென்பது. அம்பிகை யின் திருநாமம் ஸ்ரீ மீனாட்சியென்பது. இவற்றை நோக்கும்பொழுது கடம்பர்கோயிலிற் சிவபெருமான் திருமணக்கோலம் காட்டியதன் அறிகுறியாக இவ்வாலயம் பண்டைக்காலத்தில் அமைக்கப்பெற்ற தென்று கருதப்படுகின்றது.

இத்தலத்திற்குத் திருநாவுக்கரசுநாயனர் அருளிய தேவாரப் பதிகம் ஒன்றும், ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனர் அருளிய திருவெண்பா ஒன்றும், ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருப்புகழும் உண்டு.

120-ஆம் கண்ணியால் காளத்தியென்பவரால் இயற்றப்பெற்ற அந்தாதி ஒன்று உண்டென்று தெரிகின்றது. மதுரைத் திருப்பணி மாலையால், பாகையென்னும் ஊரிலிருந்த காளத்தியப்பமுதலியாரென் பவர் ஒருவர் மதுரையிற் சில திருப்பணிகள்செய்தாரென்று புலப்படு கின்றது. அவர் இவ்வந்தாதி செய்தவராகக் கருதப்படுகிருர்.

இவையன்றி வடமொழியில் ஒருபுராணம் உண்டு. திருவாரூர் ஸ்ரீ முத்துஸாமிதீக்ஷிதரென்னும் சங்கீதவித்வானல் கேதார கௌளாகத்தில் இயற்றப்பெற்ற மிகச்செவ்விதாகிய, "நீலகண்டம் பஜே" என்னும் வடமொழிக்கீர்த்தனம் ஒன்றும் இத்தலத்திற்கு உண்டு.

"சேர்தொண்டை மண்டலத்தோர் செய்தபெரும் புண்ணியமோ, ஈதென்னும் பொற்றடந்தேர்" (85) என்னுங் கண்ணியால் இத்தலத்தில் அக்காலத்தில் இருந்த சிவபக்திச்செல்வர்களாகிய தொண்டைமண்டல வேளாளர்களால் திருத்தேர் இயற்றப்பெற்றதென்பதும், 86-7-ஆம் கண்ணிகளால் பாகையென்னும் ஊரிலிருந்த சரவணையென்னும் ஒரு செல்வர் இத்தலத்துச் சிவபெருமானுக்குத் திருவாபரணங்கள் செய்து சாத்தினரென்பதும் தெரியவருகின்றன.

---

*இச்செய்தியையும் வேறுசிலவற்றையும் எனக்குத்தெரிவித்தவர், குளித்தலை போர்டுஹைஸ்கூல் ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர் ப்ரம்மஸ்ரீ அருணசலசாஸ்திரிகள்.

பாகையென்பது தொண்டைநாட்டில் திருக்கூவமென்னுந்தலத் துக்கு அருகிலுள்ள பாகசாலையென்னும் ஊர். அவ்வூரினராகிய சரவணமுதலியாரென்பவர் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய 200-வருடங் களுக்குமுன்பு ஸ்ரீபிரதாபஸிம்ம ஸ்வாமியினிடம் மந்திரியாக இருந்தவர். அவர் இத்தலத்தில் இருந்த திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மடத்தில் மடபதியாக இருந்தவர்பால் நேசமுடையவராக இருந்தார். அவ்விருவர்க ளும் சேர்ந்து கடம்பந்துறைக்கோயிலைப் புதுப்பித்துத் திருமேனி, திருவாபரணம் முதலியவை செய்துவைத்திருக்கிறார்கள். மதுரைக் கோயிலிலும், அக்காலத்திலிருந்த மாணிக்கவாசக தம்பிரானென்பவர் மூலமாக இவர் சில கட்டளைகளை ஏற்படுத்திவைத்தார். கலியப்தம். 4790-இல் பல ஜமீன்தார்கள் இவரது கொடைத்திறமையை உணர்ந்து இவருக்குப் பலகிராமங்களைச் செப்புச்சாஸனம் மூலமாக அளித்திருக் கிறார்கள். இவருடைய உருவம் கடம்பந்துறைக்கோயில் தூணில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கலி. 4890-இல் இவரது பௌத்திரராகிய சரவணமுதலியாரென்பவர்காலத்தும் சில நிலங்கள் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்று தெரியவருகின்றது.

நூலாராய்ச்சி.

எழுபருவமாதர்களுடைய இயல்புகளும் விளையாட்டுக்களும் மரபு வழுவாமல் இந்நூலிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பேதை.

ஆசிரியர் பேதையை வருணிக்கையில் மன்மதன் வித்தகத்தைக் கண்டறியாத பெண்ணென்றும், தான்வளர்க்கும் சொற்றுயத்தை ஒரு மகப் பிள்ளை யென்று கருதும் பெண்ணென்றும். இப்பருவத்தினடைமையை, "பொற்கை, வளையுமா கைவளையும் பேச்சுரைக்குமான" (14-5) என் கின்றார். "அப்ப முறைமையின் மேலிருந்து ஒருத்தி, செங்கி முடையாக் குவித்தபின்" (ஏகாம்பரநாதருலா), "என்றுமோ கற்று விமைத் தூதா தாக்து, மாருத சந்தி காமலே" (திருவானைக்காவுலா), "வைடிமூ கிலைகடைவ் வாழ்கின்ற புட்கைய, மெய்தியிலா மாவா விளைந்த மதப்பு" (திருப்பூவணநாதருலா) என்னுங் கூறும் இக்காலமே கூறுதல் காண்க. பின்னும் இவர், "சீர்கொழுந்து காதும் கம்பமாருந்த மாங்கன்று", "சீர் பிஞ்சுகு செயநதியாம் பிள்ளையன்னம்" எனச் சிலேடைபட

உருவகஞ்செய்கின்றார். அவளுடைய முடிக்கப்படாத கூந்தலுக்கு எழுவாய்ப்பயனிலையின்றி முடிக்கப்படாமலிருக்கும் புன்கவிஞருடைய செய்யுளை உவமிக்கின்றார். அவளுடைய இனிய மழலைமொழிக்கு உவமையாகத் தொண்டர்கள் பக்திபரவசர்களாகி இறைவன்முன் நாத் தழுதழுத்துக்கூறும் துதியைச் சொல்லுதல் அறிந்து மகிழ்தற் குரியது. அவள் பாவையோடேயிலல் சிற்றிலியற்றிச் சிறுசோறட்டு விளையாடல் முதலிய பேதைப்பருவத்திற்குரிய செயல்களை மரபுவழுவா மல் அமைக்கின்றார். சிறுசோற்றை, "அரனார்க் கிட்டமுறும், அன்ப ருலகத் தருந்தா தருந்திற்சிற், றின்பமென" அவளுண்டாளென்பதனால், அன்பர்களுடைய இயல்பைப் புலப்படுத்துகின்றார். அவள் கடம்பவன நாதரைக்கண்டு இவர் யாரென்று செவிலியரைக்கேட்ப அவர்கள் விடை கூறும்பகுதியில் அவள்பருவத்துக்கேற்ப, "அண்டங்களைச் சிற்றிலாகச் சமைத்து விளையாடும் பாலன்" என்னும் பொருள்தோன்றக்கூறிப்பின் பலமுறை பாலனென்னும் பெயர் தொனிக்குமாறு இறைவனுடைய தன்மைகளை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுவதாக அமைத்திருக்கின்றார்.

பெதும்பை.

பெதும்பை, அன்பு அரும்பினும் அது முற்றாப்பருவத்தினள். இப்பருவம் புனைவதற்கரியதென்பதை, "பேசு முலாவிற் பெதும்பைபுவி" என்னும் செய்யுட்பகுதியால் அறியலாம். இப்பருவத்தினளை, "பேதை குணம் பாதிமங்கைப் பெண்குணத்திற் பாதிகலந், தோது பருவ முறு பெதும்பை" (172) எனத் தகுதிபெற இவ்வாசிரியர் கூறியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இங்ஙனம் வேறு யாரும் கூறியதாகத் தெரிய வில்லை. காதலென்னும் வித்து முளைத்து நெஞ்சைக் கொழு கொம்பாகக்கொண்டு வளருந் தன்மையினளென அவளியல்பைப் புலப் படுத்துகின்றார். அவளது முடிக்கப்பட்டகூந்தலுக்குத் தவங்கள் பல செய்தும் முடிவுபெறாமல் ஈசனருளெய்துங்காலத்திலே நிறை வேறி முடியுஞ்செயலை உவமையாக்குகின்றார். அவள் நீலம், முத்து, பச்சை, மாணிக்கம், கோமேதகம், வைரம், பவளமென்னும் ஏழுவகை மணிகளாலாகிய ஏழு கழங்குகளை எடுத்து ஆடத்தொடங்கியதாக ஒரு செய்தியை அமைக்கின்றார். இப்பகுதியில் அவ் வேழு கழங்கிற்கும் சிவபெருமானோடு தொடர்புடைய பொருள்களையே உவமைகூறுகின்றார்.

பெதும்பைப்பருவப்பெண்கள் ஏழுகற்களையேனும் ஏழுகழற்சிக்காய்களையேனும் ஒருவகைப் பாட்டுப்பாடி ஆடுதல் தமிழ்நாட்டுவழக்கு. அப்பாட்டில் ஒன்றுமுதல் ஏழு எண்வரையுள்ள பொருள்கள் முறையே கூறப்படும். இம்முறையைப் பின்பற்றி இங்கே ஆசிரியர் ஒன்றுமுதல் ஏழுவரையிலுள்ள எண்கள் அமையத் தலப்பெயரையேனும் தலங்களின் செய்திகளையேனும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். அவ்வகையில் ஒன்றுக்கு ஏகாம்பரமும், இரண்டுக்கு இருவர்தேடும் மலையும், மூன்றுக்குத் திரிசிராப்பள்ளியும், நான்குக்கு நான்மாடக்கூடலும், ஐந்துக்குப் பஞ்சநதியும், ஆறுக்கு ஆறுபெண்கள் அட்டமாசித்திபெற்ற பட்டமங்கையும், ஏழுக்கு ஏழுலகத்தலங்களும் அமைக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஏழுகழங்குகளுக்குரிய பாடற்பொருளாகத் தலச்செய்திகள் அமைக்கப்பெற்றிருத்தலைத் திருவானைக்காவுலா, ஏகாம்பரநாதருலா, திருக்காளத்திநாதருலா, இரத்தினகிரி (வாட்போக்கி) யுலா, திருவேங்கடவுலா என்பவற்றிற் காணலாம்.

பெதும்பை, கடம்பவனநாதரைத் தரிசித்தமை, “மாலளந்து காணு மலையை யிருவிழிக்கோ லாலளந்தாள்” என்கின்றார். அவள் நிலையைக் கண்ட தாய்மார், “தன்னை யறியும் தருணம்வந்த தாற்றலைவன், றன்னை மனக்குறிப்பிற் றானறிந்தாள்” என்று கூறுகின்றனர். இதன்கண், பெதும்பை மங்கைப்பருவத்தன்மைவாய்ந்தனளென்பது குறிப்பிக்கப்படுகின்றது; “நன்றறிவார் சொன்ன நலந்தோற்று நாண்தோற்று, நின்றறிவு தோற்று நிறைதோற்று-நன்றாகக், கைவண்டும் கண்வண்டு மோடக் குழலோடு, நெய்விண்ட பூங்குழலா ணின்றொழிந்தாள்” (பெதும்பை) என ஆதியுலாவும், “மல்கு முலைகள் அரும்பி வரவரப், பில்கு......கொங்கைப் புதுவரவும் தோன்றும் குறைநிரம்ப, மங்கைப் பருவத்தே வாங்கினாள்” (பெதும்பை) என இராசராசசோழனுலாவும், “உருவமிகப் பாரித் தொளிபடைத்து மற்றைப், பருவ மனைப்புனைகம் பாரித்-தொருவாத, பொழுது நந்தும் பெருமாட்டிச் செய்தியது” எனச் சொக்கநாதருலாவும் கூறுகின்றன. பெதும்பையின் நிலைகண்ட செவிலியர் இறைவனைநோக்கி, “மேற்பசப்புக், காட்டுமான் காட்டிலைக் காணமறியாத வெங்கள், வீட்டுமான் கைக்கொளவோ வீதிவந்தீர்” என்று கூறும்சொற்களில் சிலேடையும், மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பதென்னும் வழக்கும் அமைந்துள்ளன.

மங்கை.

மங்கைப்பருவத்தினளை, "காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி, மாலை மலருமிந் நோய்" என்றார்—போலவே, "பேதை யரும்பிப் பெதும்பை யந்தப் போதாகி, மாது மலர்ந்த வனப்பினள்" என்கின்றார். இக்கருத்து முற்பருவத்தானிலைமையையும் இப்பருவநிலைமையையும் புலப்படுத்துகின்றது. 'நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் மந்திரிமார்கள் சூழ நிலைபெற மதர்த்தைக் குழைப் பெரியகண் மன்மதனுக்குரிய மந்திரக்கோலுரைக்க மாமயிலை சிக்கனத்தோடுப்பிச் செய்யுமாளுடைய புகழ் பெய அபிஷேகத்தைச் செய்து மூர்த்தியோடுலாக்கி யேகமாகிய அரசனுக்குப் பட்டங்கட்டினாள்' என்பதில் அவளது காதல் முற்றிய தன்மையை விளக்குகின்றார். அவள் பெருமான்புகழைப் பாடி அம்மானையாடுதலை, "அம்மானை யாடவந்த வம்மானைப் பாடியே, யம்மானை யாடி னளாய்" என்று சொற்பின்வருநிலையணிபடச் சொல்லுகின்றார். திருவானைக்காவுலாவில் அரிவைப்பருவத்தில் அம்மானை கூறப்படுகின்றது. திருக்காளத்திநாதருலாவில் மங்கைப்பருவத்தில், "தன்னை மறந் தாட்டித் தலைப்பட்ட வம்மானை, அன்னோதனை யீன்ற மலை யம்மானை—முன்னொரு நாள், கொன்றையொரு மூன்றுடைய கொம்பை யருளம்மானை, யங்கையிலே வீற்றிருந்த மம்மானைக்—கங்கையெனும், அம்மானைப் பெற்றதனை யம்மானைப் பாடியவா, ரம்மானை யாடி னளவிலே" எனவருவதும், இரத்தினகிரியுலாவில் மங்கைப்பருவத்திலும் திருப்பூவணநாதருலாவில் மங்கைப்பருவத்திலும் அம்மானைகூறப்படும் பகுதிகளும் இதனோடு ஒப்புமை உடையன.

மடந்தை.

மடந்தைப்பருவத்திற் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது: மடந்தைப்பருவப்பெண் தன் பாங்கி ஒருத்தியை விளித்து, "தோழி இவ்விய அழைத்துவந்து கடம்பவனநாதர் திருவுருவத்தை எழுதும்படி கூறுவாய்" என்றாள், அதற்குப் பாங்கி, "நீ பெருமானை யாதெழுதவல்லாய்? அவரது திருமுடியை எழுதினால் அதனை கங்கை என்னும் ஆற்றுக்கங்கையின்? திருமேனியை எழுதினால் அதிலுள்ள அக்கினியின் வெப்பம் எழுதுமோ? ... கண்களைத் தீட்டுவாய் அவற்றின் நெருப்பினை எப்படி

பொருத்தமுடியும்? திருச்செவியில் தோடுகளை எழுதினாலும் அத்தோட்டு வடிவமாகவுள்ள கம்பளாசுவதரர்களென்னும் இசைவல்லார்களின் பாடலைப் புலப்படுத்தமுடியுமோ? திருக்கழுத்தை எழுதினாலும் அது வேதத்தை முழங்கும்படி செய்ய முடியுமோ? திருக்கரங்களை எழுதினாலும் அவை உன்னைத் தழுவிக்கொள்ளும்படி செய்வானோ? திருவடிகளை எழுதினாலும் கால்மாறியாடலைக் காட்டமுடியுமோ? அவனை அறிஞர்களே அறிவார்கள். இப்படிய னிவ்வுருவ னிவ்வண்ணத்தன் — ஒப்புடையன், ஆமென் றெழுதவல்லா ரியாரே” என்று விடை கூறினார்.

ஓவியத்திற் கடவுளின் திருவுருவை எழுதுவித்துக் கண்டு மகிழும் விருப்பம் மடந்தைக்கு இருந்தமையை இவ்வாசிரியர் கூறுதலைப் போலவே சிலசில வேறுபாடுகளுடன் வெவ்வேறு பருவப்பெண்கள் அங்ஙனம் விரும்புவதைச் சில உலாக்கள் கூறுகின்றன. ஏகாம்பரநாதருலாவில் அரிவைப்பருவத்தினள் ஒரு சித்திரசாலையிற்சென்று காஞ்சித் தலசம்பந்தமான வரலாறுகளைப் புலப்படுத்தும் ஓவியங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்தாளென்றும், திருப்பூவணநாதருலாவில் தெரிவைப்பருவத்தினள் ஓர் ஓவியனை அழைத்துத் திருப்பூவணநாதர் திருவிளையாட்டு முதலிய வற்றை எழுதுமாறுசெய்து கண்டு களித்தாளென்றும், சங்கரலிங்க உலாவில் பேரிளம்பெண் பருவத்தினள் சித்திரசாலையிற்சென்று அங்கே எழுதியிருந்த சங்கரலிங்கத்தின் திருவிளையாடல்களின் உருவத்தைப் பிறருக்குக்காட்டினாளென்றும், தஞ்சைப் பெருவுடையா ருலாவிற் பெதும்பைப்பருவத்தினள் ஓவியன் ஒருவனைக் கண்டு சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியின் திருவுருவத்தைத் தீட்டித்தரச்செய்து கண்டா ளென்றும் கூறப்பட்ட செய்திகளால் இவ்வழக்கத்தை அறியலாம்.

அரிவை.

அரிவையின் வருணனையில் சிலேடையோடொடுகிய தற்குறிப்பேற்ற அணி அமைந்துள்ளது. அவளுடைய கண் மானை மருட்டி வண்டைச் சிறைப்படுத்தி மீனைப் பயமுறுத்தி வனசத்தைப் பங்கமுறச்செய்து குவளையை வனத்தில் ஏற்றி வாளினை அதோகதியாகப் பண்ணி விடத்தினை நீலகண்டமேவும் பிழைசெய்து கெண்டையைச் சத்திரியிலேயேனையும் கத்தியை உறையிடக்கானதாகவும் சொல்லச் செய்து கொலைக்குணத்தில் தன்னையொக்க யமன் திருமெனன்றும்

பெயரால் வழங்கச்செய்ததென்று புனையும் பகுதியில் அவ்வப்பொருள்களின் இயற்கைத்தன்மையையும் தொழிலையும் பெயரையும் வேறு பொருள்படும்படி தோற்றச்செய்து அமைத்துள்ளார். அவள்குழல், "சூரியன்வந்தாலும் நீர் என்றுவந்தீர்? என்று அஞ்சாமற் கேட்கும் இருளைப்போன்றது" என்று சொல்வதில் நகைச்சுவை காணப்படுகின்றது.

அவள் ஒரு விறலியை அழைத்துத் தேவர்களுக்குள்ளே வீரம் கருணை அழகு என்னும் மூன்றினும் மிக்கவர் யார் என்று கேட்ப அவ்விறலி காமதகனம், திரிபுரசங்காரம், தக்கயாகசங்காரம், பிரமன் தலையைக்கொய்தது, அந்தகாசுர சங்காரம், காலசங்காரம் முதலிய வீரச் செயல்களைச் சொல்லிச் சிவபெருமானது வீரத்தையும்; யானை, வண்டு, சிலந்தி, பாம்பு, கரிக்குருவி, பன்றிக்குட்டிகள், எறும்பு முதலிய விலங்கினங்கட்கும் திருவருள்செய்ததைச் சொல்லி அவரது பெருங்கருணையையும்; முனிவர்களும் பெண்மையை அவாவிய பேரழகை யுடைய திருமாலே பெண்ணாகி அவாவும் அழகுடையவரென்று சொல்லி அவரது அழகையும் புலப்படுத்தி, "வீரப் பெருக்கழகன் மென் கருணைச் சீரழகன், ஆரத் திருமேனி யாரழகன்" (309) ஆகிய அவரே யாவற்றினும் மிக்கவரென்று வீணைவாசித்தல் முகமாகக்கூறினாளென்ற ஒருசெய்தி காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு பாட்டுடைத்தலைவருடைய ஏற்றத்தைப் புலப்படுத்துவதற்கு வேறு சில உலாக்களிலும் உண்டு. ஏகாம்பரநாதருலாவில் பேரிளம்பெண் அந்தணரொருவரைநோக்கி, "சிவபெருமான்நிலைக்கும் ஏனைத்தேவர்நிலைக்கும் வாசி கூறுக" எனக் கேட்க, அவர் சிவபெருமான்பெருமையைப் புலப்படுத்தியதாக அமைந்த செய்தியும்; திருக்காளத்திநாதருலாவில் அரிவை விறலியொருத்தியை அழைத்துப் பெண்களை ஆட்கொண்ட அழகுடைய நாயகர்களுக்குள்ளே சிறந்தவர் யாரென்றுகேட்ப அவள் ஒவ்வொருவர்க்கும் ஒவ்வொரு குற்றம் கூறிச் சிவபெருமானே சிறந்தவரென நிறுவுவதாக உள்ள செய்தியும்; இரத்தினகிரியுலாவில் மடந்தை பாங்கியர்களைப்பார்த்து, 'மின்னுக்கு மண்ணுக்கும் வேறு மூலத்துக்குங், கண்ணுக் கினியவராங் காவலரை எண்ணித்தான், சொல்லுவீர்" என்ன அவர்கள் சிவபெருமானே அத்தகையவரெனக் காரணங்காட்டிப் புலப்படுத்தியதாகக் கூறப்படும் செய்தியும் இவ்வகையைச் சார்ந்தனவே.

தெரிவை.

தெரிவைப்பருவத்தில் குறத்தியின்செய்தி ஒன்று சொல்லப்படுகிறது. அது வருமாறு:

தெரிவை மணிமேடையில் வீற்றிருக்கையில் குறிசொல்லும் குறத்தி ஒருத்தி அங்கே வந்தாள். அவளைக்கண்ட தெரிவை, "என் மனக்குறிப்பையறிந்து சொல்வாயாக" என்றாள். அவள், "ஒரு வருடம் சொல்வாயாக" என்றாள். "பதினோராவதுவருடம்" என்றாள் தெரிவை. அவ்வருடம் 'ஈசுவர' ஆதலின், "ஈசுவரன்பால் உனக்கு விருப்பம் இருக்கின்றது" என்றாள். பின் ஒருமாதத்தைச்சொல் என்று அவள் கூற, தெரிவை, "நான்காவதுமாதம்" என்றாள். அம்மாதம் ஆடியாதலின், "மன்றாடிமீதில் விருப்பம் உனக்கு இருக்கிறது" என்றாள். பின்னும் குறத்தி ஒருவாரத்தைக் கேட்க இரண்டாவது வாரமென்றாள். அது சோமவாரமாதலின், "நீ சோமசேகரனை விரும்புகின்றாய்" என்றாள் குறத்தி. அவர் வருவாரோ எனத் தெரிவைகேட்ப, "வந்து அவர் அருள் செய்வார்" என்று குறத்தி கூறிப் பரிசுபெற்றுச் சென்றாளென்பது.

இவ்வாறு குறத்திபாற் குறிகேட்கும்வழக்கம், உலாநூல்களுள் சங்கரசோழனுலாவில் பெதும்பைப்பருவத்தில், "தூற்று, விசும்பின் மழைகடுப்ப மெய்க்குறஞ்சொன் னாட்குப், பசும்பொன் மழைபொழியப் பார்த்தும்" எனச் சுருக்கமாகவும், தஞ்சைப்பெருவுடையாருலாவில் மடந்தைப்பருவத்தில் குறத்தி தலைவியின் கைரேகையைப்பார்த்துக் குறிசொன்னாள் என்னும்பகுதியில் விரிவாகவும் காணப்படுகின்றது.

பேரிளம்பெண்.

பேரிளம்பெண்வருணனையில் அவள்குழலைப் பிராயத்திற்கேற்ப, "இருட்டறையுட் பல்கணியி னெய்து நிலாக் கூடிட், இருட்டனைத்தேறு நரை யெய்தும்—திருக்குழல்" என்பார். பூணணிதலையும் மையிடுதலையும் அவள் நீத்தவளென்பார். இவ்வாறே பிற உலாக்களிலும் காணப்படுகின்றது.

அவள் ஒரு பூங்காவை அடைந்து அங்கே உள்ள ஒவ்வொரு மரத்தையும் கண்டு அவ்வம் மரம் தலவிருட்சமாக உள்ள தலத்தை நினைந்து பாவினளென்கின்றனர். இம்முறை, திருவானைக்கா உலாவில் பேரிளம்பெண்பருவத்திலும், சொக்கநாதருலாவில் அரிவைப் பருவத்திலும் காணப்படுகின்றது.

பேரிளம்பெண் இறைவரது சேவையையேசெய்துகொண்டிருப்பவ ளென்பது பல உலாக்களிற் கூறப்படும். இவர், "பான்சேவை யன்றிப், புதுமை விழிக்குப் பொருந்தாள்" என்பதில் அக்கருத்தைச் சிலேடையில் நன்கு அமைத்துக்காட்டுகின்றார்.

பிறதலங்கள்.

இந் நூலில் பலதலங்களைப்பற்றியசெய்திகள் இடையிடையே கூறப்படுகின்றன.

கடம்பவனநாதர் எழுந்தருளுகையில் இன்ன இன்ன தலத்தை யுடையவர் வந்தாரென்று திருச்சின்னம் முழங்கின எனக் கூறப்படும் பகுதியில் பலதலங்களின் பெயர்கள் வேறுதொனிப்பொருள் தோற்று கின்ற அடைமொழிகளோடு ஆளப்படுகின்றன. இதனை, 'அங்கயற் கண்ணிசார் கூடலான், ஆட்டைவிடாப் புலியூரான், சண்மதத்து மேலான தந்திவனத்தான், மண்பரவு புற்றிடத்தான், ஆவணத்து முற்றும்விலையா மென்றவன், பூவணத்து வாசப் பொருள், துன்பக்கடல் கடத்துந் தோணிபுரத்தான், இன்பவெள்ளத்து ஐயாற்றிறை, தேவி மருங்கமரும் காஞ்சிபுரன், துதிக்கைபெற்ற வாரணவாசியான், பைக்கு ளடங்காத மாணிக்கமலையான், ஆனந்தத்தேனை அன்பர்க் கூட்டிவைக் கும் ஈங்கோய் மலையெம் பிரான்' என்பவற்றா லறியலாகும். இப்பகுதியிற் சொல்லப்பட்டதலங்கள் முறையே மதுரை, தில்லை, திருவானைக்கா, திருவாரூர், திருவெண்ணெய்நல்லூர், திருப்பூவணம், சீகாழி, திருவை யாறு, காஞ்சிபுரம், காசி, இரத்தினகிரி, திருவீங்கோய்மலை என்பன (112-9). பெதும்பை கழங்காடுகையிற் பாடுவதாக அமைத்துள்ள தலங்கள் திருவேகம்பம், திருவண்ணாமலை, திரிசிராப்பள்ளி, மதுரை, திருவையாறு, பட்டமங்கை என்பன. பின்னும் விறலிபொருட்டு இறைவர்கருணையைப் புலப்படுத்தற்காக அவரை வழிபட்டு அருள் பெற்ற விலங்கு முதலியவற்றைக்கூறும்வாயிலாகச் சிலதலங்கள் குறிப்பிக்கப்படுகின்றன. அவை, திருக்காளத்தி, திருவானைக்கா, ஸ்ரீசைலம், திருவண்டுறை, திருக்குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம், திருநாகேச் சுரம், திருநாகைக்காரோணம், திருப்பாம்புரம், திருப்பாம்பணி, திருக்கேதீச்சுரம், திருவாலவாய், திருக்குற்றாலம், திருவெறும்பீச்சுரம் (303—5) முதலியன.

பேரிளம்பெண், பூங்காவை அடைந்து ஒவ்வொரு மரத்தையுங் கண்டு அவ்வம்மரத்தைத் தமக்குரிய விருட்சமாகப்பெற்ற தலங்களை நினைந்து வழிபட்டதாகக் கூறும்பகுதியில் வந்துள்ளவை: திருப்பைஞ்ஞீலி, திருக்குற்றாலம், திருநெல்வேலி, திருமுல்லைவாயில், திருவேகம்பம், திருவாட்போக்கி, திருவிங்கோய்மலை, திருவாவீசம் (அபிஊர்) என்பன. அவள் இன்பத்தைப் பயிரின் விளைவாக உருவகம்செய்யும் பகுதியில், "காட்சிக் கதிர்தோன்ற, ஏமுறு நெல்வேலி யீசரே" எனத் திருநெல்வேலி அதற்கு இயைபுற எடுத்தாளப்படுகின்றது.

கடம்பவிருட்சம், திருமணக்கோலக்காட்சி, சுந்தரனென்னும் திருநாமமென்பவற்றால், இத்தலம் மதுரையோடு ஒப்புமையுடையதாதலின், அத்தலச் செய்திகள் பல இதன்கண் எடுத்தாளப்படுகின்றன; "செல்லாருஞ் சோலைத் திருவால வாயதனில், கல்லொரு மிந்திரவி மானத்துட் கல்லானை, சித்தராரு ளாற்கரும்பு தின்னுமங்கோட் டென்னவனின், முத்துவடம் போலுமிள மூரலாள்" (150-51) என்பதில் திருவாலவாயென்னும் திருநாமமும் இந்திரவிமானமும் கல்லானைக்குக் கரும்பருத்திய திருவிளையாடலும், "மையேந்து சோலை மதுரை சேர்ந்தவுரி, கையேந்து பாலன்" (167) என்பதில் விருத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடலும், "மீனக் கொடியன் விளைவிற் பயந்ததால்" (235) என்பதில் தடாதகைப் பிராட்டி திருவவதாரமும், "தானன்மாறி யாட்டுவிக்கப் பாண்டியற்கு நல்லவே" (260) என்பதில் கான்மாறியாடிய திருவிளையாடலும், "நான்று ளிசைவாது சாய்ந்திடவே, எம்பிரான் கூட லிறைவனை [illegible] பித்த, கும்பமுனி மாமயிலே" (292-3) என்பதில் இசைவா[illegible] திருவிளையாடலும், "வல்லமையில் லாதகைய வாயதம் [illegible] மயில், அன்னை யிறந்த வடலைனைக் குட்டிகட்கும் .... [illegible] பகவி" (303-5) என்பதில் கரிக்குருவிக்கு உபதேசம்செய்த திருவிளையாடலும், பன்றிக் குட்டிக்குப் பால்கொடுத்த திருவிளையாடலும் குறிக்கப்படுகின்றன.

கடம்பவனநாதருக்குரிய தசாங்கங்கள் 56-ஆம் கண்ணி முதலியவற்றில் மடக்கணி அமையச் சொல்லப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:— (1) மலை: கயிலைமலை, (2) ஆறு: காவிரி, (3) நாடு: சோழநாடு, (4) நகர்: கடம்பர்கோயில், (5) மாலை: கொன்றை, (6) குதிரை: வேதம், (7) யானை: ஐராவணம், (8) கொடி: இடபம், (9) முரசு: ஓங்காரம், (10) ஆணை: சந்திரன் முதலியவற்றை நிலைபெயராது ஒழுகச்செய்யும் ஆணை.

சிவபெருமான்பெருமை.

இன்னும் சிவபெருமானது பெருமைகளைப் பலவாற்றானும் எடுத்துப்பாராட்டுவார். 'சக்தியாகவும் சிவமாகவும் அருள்புரியும் தன்மையான்' (1) என்பர். மணமாகவும் மலராகவும் உள்ளவன் (3) என்று இவர் கூறுதல், "வாச மலரெலா மானாய் நீயே" என்னும் திருவாக்கையும், "உள்ளத்தி னுள்ளன் புடையார் கருத்தறியும், வள்ளல்" என்பது "மனத்து ணின்ற கருத்தானைக் கருத்தறிந்து முடிப்பான் றன்னை" என்பதையும் நினைப்பிக்கின்றன. "பட்டிமையில் லாருளத்தின் பாக்கியமே" (263) என்பதில் வஞ்சகமில்லாருடைய உள்ளத்தில் வீற்றிருக்குந் தன்மையைப் புலப்படுத்துகின்றார். "மெய்யடியான், திங்கட் சுதையெனவே செய்யுமொரு நூற்பாலுஞ், சங்கத்தி னூட்டுந் தமிழ்ப்பாலன்" (167–8) என்பதனாலும், "தெள்ளுதமிழ்ச் சொல்லே, பொருளே" (380–81) என்பதனாலும் இறைவருக்குத் தமிழோடுள்ள தொடர்பைக்கூறுகின்றார்.

பொருளணிகள்.

கடம்பவனநாதர் திருவுலாப்போதற்குமுன் திருவாடை முதலியன அணிந்துகொள்வதாகக்கூறியுள்ளபகுதியில் (59-68) சிலேடையொடு கூடிய தற்குறிப்பேற்ற அணி அமைந்துள்ளது. திலகம் தீட்டியதை, தேவியோடுசேர்ந்திருக்கச்செய்யும் மன்மதனைக் கோபித்த அக்கினியிருக்கும் வீட்டின் கதவைப் பூட்டி ஒரு முத்திரையிட்டதுபோல இருந்தது என்கின்றார். திருக்குடைநிழற்றல் முதலியவற்றைச்சொல்லும் பகுதியிலும் (77–82) அவ்வணி அமைந்துள்ளது. மங்கையர்கள் சாமரை இரட்டியது சிவபிரான் திருமுடியிலுள்ள கங்கை கிரீடத்தால் மறைக்கப்பட்டமையால் அதிற்சென்று விளையாட எண்ணிய அன்னங்கள் அதனைக்காணமற் சூழ்வதுபோன்றிருந்தது என்கின்றார். சூரியோதயத்தைச் சொல்லுகையிலும், அரிவையின்வருணனையிலும் (274–85) அவ்வணியினமைதி காணப்படுகின்றது.

137, 147, 203, 346–7-ஆம் கண்ணிகளில் சிலேடையணி அமைந்துள்ளது. 237–9-ஆம் கண்ணிகளில் கடம்பவனநாதருக்கும் அம்பிகைக்கும் மங்கைக்கும் சிலேடையும், 337–9-ஆங் கண்ணிகளில் மன்மதனுக்கும் வேடனுக்கும் சிலேடையும் காணப்படுகின்றன. சொற்பொருட்பின்வருநிலை (73), சொற்பின்வருநிலை (125, 166–70, 225),

நிரனிறை (296–8, 318–21), என்னும் அணிகளும் இடையிடையே உள்ளன.

44–5-ஆம் கண்ணிகளில் இரதம் முதலிய நாற்படைகளின் பெயர்களும், 46-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றில் அரசன், மந்திரி, நளகர்த்தன், ஸ்தானுபதி, ராயசத்தன், அதிகாரி, காரணிகன், கற்பித்தோன், மகாஜனன், பிரவர்த்தகன் என்னும் உத்தியோகப்பெயர்களும், 112-ஆம் கண்ணி முதலியவற்றில் வேறுசிலபெயர்களும், 205 ஆம் கண்ணியில் காட்டுமான் என்பதும் தொனியில் அமைந்துள்ளன.

பலவகையான மடக்கணிகளும் (38, 40–42, 126–7, 141, 235, 247, 258, 269-71, 360-67), திரிபும் (காப்பு, 13, 32, 41, 43, 256), சந்தமும் (195–7, 226–7), இன்றியமையாத இடங்களில் வகையுளியும் (34–5, 106, 146), இந்நூலிற் காணப்படும்.

சொல்லாட்சி.

மந்த்ரி (46), விக்ரமன், ப்ரபை, சக்ரம் (196), அநுக்ரகம் (197), மந்த்ரம் (217), சித்ரமணி (291) என வருவனபோன்ற ஸம்யுக்தாக்ஷரங்களமைந்த வடசொற்களையும்; தினப்ரவர்த்தகன் (49-50), அங்குராரப்பணம் (52), சொர்க்க மத்ய பாதலம் (101,) பாதாதிகேசபரியந்தம் (129), சீதள சோம திவாகர லோசன, வேத சொரூப விநோத புராதன, மாருத பாவக மாதவ சாயக, மேரு சராசன வீர சரோருக பாதன் (226-8), வீரப்ரதாபவிசயம் (322) என வருவனபோன்ற வடசொற்றொடர்களையும்; வத்திரம், வர்ச்சித்து (59), தெக்கணம் (12), பிரமவத்தி (24), கெங்காதரன் (62), நாதிக்க (162) முதலிய வடசொற்றிரிபுகளையும் ஆளுகின்றார்.

வச்சு (35), ஆச்சுது (206), தணிச்சு (283) என்பனபோன்று மரூஉமொழிகள் உரிய இடங்களில் அமைந்துள்ளன. இவர் எடுத்தாண்ட சில அரும்பதங்கள்: திண்டு (88), கும்பு தெம்பு, (141), பாணினி (விறலி) (295), சரி (346), தெரியலர் (பகைவர்) (282), உச்சிதம் (323); பொருந்த என்னும் பொருளில் ஏல என்பதனையும் (104, 177), ஒருங்கே என்னும் பொருளில் ஒருமிக்க என்பதனையும் (106, 191), நன்கமைத்தலென்னும் பொருளில் பாணித்தலென்பதனையும் (118, 252), யாணையென்னும் பொருளில் ஓர்மைகயென்பதையும் (364 இவர் வழங்குகின்றார்.

ஆசிரியர் இயல்பு.

இத்தகைய அரியநூலை இயற்றிய இவ்வாசிரியர் சிவபக்திச் செல்வமும், சிவபெருமானது கருணையை வியந்துபாராட்டும் தன்மையும், சிவனடியார் பக்தியும், சிவதலங்களில் அன்பும், பலநூலாராய்ச்சியும், ஆசிரியபக்தியும் உடையவரென்று தெரியவருகின்றது.

இவ்வுலாவின் ஈற்றிற் காணப்படும், 'விருப்பிருக்கும்' என்னும் செய்யுளால் அக்காலத்து அடியார்கள்செய்யும் திருப்பணிகளுக்குச் சிலர் இடையூறு செய்துவந்தார்களென்றும் அதுகண்டு இவர் மிகவருந்தினரென்றும் தோற்றுகின்றது.

இந்நூல் ஏட்டுப்பிரதி ஒன்று ஏறக்குறைய 50-வருடங்களுக்கு முன்பு திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துப் புத்தகசாலையிற் கிடைத்தது; அதனைப் பிரதிசெய்து கொண்டேன். அதுமுதல் இன்றுவரை தேடியும் வேறுபிரதி கிடைக்கவில்லை. ஸ்ரீகடம்பவனேசருடைய திருவருள் கூட்டுவித்ததனால் இப்பொழுது குறிப்புரையுடன் வெளியிடலாயிற்று.

கடம்பர்கோயில் சம்பந்தமான அரிய சில செய்திகளை அவ்வூர் ஆயுர்வேதவைத்தியர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ எஸ் குருசாமிமுதலியாரவர்கள் அன்புடன் விசாரித்து விளக்கஞ்செய்தார்கள்.

இதனைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து உடனிருந்து பலவகையான உதவிபுரிந்துவந்த உபகாரிகளின் அன்புடைமை மறக்கற்பாலதன்று.

பல வருஷங்களாகத் தேடிச் சேகரித்துப் பரிசோதித்து வைத்திருக்கும் பலவிதமான காரணங்களால் வெளிப்படுத்தாமலிருக்கும் இதைப்போன்ற பிரபந்தங்கள் பல உண்டு. தனித்தனியே வெளிப்படுத்தினால் காலம் நீட்டிக்குமென்றும் வேறு காரணங்களைக்கருதியும் சிலகாலமாக மாதப்பத்திரிகைகள்மூலம் அவை வெளியிடப்பெற்று வருகின்றன. அவ்விதம் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் இக்காலத்து வெளிவரும் நூல்களில் இது மூன்றாவதாகும்.

சென்னை,
4—11—1932.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

உ

கடம்பர்கோயில் உலா.

சித்திவிநாயகர் காப்பு.

வெண்பா.

பொன்மருவு தென்கடம்பைப் பூரணவி லாசருலா
நன்மதுர மாக நவிற்றவே—என்மனத்து
வஞ்சத் திருப்பதஞ்செய் மைந்துறுசித் திக்களிற்றின்
கஞ்சத் திருப்பதமே காப்பு.

அவையடக்கம்.

நன்னிலஞ்சே ருக்கிடினு நன்குமகிழ் வார்முனியார்
செந்நெல்விளை வெய்துஞ் சிறப்புடையோர்—இந்நிலத்தில்
என்சொலிக ழார்புலவோ ரீசனுலா வென்றுகொள்வார்
புன்சொலெனுர் கொள்வார் பொருள்.

நூல்.

கலிவெண்பா.

இறைவன் பெருமை.

1 சீர்கொண்ட சத்தி சிவமா யருள் புரியும்
பார்கொண்ட சோதிப் பசுபதியாய்—ஏர்கொண்ட

2 அண்டமா யண்டத்தி னப்பாலா யிப்பாலாய்ப்
பிண்டமாய்ப் பல்லுயிரின் பேதமாய்ப்—பண்டை

குறிப்புரை.

காப்பு: பொன்—திருமகள், வஞ்சத்து இருப்பு அதம் செய்; அதம்—அழிவு. மைந்து—வலி.

அவையடக்கம்: விளைவைப் பின் எய்தும், சிறப்புடையோர் மகிழ்வா ரெனக் கூட்டுக.

3 அருவா யுருவா யருவுருவ மொன்றாய்
மருவாய் மலரின் வடிவாய்ப்—பெருவாழ்வாய்

4 எல்லா வுயிர்களுக்கு மின்பம் புணர்த்திவைக்கும்
வல்லான் கருணை மகாதேவன்—தொல்லுலகு

தல விசேடம்.

5 வானோர் துதிக்க மறைமுழங்க வானோரும்
ஏனோரும் வந்து பணிந் தேத்தெடுப்பத்—தேனாரும்

6 வெள்ளி வரையின்மிசை வீற்றிருப்பப் பூங்கமலத்
துள்ளிருப் போனன் புடன்பணிந்து—வள்ளலே

7 அன்பருன்றாற் பெற்ற வழியாப் பெரும்பதவிக்
கென்பதவி சொல்லி னிணையாமோ—மின்பருதி

8 ஒக்குமோ வென்றற் றுணர்ந்தே னருவருத்து
மிக்க சிருட்டி விரத்தியுற்றேன்—இக்கணமே

9 முத்திப் பதத்தின் முறையுரைக்க வேண்டுமென
அத்த னகைத்தங் கருள்செய்வான்—பித்தொழிந்து

10 வந்தனையே மூன்றாண் மறந்தனையே யஞ்சலினிச்
சிந்தனையென் கேளாய் திசைமுகனே—பந்தமற்றோர்

11 இம்மை மறுமையென்ப தெல்லா மறிந்தறிவால்
தம்மையறிந் தெம்மையன்றே தாமறிவார்—செம்மைமனப்

---

3. அரு—அரூபம். அருவுருவம்—ரூபாரூபம். மருவாய்—மணமாகி. மலரின் வடிவாய்: "வாச மலரெலா மானாய் நீயே" திருநா. தே.

6. வெள்ளிவரையின்மிசை—கைலைமலையின்மேல். பூங்கமலத்துள் இருப்போன்—பிரமன்; எழுவாய்.

7. மின் பருதி—மின்னலான து சூரியனை.

8. சிருட்டி விரத்தி—படைத்தற்றொழிலில் வெறுப்பை.

9. என—என்று பிரமன் கேட்ப. அத்தன்—சிவபெருமான். பித்து—மயக்கத்தை.

கமலத்துள்ளிருப்போன் (6) என (9)

10. இனி அஞ்சல். சிந்தனை—கவலை.

12 பக்குவத்த னல்லையினும் பாரிடத்தின் மேலான
தெக்கண காசியெனுஞ் சீர்பொருந்தும்—மிக்க

13 கடம்பவன மொன்றுளது கண்டாலு முள்ள
மடம்பவநந் தக்கதியும் வாய்க்கும்—இடம்பெரிதாம்

14 அத்தலத்தி னீசென் றரியதவஞ் செய்தக்காற்
கைத்தலத்தி னெல்லிக் கனியெனவே—முத்தி

15 நெறியு நெறிக்கு நிலையான நந்தம்
குறியு மறிவாய்க் குறித்தங்—குறுதியென

16 வேதன் பணிந்தெழுந்து மேவுபொன்னி நீராடி
மாதவங்கள் செய்து மகமியற்றி—நாதன்

17 அருள்பெற் றணிநகரு மாலயமுஞ் செய்து
மருளகற்று சித்திரையின் மன்னும்—திருவிழாக்

18 கண்டழியாப் பேறுபெற்ற காரணத்தி னாற்கொண்ட
தண்டலை யென்னுந் தனிப்பெயரும்—கொண்ட

19 பிரமபுர மென்னும் பெயரும் படைத்துப்
பாவு கடம்பைப் பதியான்—சுரரை

20 ஒடுக்கும் புகைக்க ணொருவா ளரக்கன்
இடுக்கண் பொறும லெதிர்த்தே—கடுத்துப்

---

12. அல்லை—அல்லாயாதலால்; இன்னும் அல்லை.

13. உள்ளம்மடம்—மனத்திலுள்ள அறியாமை; உள்ள: பெயரெச்சமுமாம். பவம்—பிறப்பு. நந்த—கெட. கதி—முத்தி.

15. குறி—திருவுருவம்; ஸ்வரூபம். என—என்று கைலையிற் சிவபெருமான் கட்டளையிட.

17. சித்திரையில்—சித்திரைமாதத்தில்; 51—ஆம் கண்ணியைப் பார்க்க.

18. கண்டு—செய்து. தண்டலை: இது குழித்தண்டலையெனவும் வழங்கும்; "குழித்தண் டலையானைக் கூறு" என்பர் ஐயடிகள்காடவர்கோன்நாயனர்.

19. கடம்பையென்பது கடம்பர்கோவில், கடம்பந்துறை, கடம்பவன மென்பவற்றுள் ஒன்றன் மரூஉ; 120, 363, 383; கடம்பு—தலவிருட்சம்.

20. அரக்கன் இடுக்கண்—அரக்கன்செய்ததுன்பத்தை. கடுத்து—கோபித்து.

21 பொருமயிடற் காய்ந்தாடன் போர்க்குத் துணையாய்
வருதிறலி னோங்குசத்த மாதர்—பெருவலியாற்

22 சாடிப் பொரதுஞ் சலித்து மருண்டுபயந்
தோடிச் செலும்போ தொருவஞ்சம்—நாடியே

23 ஆதித் தனைப்பார்த் தருந்தவஞ்செய் மாமுனிபாற்
பேதித் தவன்மறைந்த பெற்றிதனைச்—சோதித்

24 திடாதே யவனிவனென் றெண்ணி முனியை
அடாது செயப்பிரம வத்தி—விடாது

25 தொடரப்பல் கோடிதலஞ் சூழ்ந்துந் தவிரா
திடர்தொலைக்கு நீபவனத் தென்றாய்—உடனிருக்கும்

26 தன்னை யருச்சிக்கத் தான்மகிழ்ந்து நின்றிடுமேழ்
அன்னையர் பாவ மகற்றினோன்—முன்னைவினை

27 மாசகலும் வேதசன்மா மாமறையோன் செய்தவமும்
பூசனையுங் கண்டவன்முன் போந்தருளிக்—கேசவனை

28 ஒப்பாய் நமதன் புடைமையினால் வேண்டுவதென்
செப்பா யெனவுரைக்கத் தென்மதுரை—மெய்ப்பதியில்

---

21. மயிடற் காய்ந்தாள்—மகிஷாஸுரமர்த்தனி; துர்க்கை. சத்தமாதர்—எழுகன்னிகைகள்.

22. சாடி—அடித்து. வஞ்சம்—மாயச்செயலை.

23. அவன்—புகைக்கண்ணரக்கன்.

23-4. சோதித்திடாதே—ஆராயாமல். அவன் இவனென்று—அந்த அரக்கன் இந்த முனிவனென்று. அடாதுசெய—கொல்ல; இது மங்கல வழக்கு. பிரம அத்தி—பிரமஹத்தி.

25. தொடர—எழுகன்னியரைத் தொடர. என்றாயென்றது அம்பிகையை.

26. தன்னையென்றது சிவபெருமானை.

27. வேதசன்மாவென்னும் பெயரையுடைய பெரிய அந்தணன்.

27-8. அன்புடைமையினால் கேசவனை ஒப்பாய்; சிவதத்துவ விவேகம் 9-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க.

29 தோன்று மலயத் துவசன்மக ளாய்க்கயற்கண்
மூன்றுமுலை யுற்றவண்முற் றாமுலையாய்—என்றிடப்பின்

30 எந்தை மணஞ்செய் தியன்றதிருக் கல்யாண
சுந்தரனுந் தன்மையிங்குத் தோற்றிடென—அந்தப்

31 படியே தரிசனமும் பாலித்தாட் கொண்டோன்
அடியார்க் கெளியவ னாதி—முடியாச்

32 சுகத்தியன் மாமுனிவோர் சூழ்ந்து பரவும்
அகத்தியன் பூசனைசெ யையன்—சகத்தசுரச்

33 சோமகன் வேதத் துரகதத்தைப் பாதலத்தில்
ஏமமுறக் கொண்டொளித்தங் கெய்திடலும்—தாமோ

34 தரன்வணங்கி நின்று தலம்புரியச் சைவாத்
திரங்கொடுக்க வாங்கித் திருக்கா—விரியிலவன்

35 மச்சவுரு வாயுததி யார்க்கத்திற் சென்றவன்றுஞ்
சச்செகுத்து மீண்டுதிருச் சந்நிதியில்—வச்சு

36 வணங்கமறை வாயிருந்த மாமறைவாய்த் தோறும்
இணங்குசதுர் வேதபுரி யீசன்—குணங்கடந்தோன்

---

29. கயற்கண்ணையும் மூன்றுமுலையையும் உற்றவள்; அங்கயற்கணம்மை. முற்றாமுலை: இத்தலத்து அம்பிகையின் திருநாமம்.

30. எந்தையென்பது முன்னிலையின்கண் வந்தது. என—என்று வேதசன்மா வேண்டிக்கொள்ள.

31. எளியவன் ஆதி.

31-2. முடியாச்சுகத்து—பேரின்பத்தில்.

32-3. அசுரச் சோமகன்—சோமகாசுரன். துரகதம்—குதிரை. அங்கு—அப்பாதலத்தில்,

33-4. தாமோதரன்—திருமால். சைவாத்திரம்—பாசுபதாத்திரம். அவன்—திருமால்.

35. மச்ச உருவாய்—மீனவடிவமாகி. உததி—கடல். துஞ்ச—இறக்க. வச்சு—வேதங்களை வைத்து.

36. மறைவாயிருந்த—கண்ணுக்குப்புலப்படாமல் இருந்த.

37 கந்தவேண் ணூந்தக் கடிமலரா லர்ச்சித்துப்
புந்திமகிழ் கந்த புராநாதன்—பந்தமுற

38 வல்லார்க்கு முந்துறுத வல்லார்க்கு மில்லார்க்கும்
எல்லார்க்குந் தாயா யினிதளிப்போன்—தொல்லைப்

39 பலிக்குமுனந் தாருவனப் பாவையர்முன் சென்றோன்
எலிக்கு மரசளிக்கு மெந்தை—புலித்தோல்

40 உடையா னெனையா ளுடையான்சொல் பூதப்
படையான் கணிச்சிப் படையான்—விடையேறு

41 வானனத்தன் வானனத்தன் வந்து துதிக் குஞ்சாம
கானனத்த னீள்கதம்ப கானனத்தன்—மீனவிழிப்

42 பாணிகொண்ட சென்னிப் பசுபதிபஞ் சானனத்தன்
பாணிகொண்ட சென்னிப் பரமேட்டி—நாணிகொண்ட

---

37. பந்தம் உற—பாசம் உறுதலினாலே.

38. வல்லார்க்கும்—வல்லமை இல்லாதவர்களுக்கும். துறவல்லார்க்கும்—துறத்தலில் வன்மையை உடையவர்க்கும்; துற : முதனிலைத்தொழிற்பெயர். வல்லார் : 'வல்லார் திறைகொள்வர், வல்லார் திறைகொடுப்பர்' (இ. கோ. உரை, உதாரணம்.) இல்லார்க்கும்—வறுமையையுடையவர்கட்கும்.

39. பலிக்குச் சென்றோன். எலிக்கும் : உம்மை இழிவுசிறப்பு. அரசு—அரசாட்சியை. இக்கண்ணியிற்குறிப்பிட்டது மகாபலி சக்கரவர்த்தியின் வரலாறு; "வெண்ணெ யுண்ண வெண்ணுபு வந்து, நந்தா விளக்கை நூந்துபு பெயர்த்த, தாவுபுல் லெலிக்கு மூவுல காள, நொய்தினி லளித்த கைவளம் போற்றி" கோயினான்மணிமாலை, 40.

39–40. தோல் உடை—தோல் ஆடை. படை—சேனை, ஆயுதம்.

40–41. விடையேறுவான். அனத்தன்—பிரமனும். வான நத்தன்—பெருமை பொருந்திய சங்கையுடைய திருமாலும். சாமகானன் அத்தன்.

41-2. மீனவிழிப்பாணி—கங்கை; பாணி—நீர். சென்னியைப் பாணியிற் கொண்ட பரமேட்டி; சென்னி—பிரமகபாலம்; பாணி—கை.

43 மாகனக வில்லியிம வானுதவும் வல்லியிடப்
பாகனக வில்லிற் பதிகொண்டோன்—யோகனகன்
44 நாவி லிரதனொரு நால்வேதத் தந்தியான்
தூவெண் சரீரத் துரகத்தான்—மூவுருவன்
45 அம்பலத்து ணின்றுநட மாடும் பதாதியான்
நம்பலரைப் பார்த்து நகைசெய்தோன்—செம்பொனதிச்
46 சுத்தக் கடம்பந் துறையாசன் றெய்வதமாய்
வைத்தசத்த கோடி மகாமந்த்ரி—அத்துவிதன்
47 தற்பான் பூத தளகர்த்தன் ஞாரணியிற்
பற்பலவாந் தாறு பதியினான்—பொற்புற்
48 றொருமூவ ராயசத்த னெங்குருலத் தோரைக்
கருமத் தடக்குமதி காரி—பெருகுதிறற்
49 காலு கரணிகன் பாடலிலே கற்பித்தோன்
மானசச் சீர்மை மகாசனன்—தீனபிர

43. கனகவில்லி—மேருமலையை வில்லாக உடையார். வல்லி—பார்வதி. இடம் பாகன், நக இல்லில்—மலையாகிய வீட்டில்; அக இல்லிலென்றுகொண்டு அன்பர்களது இதயமாகிய வீட்டி லெனலும் பொருந்தும். யோகு அனகன்; யோகு—யோகம்.

44. நாவில் இரதன்—நாக்கிற் சுவையாயிருப்பான். வேதத்து அந்தியான்—வேதத்தால் முடிவுசெய்யப்படாதவன். சரீரத்து உரகத்தான்; உரகம்—பாம்பு.

45. பதாதியான்—பதத்தையுடைய முதல்வன். நம்பலரை—பகைவரை. பொன்நதி—காவிரியாறு.

44—5. இவற்றில் இரதமுதலிய நால்வகைப் படையுடையானென்னும் பெயர்கள் தோன்றுகின்றன.

46. மந்த்ரி—மந்திரத்தையுடையவன்.

47. பூததளகர்த்தன்—பூதப்படைக்குத்தலைவன்.

48. மூவர்ஆயு — மும்மூர்த்திகளாகிய. சத்தன் — உண்மைப்பொருளாக உள்ளவன். கருமத்து—தத்தம் தொழில்களில்.

49. கால் நுகர் அணிகன்—காற்றை உண்ணும் பாம்பாகிய ஆபரணத்தை யுடையவன்; அணிகம்—ஆபரணம்; அணி இரிந்து அணிகமாயிற்றென்பர்; (சீவக. 2811, ந.) பாடலில்—இசைக்கு. கற்பித்தோன்—தூதாகப்போதலையுடைய பித்தன்; "பாதஞ் சிவக்கப் பசுந்தமிழ் வேண்டிப் பரவைதன்பாற், றூதன்று சென்றதென் னாரூர்த் தியாகர்" (திருவாரூர்க்கோவை.) மானசம்—மானஸம். மனத்திலுள்ள தூய்மையாகிய சிறப்பே தனக்குப் பெரிய ஆசனமாகவுடையவன்.

50 வர்த்தகன் பண்ணை வருத்துரைக்கும் பங்காளி
அத்த னமல னமரேசன்—கர்த்தன்முனந்

திருவிழா.

51 தோடலருங் கஞ்சன் றெருத்துப் பணிதிருநாள்
மேடமதிச் சித்திரையின் மேவுதலும்—நாடியே

52 பூணவங்கு ரார்ப்பணமும் பொற்பமைத்துக் காப்பணிந்து
காணுந் துசாரோ கணஞ்செய்து—நாணிறைய

53 ஒன்றிரண்டு மூன்றோ டொருநாலைந் தாறேழும்
சென்றிடப்பி னெட்டாந் திருநாளில்—அன்றுதய

54 காலத் திருவிழாக் கண்டுவந்து வந்தருளி
மாலைவிழா வீதியுலா வந்ததற்பின்—ஞாலமெலாம்

55 போற்றுமணி மண்டபத்திற் பொன்னனையா ராடல்கண்டு
வீற்றிருந்து பொற்கோயின் மேவியே—தோற்றுருவின்

56 மன்மதனைக் கையெடுத்து மண்டலத்தோர் கொண்டாட
மென்மலர்ப்பூம் பள்ளியணை மீதணைந்து—தொன்மையகி

57 லாண்டமு மீன்றமுற்றி லாமுலையென் னம்மையொடு
காண்டருசோ திக்கடவுள் கண்மலர்ந்து—நீண்டசடைக்

திருமஞ்சனங்கொண்டருளுதல்.

58 கங்கைக்கு மேலாகக் காவிரிமேன் மேன்மேன்மை
தங்கத் திருமஞ் சனமாடி—மங்குலொத்த

49–50. தீன பிரவர்த்தகன்-ஏழைகளை நடத்துபவன். பண்ணை-இசையை. பங்கென்றது உமையை. ஆளி-ஆள்பவன்.

46–50. இப்பகுதியில், அரசன், மந்திரி, தளகர்த்தன், தாணுபதி (ஸ்தாணுபதி), ராயசத்தன், கருமாதிகாரி, காணிகன், கற்பித்தோன் (ஆசிரியன்), மகாசனன், பிரவர்த்தகன், வர்த்தகன் என்னும் பெயர்கள் தோன்றுகின்றன.

51. கஞ்சன்-பிரமன்; கஞ்சம்-தாமரை. மேடமதி-சித்திரைமாதம். திருநாள் மேவுதலும்.

52. காப்பு-ரக்ஷை. துசாரோகணம்-கொடியேற்றம்.

54. உவந்து வந்தருளி.

55. பொன்னனையார்-ருத்திர கணிகையர்.

58. கங்கைக்குமேலாக என்றது சிவபெருமான் திருமுடியிற் கங்கை இருத்தலை நினைந்து. மங்குல்-மேகம்.

அலங்காரம்.

59 சுத்தக் கறுப்பென்றுஞ் சொன்னீலப் புள்ளியென்றும்
வத்திரங்கொள் வத்திரங்கள் வர்ச்சித்து—மெய்த்ததிக்காம்
60 எட்டாடை மின்னா ரிடைப்பட்ட வென்றொருவிப்
பட்டாடை பீதாம் பரஞ்சாத்தி—இட்டமுடன்
61 ஆதியந்த மில்லா வடிக டிருமுடிமேற்
சோதி மணிமகுடஞ் சூட்டியே—பூதித்
62 திரிபுண் டரமணிந்து சேணா ரிமய
கிரியுதவுங் கன்னிதனைக் கெங்கா—தரனுடனே
63 கூட்டிவைக்கு மாரனைமுன் கோபித்த வக்கினிதன்
வீட்டின் கதவடைத்து மேலிறுகப்—பூட்டி
64 ஒருமுத் திரிபொறித்த தொக்கவே மிக்க
திருநெற்றி யிற்றிலதந் தீட்டிப்—பெருகுதவத்
65 தின்னிசை வீணை யிருவோ ரிசைந்தாடப்
பொன்னூசல் போற்குழைகள் பூட்டியே—மின்னுமணி

---

59. சுத்தக்கறுப்பு-முழுக்கறுப்பு; என்றது யானைத்தோலை; கிருஷ்ணாஜினமுமாம். நீலப்புள்ளி யென்றது புலித்தோலை. வத்திரம்-முகம், ஆடை. இரண்டும் தலையோடு கூடியிருத்தலால் 'வத்திரங்கொள் வத்திரம்' என்றார். வர்ச்சித்து-நீக்கி; "பொல்லா வினைவர்ச்சி யென்றர்ச்சி யேனொரு பூவெடுத்தே" (பழனி இரட்டைமணிமாலை, 20.) மெய்த்த-மெய்யாகிய. திக்கு ஆம்-திசைகளாகிய.

60. மின்னார் இடைப்பட்ட-தாருகாவனத்து மகளிர்களிடையிலேபட்டன; என்றது அவர்களும் திகம்பராக ஆனமையைப் புலப்படுத்துகின்றது; "திகம்பரரா நுந்தம்மைச் சேர்ந்தடைந்த யாமும், திகம்பரரே யாகிச் சிறந்தோம்" திருவிடை. உலா,

59–60, எட்டுத் திக்காம் ஆடை—எட்டுத் திசையாகிய ஆடை.

61. அடிகள்—சிவபெருமானுடைய. பூதி—திருநீறு.

64. முத்திரிபொறித்தது—முத்திரையிட்டதை.

65. இருவோர்—கம்பளர், அசுவதரர்; தும்புரு நாரத ரென்பாருமுளர்; "தோடுவார் காதன்றே தோன்றாத் துணையையர், பாடுவா ரோரிருவர்க் கிட்ட படைவீடே" (திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம், 16.); "காதி லிரண்டுபேர் கண்டோ ரிரண்டுபேர், ஏதிலராய்க் காணா ரிரண்டுபேர்—பேதைமுலை, உண்ணா ரிரண்டுபே ரோங்குபுலி யூரருக்குப், பெண்ணான பேரிரண்டு பேர்" (தில்லைக்கலம்பகம், 8), "காதி லிருவரிசை சாத்திருந்து கேட்பனபோற், சோதி லரவக் குழைசாத்தி" தேவையுலா, 69.

66 மாமாலை முத்து வடமாலை பொன்மாலை
பூமாலை மாலைப் புயத்தணிந்து—தோமறுசீர்

67 இத்தலத்து மாண்பியங்க ளெத்தலத்து மின்றெனத்தன்
கைத்தலத்தி னாலுரைக்குங் காட்சியென—வைத்த

68 வரத வபயமு மான்மழுவுங் கொண்ட
கரதலங்கள் சேர்கங் கணமும்—இரவியெனத்

69 தோளணிகண் மார்பந் துளங்குபவீ தம்பதக்கம்
வாளணிகண் முற்றும் வனைந்தருளி—நீளணிகொள்

70 பட்டிகையுஞ் சேர்த்தருண பாதார விந்தமிசைக்
கட்டிசையுஞ் செம்பொற் கழல்புனைந்து—சிட்டர்

71 செவியி னமுதாச் சிலம்புஞ் சிலம்பும்
கவினத் தரித்துக் கனிவாய்ப்—புவிபுகழும்

மகாபூசை.

72 அவ்வியமி னெஞ்சத்தி னாதிசைவ ராகமத்தால்
திவ்வியமா பூசை செயமகிழ்ந்து—கவ்வை

திருவீதிக்கு எழுந்தருளல்.

73 மறைமுழங்க வந்துதொழு வார்முழங்க மூவர்
முறைமுழங்கச் சங்க முழங்கக்—குறைவிலைந்து

74 துந்துபிகல் லென்று தொனிப்பவகி லாண்டமெல்லாம்
தந்தமுற்றி லாமுலைச மேதனா—எந்தை

75 உலகமெலாங் கண்டுதொழ வுய்யவே செம்பொன்
இலகு மணித்திருத்தண் டேறித்—திலகநுதல்

---

66. மாலை புயத்திற்கு அடை.

69. உபவீதம்—பூணுநூல்.

70. பட்டிகை—அரைப்பட்டிகை; இதனை அரியாயோகமென்பர் இளங்கோவடிகள்; சிலப். 14:170. அருணம்—சிவப்பு. கட்டு இசையும்—கட்டுதல் பொருந்தும்.

71. சிலம்பும் சிலம்பும்—ஒலிக்கின்ற சிலம்புகளையும்.

72. கவ்வை—முழக்கம்.

73. மூவர்முறை—தேவாரம்; "மூவர்பாடல்" 109.

76 மின்னார்க ளாட விடையின் கொடியிலங்கப்
பொன்னால வட்டமண்டம் போர்த்தாட—முன்னெடுநாட்

77 போரவி னூட்கிடந்த பிள்ளைமதி வாடுமென
ஈர மதிநெஞ் சிரங்கியே—ஆர முதம்

78 போதத் திரட்டிப் புகட்டுவபோல் வெள்ளியங்காற்
கோதிலா முத்தின் குடைநிழற்ற—ஆதியிலே

79 ஒன்றாய் விரிவா யொடுக்கமாய்ப் பின்விரிவாய்
நின்றா னிலைமையிது நீர்காணும்—என்றுசொல்லித்

80 தேவருக்கும் யாவருக்குஞ் செப்புவபோற் பஞ்சவண்ணப்
பாவாடை மீது பணிமாற—ஓவாது

81 பைத்த மணியும் பனிமதியு முள்ளடங்க
வைத்த கிரீட மறைத்ததனால்—மொய்த்தனங்கள்

82 கங்கை புகும்வழி காணா சுழல்வனபோல்
மங்கையர்கள் வெண்சா மரையிரட்டத்—துங்க

83 மணிக்கோ புரநிரையின் வாயில் பலசென்
றணிக்கோல வீதி யணைந்து—கணிப்பரிய

திருத்தேரில் எழுந்தருளல்.

84 செம்பொற் கிரியோ திருவா வடுதுறையில்
எம்பிரா னன்ப ரிதயமோ—கம்பைநதி

---

76. அண்டம்—ஆகாயத்தை.

80. பஞ்சவண்ணப்பாவாடை—ஒரு விருது; "பஞ்சவண் ணத்துப் படாகை தொடங்க" (பெருங்கதை); "பகற்பந்தம் பஞ்சவன்னப் பாவாடை யென்னும், விகற்பந்தஞ் சின்னமென்ன மேவும்" சிவந்தெழுந்தபல்லவராயனுலா.

81. பைத்த—விரிந்த. அன்னங்கள் மொய்த்து.

82. கங்கை புகும்வழி காணா—திருமுடியிலுள்ள கங்கையினிடத்தே செல்லுதற்குரிய வழியைக் காணாதனவாகி. இரட்ட—மாறி அசைப்ப.

81—2. வெண்சாமரைக்கு அன்னங்கள் உவமை.

84. திருவாவடுதுறையில் எம்பிரான் அன்பர்—திருவாவடுதுறையாதீன மடத்திலுள்ள அடியார். சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருத்தற்குரிய இடமாக இருத்தல்பற்றி 'அன்பர் இதயம்' உவமை கூறப்பட்டது.

85 சேர்தொண்டை மண்டலத்தோர் செய்தபெரும் புண்ணியமோ
ஈதென்னும் பொற்றடந்தே ரேறியே—நீதிநிறை

86 பாகைச் சரவணைதன் பாக்கியமேன் மேல்வளர
ஓகையுடன் சிந்தை யுவந்தமைத்த—நாகரிகச்

87 சோதி நவமணியின் சுந்தரப்பொன் னுபாணச்
சாதிகள்க பாய்த்தகட்டிற் றுமிலங்கக்—கோதில்லாத்

88 திண்டொழுகு பஞ்சணையுஞ் சீர்பொருந்த வெத்திசையும்
கொண்ட பதாகை குடைவிளங்க—மண்டலத்திற்

89 பல்லா யிரகோடி பானு வுதித்ததென
வில்லார்சிங் காதனத்தில் வீற்றிருப்ப—மல்லாரும்

உடன்வருவோர்.

90 தந்தி முகக்கடவுள் சண்முகத்து வேற்கடவுள்
நந்திமுதற் பூதகண நாதருமை—ஐந்துருவ

91 மிக்கசிவன் போற்கடவுள் வேறிலையுண் டென்பவர்க்குத்
தக்கன் மறுதலையே சாட்சியெனும்—உக்கிரனும்

92 பால நயனப் பதினொ ருருத்திரரும்
மாலதிருஞ் சூல வயிரவரும்—மேலிசைத்த

93 கற்றுணையா வுற்ற கடல்கடந்து கற்பனையிற்
சொற்றுணையி னாலமணர் சூழ்கடந்து—நற்றுணையாய்ச்

---

87. கபாய்—கவசம்; "களிறுதவுக பாய்மிசைப் போர்த்தவள்" (**மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்தமிழ்**, காப்புப். 10); "கம்பக் கரடக் களிற்றின் கபாயணிந்த, அம்பொற் புயத்தார்" **சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை**, 25.

88. பதாகை—பெருங்கொடி.

89. வில்—ஒளி.

90. ஐயைந்துருவம்—இருபத்தைந்து மூர்த்தம்.

91. மறுதலை—ஆட்டுத்தலையாகிய வேறு தலை. உக்கிரன்—வீரபத்திரக் கடவுள்.

92. பாலநயனம்—நெற்றிக்கண்ணையுடைய. அதிரும்—நடுங்கும்.

93. கல்துணையா—கல்லைத் துணையாகக்கொண்டு. சொற்றுணையினால்—'சொற்றுணை வேதியன்' என்னும் பதிகத்தால். சூழ்—சூழ்ச்சி.

94 சாரத் திருப்பதிகஞ் சாத்தி மலர்க்கையுழ
வாரப் பணிவிடைகொள் வாக்கிறையும்—போரறிவால்

95 தேறுஞ் சமயஞ் சிவசமய மொன்றெனவே
கூறும் பரசமய கோளரியும்—வீறொருத்தி

96 வாது நடத்தின் மகிழ்வோனை யாரூரில்
தூது நடத்திவைத்த சுந்தரரும்—மேதகுபேர்

97 ஆனந்த வெள்ளமகத் தாறாக மாறாமல்
ஊனந் தவிர்நயனத் தூற்றெடுக்கத்—தேனூந்து

98 பாவைதிருச் சிற்றம் பலமுடையார் கையெழுத்தாம்
கோவை யுரைத்தெமையாட் கொண்டவரும்—ஓவறுசீர்த்

99 தாதை யடியைத் தடிந்தானைப் பூசித்துத்
தீதகற்றுந் தண்டித் திருத்தேவும்—மாதவனும்

100 கார்கொண்ட மேனிக் கடவுளுமம் போருகனும்
சீர்கொண்ட விந்த்ராதி தேவருடன்—ஏர்கொண்ட

101 பான்மதியுஞ் சொர்க்கமத்ய பாதலத்து மேற்றுவிளக்
கான வொருபனிரண் டாதவரும்—வானகஞ்சூழ்

---

94. வாக்கிறை—திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

95. பரசமயகோளரி—திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வீறு — வீறுகின்ற. ஒருத்தி—பத்திரகாளியின்.

96. நடத்தின் மகிழ்வோனென்றது இறைவன் திருவாலங்காட்டில் ஊர்த்துவதாண்டவம் செய்த செய்தியைக் குறிக்கின்றது.

97. நயனத்தூற்றெடுக்க: "அழுதடியடைந்தவன்பன்" (திருவிளை. கடவுள்.) என்பர் பரஞ்சோதியார். "பேரானந்தமுற்றவர்க்கே கண்ணீர்கம் பலையுண்டாகும்" (தாயுமானவர்பாடல்) என்பது இங்கே கருதற்குரியது. ஊற்றெடுப்ப: "கண்கள், தொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய" நால்வர்நான். 4.

98. ஆட்கொண்டவர்—திருவாதவூரடிகள். அவர் கோவையுரைத்தது, "காதலித்து, நானூறு காரிகையை நல்கினேன் வாசகமும்" (திருவாரூருலா, 73–4) என்பதனாலும், "கோவுக்குக், கோவைசொன்னா னுண்டுநெஞ்சேகுற்றால வென்றுமரப், பாவைசொன்னா னுஞ்சொலுமே பாட்டு" (திருக்குற்றாலச் சிலேடை. அவை.) என்பதனாலும் விளங்கும்.

100. ஏர்—எழுச்சி; அழகுமாம்.

102 பூதலத்திற் பேறுபெற்ற புண்ணியரு மெண்ணரிய
பாதலத்து மேலான பன்னகரும்—போதநிறை
103 மோனந் தவாத முனிவோரு மெய்ஞ்ஞான
ஆனந்த சித்த ரனைவோரும்—வானந்தம்
104 ஏலப் புவன மிருநூற் றிருபத்து
நாலிற் கடவுளரு நண்ணியே—கோலமணித்
105 தேர்திகழ்வி மானஞ் சிவிகைமுதற் றங்கடங்கள்
ஊர்தி களிலு முவந்தேறப்—பேரொலிசேர்

வாத்தியங்கள்.

106 தக்கை யுடுக்கை தடாரிதவில் பேரியொரு
மிக்க முழங்க விருதார்ப்ப—மிக்கதொனி
107 மத்தளங்கைத் தாளவொலி மாரி முழக்கொலிபோல்
தத்தளங்கென் றேபாதஞ் சாதிப்ப—எத்திசையும்
108 தும்புரு வீணை சுரமண்டலம் பாடற்
றம்புரு நாதந் தனியிசைப்ப—உம்பரெல்லாம்
109 ஆர்ப்ப மறைக ளருண்மூவர் பாடலண்டம்
போர்ப்பவிசைத் தன்பர் புறஞ்சூழப்—பார்ப்புறத்தில்
110 இன்று புதுத்தே ரிசைந்தழுத்திச் செல்வதனால்
அன்றுபழந் தேர்வயிறு சூலுளைந்து—நன்றுதவு

---

103. அந்தம்—முடிவு.

102–3. போதநிறைமோனம்: "மோன மென்பது ஞான வரம்பு" **கொன்றைவேந்தன்.**

104. ஏல—பொருந்த; 177.

106. ஒருமிக்க—ஒருங்கே; 191. விருது—காளம் முதலியன.

107. தத்தளங்கு: தாளக்கட்டு; "மத்தளந் தத்த மழலை யொலிததும்பத், தத்தளந் தத்தந் தளங்கவென" (**சிவந்தெழுந்த பல்லவராயனுலா.**) பாதம்—பாதநூலிற் கூறிய விதி; ஆகுபெயர்.

108. சுரமண்டலம்—ஒருவகை இசைக்கருவி.

109. மூவர்பாடல்—தேவாரங்கள்.

110. பழந்தேர்—பூமி.

111 பைங்குழவி யொன்றீன்ற பான்மையென மேன்மைதரும்
செங்கதிரோன் றோர்கீட் டிசைதோன்றப்—பங்கயப்பூந்

திருச்சின்னம்.

112 தாட்டுணையா ளங்கயற்கண் சார்கூட லான்வந்தான்
ஆட்டை விடாப்புலியூ ரான்வந்தான்—நாட்டிவைத்த

113 சண்மதத்து மேலான தந்திவனத் தான்வந்தான்
மண்பரவு புற்றிடத் தான்வந்தான்—உண்மையன்பன்

114 ஆவணத்து முற்றும்விலை யாமென் றவன்வந்தான்
பூவணத்து வாசப் பொருள்வந்தான்—மேவினர்தம்

115 துன்பக் கடல்கடத்துந் தோணிபுரத் தான்வந்தான்
இன்பவெள்ளத் தையாற் றிறைவந்தான்—நம்பும்

---

111. கீட்டிசை=கீழ்த்திசை; "கீட்டிசைக்கரியசாத்தனும்" திருவிளை. திருநகரங்கண்ட. 43.

112–9. இக்கண்ணிகளில் தலங்களின் பெயர்களை அழகுபட அமைத்திருத்தல் அறிந்து இன்புறற்பாலது.

112. கூடல்—மதுரை, மணத்தல். ஆட்டை—நடனத்தை; ஆடென்னும் மிருகத்தை. புலியூர்—சிதம்பரம்; "நாட்டுக்கு ளாட்டுக்கு நாலுகா லையநின், ஆட்டுக் கிரண்டுகா லானாலும்—நாட்டமுள்ள, சீர்மேவு தில்லைச் சிவனேயிவ் வாட்டை விட்டுப், போமோசொல் லாயப் புலி" (காளமேகத்தின்வாக்கு); "அம்புலியூ ரென்னு மணிகொள் சிதம்பரத்தே, வெம்புலியொன் றெந்நாளு மேவுங்கா ணம்மானை, வெம்புலியொன் றெந்நாளு மேவுமே யாமாயின், அம்பலத்தைத் தான்விட் டகலாதோ வம்மானை, ஆட்டைவிட்டு வேங்கை யகலுமோ வம்மானை" (தனிப்பாடல்); "ஆட்டைப் புலிகாக்கு மம்பலமும்" விறலிவிடு. 131.

113. மதம்—சமயம்; யானையின்மதமென்பது வேறுபொருள். தந்திவனம்—திருவானைக்கா. மண்—பூவுலகம்; புற்றிடத்தான்—திருவாரூர் வன்மீகநாதர்.

114. ஆவணம்—அடிமையோலை, கடைவீதி. பூவணம்—திருப்பூவணமென்னும் தலம். வாசம்—வசித்தல், வாசனை.

115. தோணிபுரம்—சீகாழி.

116 அருங்குமுதச் செவ்வா யறம்வளர்த்த தேவி
மருங்கமரும் காஞ்சிபுரன் வந்தான்—நெருங்குசடா

117 தாரண மாமுனிவோர் தந்தந் துதிக்கைபெற்ற
வாரண வாசி யரன்வந்தான்—போணியாய்ப்

118 பாணித் தணிந்தபணிப் பைக்குளடங் காதபெரு
மாணிக்க மாமலை யான்வந்தான்—தாணிறையத்

119 தேங்கோய்வில் லானந்தத் தேனையன்பர்க் கூட்டிவைக்கும்
ஈங்கோய் மலையெம் பிரான்வந்தான்—தீங்கை

120 அடும்பரமன் காளத்தி யந்தாதி கொண்ட
கடம்பைச் சிவசங் கரனும்—நெடுங்கயிலைக்

121 குன்றுடையான் றொண்டர் குழாமுடையான் வந்தானென்
றென்றுதிருச் சின்ன மெடுத்திசைப்ப—மன்றல்

122 இசைந்ததிருத் தேர்வீதிக் கேகவுடன் கூடி
வசந்தன் றிருத்தேர் மருவப்—பசும்பொன்னிப்

குழாங்கள்.

123 பூதலத்துப் பூவையரும் பொன்னாட்டின் மின்னாரும்
பாதலத்தி னுககன்னிப் பாவையரும்—சீதமலி

124 கொண்டன் முழக்கங் குறித்தமயிற் கூட்டம்போல்
எண்டிசையுங் கொள்ளா தெதிர்நின்றே—அண்டர்

---

116. அரு குமுதம். மருங்கு—பக்கம், இடை. காஞ்சி—ஒருநகரம், ஒருவகை மேகலை. முப்பத்திரண்டு தருமங்களும் அம்பிகையாற் காஞ்சியில் வளர்க்கப் பட்டனவென்பது இங்கே அறிதற்குரியது.

117. துதிக்கை—துதித்தல், தும்பிக்கை. வாரணவாசி—காசி.

118. பாணித்து—திருந்த அமைத்து; இச்சொ ஆலயபரிபாஷை; 252. பணிப்பை—ஆபரணப்பை, பாம்பின்படம்.

119. தேங்கு ஓய்வு இல். ஈங்கோய்மலை: இம்மலை ஈக்களாற் பூசிக்கப் பெற்ற தலம்.

122. வசந்தன்—மன்மதன். அவன் திருத்தேர்—தென்றல்.

122-3. பொன்னிப்பூதலம்—சோழநாடு.

125 பெருமானை மானைப் பிடித்திடும்பெம் மானைப்
பெருமானைப் போர்வைப் பிரானை—ஒருமானை

126 ஆகத்து வைத்தவனை யந்தகனை யங்கணம்போல்
ஆகத்து வைத்தவனை யங்கணனை—ஏகத்

127 தொருவனையான் போற்ற வுவந்தானை யென்றும்
ஒருவனையான் றன்னையரு ளோனைக்—கருவிழியாம்

128 உற்பலத்தா லர்ச்சித்தா ருள்ளன் புடன்பணிந்தார்
பற்பலவாத் தோத்திரங்கள் பண்ணினார்—பொற்பமரும்

குழாங்களின் கூற்று.

129 பாதாதி கேச பரியந்தம் பார்க்கவிழி
போதாதென் செய்வோ மெனப்புகன்றார்—வேதாதி

130 நூலறியா யாரு நுவலறியா நாடியயன்
மாலறியாத் தேவர் வடிவழகைச்—சாலவே

131 கண்டுதவப் பேறுபெற்றோங் காதலுற்றோங் கொன்றையருள்
கொண்டுதவப் பேறெமக்குக் கூடாதோ—வொண்டொடியார்

132 எல்லார்க்கு நல்லார்க ளென்ப தெமக்கிலையோ
கல்லார்க்கு நெஞ்சு கனியாது—தொல்லுலகில்

---

125. பெரும் ஆனைப்போர்வை. ஒருமானை—உமாதேவியாரை.

126. ஆகத்து வைத்தவனை; ஆகம்—பாதியுடம்பில். அந்தகனை—யமனை. அங்கணம்போல் ஆக—சேறுபோல ஆகும்படி. துவைத்தவனை-மிதித்தவனை.

126-7. ஏகத்தொருவனை: "யாவையுமா மேகத்தொருவன்" (திருக்கோவையார், 71.) ஒருவு அனையான்றன்னை—நீங்கிய தாயையுடையவனை; தாயில்லாதவனை யென்றபடி.

128. உற்பலம் அருச்சித்தற்குரிய எண்மலர்களுள் ஒன்று.

130. அறியா என்ற பெயரெச்சங்கள், தேவர் என்பதைக்கொண்டு முடிந்தன.

131. தவப்பேறு—தவத்தாலடையும் பயன். அருள்கொண்டு உதவ. பேறு—பெறுதல்.

132. என்பது—என்று மகளிர் கூறப்படுதல்.

133 தன்னுயிர்போன் மன்னுயிர்க்குத் தானிரங்க வேண்டுமென
முன்ன மனுநூன் முறையுரைத்தீர்—என்னசொல்வோம்
134 மிஞ்சு மதிப்பகைக்கும் வேனிரதத் தென்றலுக்கும்
அஞ்சா தரவி னணிகொண்டும்—குஞ்சரமாம்
135 கங்குலுக்கு மைந்து கணையரும்புக் கும்வேட்கும்
துங்கவிழி யாமுச் சுடர்கொண்டும்—புங்கவர்க்கா
136 ஆக்கங் கருதி யமர்க்குத் துணிந்தமதன்
போர்க்குனிவில் வாளி புறப்பட்டுத்—தாக்கமுன்பின்
137 பார்த்தீர் விழித்தீர் பயந்தலைக்கொண் டீருடலம்
வேர்த்தீ ரொருபாதி மெய்யானீர்—தோத்திரமாச்
138 சொல்லவோ வேணுமக்குத் தோற்றானோ தோற்றீர்நீர்
அல்லவோ மாலீ தறியானோ—வல்லமையால்
139 ஆண்பெண் ணிருவருமோ ராடைகட்டச் செய்ததுவும்
வீண்பேச்சோ வுங்கள் விளையாட்டோ—நாண்போக்கித்
140 தானையெல்லாம் போக்கித் தணியிலெங் கொங்கைமத
யானையெல்லாம் வெட்டவெளி யாக்கியே—சேனையெல்லாம்

---

134. சந்திரனையும் தென்றலையும் பாம்பு உண்ணும்; "தென்காற்று மிந்து வுஞ் சமனே கண்டீர், வீரமா லலங்கா ரர்க்கு விடவரா விடவ ராதோ" (**அழகர் கலம்பகம், 73.**) குஞ்சரமாம்—மன்மதனுக்கு யானையாகிய.

135. மன்மதன்கணைகளை அரும்பாகக்கூறுதல் மரபு; "கருப்புநாண் கருப்புவி லருப்புக்கணை தூவ" (**மணிமேகலை, 18: 105**); "கரும்புஞ் சுரும்பு மரும்பும் பொரும்படைக் காமர்வில்வேள்" (**சிதம்பரச்செய். 74.**) இருளுக்குச் சந்திரனாகிய கண்ணும், அரும்புகளுக்குச் சூரியனாகிய கண்ணும், மன்மதனுக்கு அக்கினியாகிய நெற்றிக்கண்ணும் பகை என்று கொள்க. புங்கவர்க்கா—தேவர்களுக்காக.

136. முன் தாக்க.

136-7. பின் பார்த்தீர். பயந்தலைக்கொண்டீர்; பயம்—நீர், அச்சம்; சிலேடை.

138. மால்—மயக்கம், ஈது அறியானோ.

139. 'ஓராடைகட்டச்செய்தது' என்றது அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தத்தை நினைந்து.

140. தானை—ஆடை. சேனையென்றது பெண்களை.

141 கும்பிட்டு நம்பகையைக் கும்பிட்ட தென்றுமதன்
தெம்பிட்டுச் சீறிச் சினந்திட்டான் — வம்பிட்டுத்

142 தையலருந் தூற்றினார் சற்றே கடைக்கணித்தால்
மையலரென் றையலர்க்கு வாடோமே — துய்யபுகழ்

143 ஈசரோ வென்றென் றெடுத்துப் பலபலவாப்
பேசு மவரி லொருபேதை — பூசன்மதன்

பேதை.

144 விற்குணத்தைக் கண்டறியா மெல்லரும்பு தானுரைக்குஞ்
சொற்குணத்தை யோராச் சுகப்பிள்ளை — பொற்கை

145 உழையார் கடம்பலர்மட் டுண்டறியா வண்டு
மழையார்ப் புணராத மஞ்ஞை — இழைபுகா

146 மாணிக்க மீசனுக்கு மாரன் பணித்துவைக்குங்
காணிக்கை யானதங் கக்கட்டி — நீணிலத்து

147 மன்னுங் கலைபொருந்தா மான்கன்று பாற்படுநீர்
பின்னஞ் செயவறியாப் பிள்ளையன்னம் — புன்கவிஞர்

148 பாட்டி னெழுவாய் பயனிலைபோ லொன்றொன்று
கூட்டி முடியாக் குழலினாள் — வாட்டமுறும்

---

141. கும்பு இட்டு—கூட்டமாகி; கும்பென்பது குழும்பு என்பதன் சிதைவு போலும். நம்பகையை என்றது சிவபெருமானை. இங்ஙனம் நினைந்தவன் மன்மதன். தெம்பு—வன்மை; வழக்கு. வம்பு—பழிமொழி.

142. மை அலர் என்று—குற்றமுள்ள பூக்களென நினைந்து; பாணமாக நினையோம் என்றபடி. ஐ அலர்க்கு—ஐந்து மலர்ப்பாணங்களுக்கு.

144. குணம்—தன்மை, நாணியாகிய வண்டு; நைடதம், அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற. 12. சொற்குணங்களாவன: இனிமை மெய்ம்மை முதலியன; **குறள். 194, பரிமேல்.**

145. உழை—மான். கடம்பு: இத்தலவிருட்சம். மட்டு—தேன். மழை ஆர்ப்பு—மேகத்தின் முழக்கத்தை. இழை—ஆபரணத்தில்.

147. கலை—ஆடை, ஆண்மான். பாற்படுநீர்—பாலோடு சேர்ந்த நீர், பகுதிப்பட்டதன்மை. பின்னஞ்செய—வேறுபிரித்தறிய.

149 அண்டத் தமரரை முன் னஞ்சலெனக் காத்தசிவன்
கண்டத் தமர்விடம்போற் கண்ணினாள் — மண்டுபுனற்

150 செல்லாருஞ் சோலைத் திருவால வாயதனில்
வில்லாரு மிந்த்ர விமானத்துட் — கல்லானை

151 சித்தரு ளாற்கரும்பு தின்னுமந்நாட் டென்னனணி
முத்துவடம் போலுமிள மூரலாள் — நத்துலவு

152 பாணிக்குட் சிற்றரும்பாம் பங்கயம்போல் வெற்றிமதன்
தூணிக்கு ளக்கணையின் றோற்றம்போல் — வாணிதொழு

153 நாரிசெங்கை யான்மறைத்த நாத னிருவிழிபோல்
சூரியனிற் சந்த்ரகலை தோய்ந்ததுபோல் — வாரிதியில்

154 பண்டமுத கும்பம் பதிந்திருந்தாற் போலவெளிக்
கொண்டினிமேற் றோன்றுங் குவிமுலையாள் — தொண்டர்

155 அரகர சங்கரவென் றானந்த வின்பக்
குரைகடற்கு ளாகிக் குளித்துப் — பரவசமாய்

156 ஏறுடையான் முன்ன மிசைநாத் தழுதழுத்துக்
கூறுந் துதிபோற் குதலையாள் — வீறுடைய

157 வள்ள றிருச்சடைமேல் வைத்தபிறை போற்களங்கம்
எள்ளளவு மெய்தா விதயத்தாள் — உள்ளமகிழ்

158 பூவையுடன் பேசியந்தப் பூவைசொன்ன சொல்லைமாப்
பாவைக்குத் தானே பயிற்றுவாள் — ஆவலுடன்

---

149. சிவபிரான் கண்டத்தில் உள்ள விடம் கொல்லுந்தன்மை உடைய தன்றாதலின் அஃது இவள்கண்ணுக்கு உவமை கூறப்பட்டது.

150. செல்—மேகம். வில்—ஒளி. இந்த்ரவிமானம்—இந்திரனாலமைக்கப் பட்ட சோமசுந்தரக்கடவுளது விமானம்.

151. சித்தர்—எல்லாம்வல்லசித்தர். முத்துவடம்—முத்துமாலையை; திருவிளை. 21:23.

152. பாணிக்குள்—நீருக்குள். அக்கணையென்றது தாமரையரும்பாகிய கணையை.

153. நாரி—உமாதேவியார்.

157. இறைவன் அணிந்த பிறைக்குக் களங்கம் இல்லை.

158. பூவை—நாகணவாய்ப்புள்.

159 முத்து வயிர முழுநீலங் கோமேதம்
வித்துரும மாணிக்கம் வெள்ளிசெம்பொன்—இத்தனையும்
160 அட்டி லடுகலங்க ளம்பி யுராலுலக்கை
வட்டிலெனச் சோறு வகுத்தாளும்—கிட்டமுறும்
161 அன்ப ருலகத் திருந்தா தருந்திடுசிற்
றின்பமெனக் கையா லெடுத்துண்டு—நன்கமைந்த
162 வீதிக் கணித்தாக மேவுதலு நூபுரங்கள்
நாதிக்கக் கைத்தாயர் நற்றாயர்—பேதையுடன்
163 சென்று பரனைத் தெரிசித்தா ரவ்வளவில்
இன்றுபுதுத் தேர்மீதி னீங்கிவரார்—என்றதுமே
164 அண்டம் புவன மருஞ்சக்ர வாளகிரி
விண்டலமேழ் பாதலம்பொன் மேருவரை—மண்டலங்கள்
165 சிற்றிலா கச்சமைத்துச் செல்வவிளை யாட்டயரும்
பற்றுக் குதலைமொழி பாலனென—மற்றிவளும்
166 நாடரிய பாலனுட னானிருந்து கூடவிளை
யாடநம தில்லி லமையுமெனக்—கோடரத்தில்
167 மையேந்து சோலை மதுரை நகர்க்கவுரி
கையேந்து பாலனருட் காபாலன்—மெய்யடியான்

---

160. வட்டில்—ஒருவகைப்பாத்திரம்; "பொன்வட்டில் பிடித்துடனே புகப்பெறுவ னாவேனே"; (பெருமாள்திருமொழி); "கறையடிச் சுவடெனுங் கனக வட்டில்கள்" **காஞ்சிப்.** திருநகரப். 14.

162. நாதிக்க—முழங்க; "மணிமுரசம், நாதிக்கும் பாண்டியனா நாட்டி னான்" **விறலிவிடு.** 38.

165. குதலை மொழி பாலன்—அம்பிகையைப் பாகத்தில் உடையவன்; குதலைமொழி—அம்பிகை; பால்—பாகம்; குதலையை மொழிகின்ற சிறுவனென்பது வேறுபொருள்.

166. கோடரம்—மரக்கிளை.

167. மை—மேகத்தை. கவுரி கையேந்துபாலனென்பதன் வரலாற்றைத் **திருவிளையாடல்** விருத்தகுமாரபாலரானபடலத்தாலுணர்க. காபாலன்—கபால மென்னும் கூத்துடையவன்; "காபால மாடுங்கால்" (கலி. கடவுள்.) அடியான்—திருவள்ளுவர்.

168 திங்கட் சுதையெனவே செய்யுமொரு முப்பாலும்
சங்கத்தி னூட்டுந் தமிழ்ப்பாலன்—அங்கசனுக்

169 காமளவு நாமத் தனங்கனெனப் பின்னுமொரு
நாமந் தரித்தநய னப்பாலன்—மாமறைக்கும்

170 அப்பாலுக் கப்பால னன்பாலும் பாலனையும்
இப்பால் விளையாட்டி னெய்துமோ—செப்புகெனத்

171 தேர்திரும்ப மற்றோர் தெருவி லிவ்விளமட
வார்திரும்பக் கொண்டு மனைபுகுந்தார்—மீதொருத்தி

பெதும்பை.

172 பேதைகுணம் பாதிமங்கைப் பெண்குணத்திற் பாதிகலந்
தோது பருவ முறுபெதும்பை—காதலெனும்

173 வித்தங் குரித்துவளர் மென்பூஞ் சிறுகொடிக்குச்
சித்தங் கொழுகொம்பாஞ் செய்கையினாள்—மெய்த்தவங்கள்

---

168. திங்கட்சுதை-சந்திரனிடத்துள்ள அமுதம். முப்பால்-திருக்குறள்; மூவகைப்பாலென்பது வேறுபொருள்; "முப்பாலும், மிஞ்சப் புகட்ட மிகவளர்ந் தாய்" (**தமிழ்விடுதூது, 25.**) சங்கம்-தமிழ்ச்சங்கம், சங்கு; "அல்லம தேவன் சரிதத் தீம்பால், புண்ணியர்தஞ் செவிவாயிற் றமிழ்ச்சங்கத் தான்முகந்து புகட்டி னானால்" (**பிரபு. துதிகதி, 11.**) தமிழ்ப்பாலன்-தமிழின் பகுதிகளை உடையவன். அங்கசன்-மன்மதன்.

169. நயனப்பாலன்-கண்ணை நெற்றியிலே உடையவன்; பாலம்-நெற்றி.

170. எய்துமோ-வருவானோ.

167—70. இப்பகுதியோடு, "யாவன் பால னிவன்புக லென்றேன், மேவன் பாநகை மேவுறப் புரிந்து, மூன்னிவன் பெருமறை மொழிக்கப் பாலன், மன்னிவன் பாரரையின் வளர்கப் பாலன், மூர்த்தி முதலா மொழிமுப் பாலன், சீர்த்திகொ ணீற்றொரு திகழ்கட் பாலன், அறுவகைச் சமயத் தறுவகைப் பாலன், மறுவகை சுருதி மனைத்தக பாலன், ஆறா றாய வவைக்கப் பாலன், மாறா தியற்றி வயக்குகா பாலன் வளர்தரு தெய்வ மனுச்சா பாலன், தளர்வரு கௌரி தனக் கழும் பாலன், தழைதரு மிந்நாட் சைவபரி பாலன், பிழைதரு தன்மையில் பெருந்தவப் பாலன்" (***அம்பலவாணதேசிகர்கலம்பகம், 51.**) என்பது ஒப்பு நோக்கற்குரியது.

173. வித்து அங்குரித்து-விதைமுளைத்து.

---

*இந்நூல் மகாவித்துவான் ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

174 ஈட்டிலு மீசனரு ளெய்தி முடிப்பதுபோல்
கூட்டி முடிக்குங் குழலினாள்—நாட்ட நுதல்

175 ஏற்குமெம்மான் கைம்மா னினமோ வெனமருண்டு
பார்க்கும் புதியமருட் பார்வையாள்—சீர்க்கமலன்

176 இவ்வளவு செய்தோ மினிநிகரி லாதவெழில்
அவ்வளவு பூரித் தமைப்பதனுக்—கெவ்வாறென்

177 றேலத்தன் சிந்தையுள்ளே யெண்ணி முடிக்குநிகழ்
காலத் தமைந்தமுலைக் கன்னிகையாள்—சாலநிறை

178 விற்பளிங்கு மாளிகையின் மேனிலத்து மின்னனைய
பொற்பளிங்கு வாருமெனப் புந்திமகிழ்—அற்புடைய

179 தன்னனைய பெண்க டனித்தனியே சூழ்ந்திருக்க
வென்னனைமுற் றுமுலைபங் கீசனெழில்—மன்னுதிருக்

180 கந்தரம்போ னீலக் கழங்குங் களங்கமில்லாச்
சந்திரன்போன் முத்தின் றனிக்கழங்கும்—தங்கையுடற்

181 பாதியன்ன பச்சைப் பசுங்கழங்கும் பாதியெழிற்
சோதிமா ணிக்கச் சுடர்க்கழங்கும்—நாதலரும்

182 கொன்றையந்தே னன்னநிறக் கோமே தகக்கழங்கும்
குன்றுகங்கை போல்வயிரச் சொற்கழங்கும்—மன்றுடையான்

183 வேணியன்ன செம்பவழ மென்கழங்கும் பங்கயப்பூம்
பாணி யதனிற் பரிந்தெடுத்து—சீணிலத்துப்

---

175. கைம்மான் மருண்டு பார்க்கும் என இயைக்க.

176. பூரித்து—நிறைத்து.

177. ஏல—பொருந்த. கன்னிகை—அரும்பு.

178. பொற்பன் இங்கு வாரும் என்று அவர்களை அழைக்க.

179. என் அன்னை.

180. கந்தரம்—கழுத்து.

180—81. உடற்பாதி—உமையின் திருவுருவத்தை. பாதி— சிவபெருமானுடைய திருவுருவம்.

182. கோமேதகம் தேனின் நிறமுள்ளது; "கோமேதகத்தை, மருவுவயிரியத்தின் மீது தூய மதுத்துளிமே வியதென்பர்" திருவால. 25:21.

183. வேணி—சடை. பாணி—கை.

184 பாகாங் குதலைமொழிப் பாவைகுறித் தொன்றையெடுத்
தேகாம் பரத்தி னிசைபாடி—வாகாகக்

185 கூடு மிரண்டெடுத்துக் கொண்டாடி யன்றிருவர்
தேடு மலையின் செயல்பாடி—நாடரிய

186 வள்ளிதழி மூன்றெடுத்து மன்னு திரிசிராப்
பள்ளி யெனுந்தலத் தைப்பாடி—உள்ளமகிழ்

187 வாடலா னாலென் றடுத்தெடுத்து நான்மாடக்
கூடல்வளம் பாடிமிகக் கொண்டாடித்—தோடவிழும்

188 கிஞ்சுகப்பூஞ் செவ்வாய்க் கிளிமொழியா ளோரெடுத்துப்
பஞ்சநதி மான்மியத்தைப் பாடியே—கஞ்சவிழி

189 அத்திறத்தா லாறெடுத்தன் றாறுமின்னு மட்டமா
சித்திபெற்ற மெய்த்தலத்தின் சீர்பாடிக்—கைத்தலத்தில்

190 ஏழெடுத்துப் பாரிடத்தி லித்தலங்க ளாதியா
ஏழுலகத் தெம்மா னிசைதலங்கள்—சூழுறும்பே

191 றெல்லாங் கடம்பநக ரெய்தினோர்க் குண்டெனவே
எல்லா மொருமித் தினிதெடுத்துச்—சல்லாப

---

184. பாகு—தேன்பாகு. ஏகாம்பரம்—காஞ்சியிலுள்ள திருவேகம்பமென்னும் தலம்.

185. மலை—திருவண்ணாமலை.

186. வள்ளிதழி—பெதும்பை. திரி—மூன்று.

187. நான்மாடக்கூடல்—மதுரை; நான்குமாடங்கள்கூடிய இடம் என்பது இதன் பொருள்; நான்குமாடங்களாவன கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்பன; இவற்றைப்பற்றிய வரலாறு மதுரைக் காஞ்சி, 429-ம் அடி உரையின் அடிக்குறிப்பால் உணரலாகும்.

188. கிஞ்சுகப்பூ—முள்ளுமுருக்கைப்பூ. பஞ்சநதி—திருவையாறு. கஞ்சவிழி—தாமரைபோன்ற கண்ணையுடைய பெதும்பை.

189. மெய்த்தலம்—பட்ட மங்கை; இது பட்டமங்கலமென இக்காலத்து வழங்கும்; "பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங், கட்டமா சித்தி யருளிய வதுவும்" திருவாசகம், கீர்த்தித். 62-3.

191. ஒருமித்து—ஒருங்கே; "காத லிருவர் கருத்தொருமித்-தாதரவு, பட்டதே யின்பம்" ஔவையாடல்.

192 மூக்குத்தி முத்தாட முத்து வடமாட
நோக்கிரண்டு மாட நுசுப்பாட—ஆக்கமகள்

193 கொண்டாட மாது செங்கை கொண்டாடும் போதிலே
வண்டாடுங் கூந்தலனை மாதனைக்—கண்டிங்

194 கமையு மமையுமட வன்னமே யென்னும்
அமைய மதனிலெமை யாளும்—உமைபாகன்

195 அத்த னிருத்த னடிக்கண் மலர்க்கணை
வைத்திட மெச்சி மகிழ்ச்சிபெ—றத்திரி

196 விக்ரம னுக்கு மிகுத்த ப்ரபைக்கன
சக்ரம ளித்திடு தற்பரன்—உக்ரம

197 குக்குட மூற்ற கொடிக்கர சைச்சொரு
திக்கை யனைத்தரு சிட்டன—னுக்ரக

198 சச்சிதா னந்தச் சதாசிவனம் பொற்றடந்தேர்
விச்சைமணி வீதிதனின் மேவுதலும்—பச்சைமயில்

199 ஆயமன்ன சாய லணியிழைமின் னோருடனே
தாயரும்போற் றிப்பணியத் தான்பணிந்தாள்—தூயனத்தன்

200 மாலளந்து காணு மலையை யிருவிழிக்கோ
லாலளந்தா ளந்த வளப்பறிந்தார்—பாலைமார்

192–3. நோக்கு—கண்கள். நுசுப்பு—இடை. ஆக்கமகள்—திருமகள். மாது—பெதும்பை. கொண்டு—மேற்கூறிய அம்மானைகளைக்கொண்டு.

194. அமையும்—போதும். அமையம்—சமயம்.

195. மலர்க்கணை—மலர்போன்ற கண்ணை.

195–6. திரிவிக்ரமனுக்கு—திருமாலுக்கு. ப்ரபை—ஒளி. சக்கரம்—சக்கராயுதத்தை.

197. குக்குடம்—கோழி. அரசை—முருகக்கடவுளை. சொல் துதிக்கையனை—விநாயகனை.

198. விச்சை—சிற்பவித்தை.

199. ஆயம்—கூட்டம்.

200. கோல்—அம்பு, அளவுகோல். அளப்பு—அளத்தலை. பால்—பக்கத்தினர்.

201 தன்னை யறியுந் தருணம்வந்த தாற்றலைவன்
தன்னை மனக்குறிப்பிற் றானறிந்தாள்—பின்னெனவே
202 எண்ணிய போதி லிவர்பாகம் பச்சையாய்
நண்ணியவா றென்று நவிலுமெனக்—கண்மணியே
203 சூலிக்குப் பச்சுடம்புஞ் சொன்றூலைப்பா லும்பெருகப்
பாலிக்கு மென்றுசொல்லாற் பாராட்டிச்—சேல்விழிப்பெண்
204 மாலையிட வந்தீரிம் மாதினுக்கு நீர்வலிய
மாலையிட வந்ததென்ன மார்க்கமோ—மேல்பசப்புக்
205 காட்டுமான் காட்டியிசைக் கானமறி யாதவெங்கள்
வீட்டுமான் கைக்கொளவோ வீதிவந்தீர்—கேட்டிடரோ
206 நன்றாச்சு தையர் நடத்தைவிடர் புல்லருமே
நன்றாச் சரியமென நாடுவார்—என்றென்று
207 செப்பும் வினோதந் திறமெனக்கொண் டேயமுதம்
ஒப்புமிள மூரலுட னோர்வீதிக்—கற்புதனும்
208 செல்லக் கனிவாய்ச் சிறுகுயிலு மின்னாரும்
இல்லத் திருந்தா ரினியொருத்தி—வல்லதிரு

---

202. அனைமார் (200) எண்ணியபோதில். என-என்று பெதும்பை கேட்க.

203. சூலி-சூலத்தையுடைய உமை, கர்ப்பம் உடையவள். பச்சுடம்பு-பச்சை உடம்பு, ஈன்றணிமைத்தாகிய உடம்பு. பாலிக்கும்-அருள்செய்வார். சேல்விழிப்பெண்-அங்கயற்கண்ணம்மை.

203-4. இத்தலத்தில் வேதசன்மாவுக்காகச் சிவபெருமான் மணக்கோலம் காட்டிய வரலாறு இங்கே அறிதற்குரியது; கண்ணி, 27-31. மாலை-மயக்கத்தை. பசப்பு-பச்சைநிறம், ஏமாற்றுதல் (பாசாங்கு); "இயல் பசப்பும்" சாபேந்திர. துறவந்தி, 30.

205. மானைக்காட்டி மானைப்பிடித்தல் வேடர்கள் வழக்கம். மான்-உமாதேவியார். கானம்-சங்கீதம், காடு; சிலேடை. காட்டுமானைக் காட்டி வீட்டுமானைக் கொள்ளவந்தீரென்பது இதிலுள்ள நயம்.

206. நன்று ஆச்சது; ஆச்சது-ஆயிற்று; 233. நடத்தை-நடை, நடத்தை. விடர்-விடபுருஷர்கள், விடத்தையுடைய ஆதிசேட அவதாரமாகிய பதஞ்சலிமுனிவர். புல்லர்-புன்மைக்குணம் உடையவர், புலிக்காலையுடைய வியாக்கிரபாதர்; புல்-புலி. நன்று-மிகுதி.

208. குயில்-பெதும்பை.

மங்கை.

209 மங்கைகலை மங்கைமலை மங்கையெனு மூவருமிந்
நங்கைதனைக் கண்டக்கா னம்பதிகள்—இங்குநமை

210 வஞ்சிப்ப ரென்று மனம்வாக்குக் காயத்தில்
அஞ்சா திருக்கவெழி லார்மங்கை—எஞ்சாது

211 காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலரு மயலென்றுற்—போலவே

212 பேதை யரும்பிப் பெதும்பையந்தப் போதாகி
மாது மலர்ந்த வனப்பினாள்—சோதிமணிப்

213 பன்னாகம் பூண்டோன் பாவையிடைத் தூதுசென்ற
அந்நா ளிருள்போ லளகத்தாள்—உன்னாமல்

214 அன்றுநமை வென்றகண்ணான் றுமினிச்செய் கையிதென
நின்றுநின்று பார்த்து நினைத்துமதன்—இன்றுசிவன்

215 முக்கணையும் வெல்ல முழுநீல முக்கணையா
இக்கணையோ டெய்வே னெனுங்கண்ணாள்—தக்கதிறல்

216 நாண்மடமச் சம்பயிர்ப்பா நன்மந் திரர்சூழப்
பூண்முலையா மாமகுடம் பொற்பமைத்து—மாணிழைமார்

---

209. பதிகள்—கணவர்கள்.

208—10. மனம்—மார்பு; அதிலுள்ளவள் திருமங்கை. வாக்கு—இங்கே நாக்கு; அதிலே உள்ளவள் கலைமங்கை. காயம்—உடம்பு; அதிலே உள்ளவள் மலைமங்கை; நிரனிறை.

211. "காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி, மாலை மலருமிந் நோய்" என்னும் திருக்குறளை இக்கண்ணி குறித்துச் சுவைததும்ப நிற்கின்றது.

212. மாது—காதல்; சீவக. 356.

213. பல் நாகம்—பல பாம்புகளை.

214. நின்று நின்று பார்த்து—மிக ஆலோசித்து.

215. முக்கணையும் வெல்ல—மூன்று கணைகளையும் வெல்ல. தன்கையிலுள்ள நீலமலர்ப்பாணம் ஒன்று; இவள் கண்ணாகிய நீலமலர்ப்பாணம் இரண்டு. முழு நீலம்: "மாதே முழுநீலங், கொல்லும்" இராத்திரிச் சருக்கம், 11.

216. மந்திரர்—மந்திரிகள்.

217 அங்கசன் மந்த்ரமெல்லா மாக்கம் பெறவுரைப்பத்
தங்குமனச் சிங்கா தனத்தேற்றி— அங்கணன்றன்

218 சீர்த்தி யபிடேகஞ் செய்து தலைமைபெறு
மூர்த்திகர முண்டாக்கி மோகமெனும்—பார்த்திபனுக்

219 கிட்ட மிருக்கநல்லா ரெல்லாருங் கொண்டாடப்
பட்டந் தரித்த பருவத்தாள்—கட்டிசைந்த

220 செம்பதும ராகச் செழுமணிப்பொன் னூடாங்கில்
அம்பதுமை மின்னு ளருகிருக்க—விம்பவிதழ்

221 அன்னமுன்னந் தாருவனத் தங்கனைமா ரேந்தியபால்
அன்னமென முத்தினணி யம்மானை—தன்னிருகைக்

222 கொண்டா ளிசையாற் குயிலுணச் செங்குமுதம்
விண்டா ளெடுத்து விளையாடல்—கண்டோர்கள்

223 துன்றனமூன் றங்கையெனச் சொல்வனசப் பூவிரண்டில்
ஒன்றிருக்க வொன்றெழுவ தொக்குமென—வென்றிமழு

224 வல்லா னுருவெளியின் மாலை யெனத்திரண்டு
பல்லாரங் கண்டெழுந்து பார்ப்பதென—வல்லமைசொல்

225 அம்மானை யாடிவென்ற வம்மானைப் பாடியே
அம்மானை யாடு மளவிலே—எம்மானும்

---

218. சீர்த்தியாகிய நீரை அபிஷேகம்செய்து; சீர்த்தி வெள்ளைநிறமுடையது; அதனுல் அது வெண்மைநிறமுடைய அபிஷேகதீர்த்தமாகக் கூறப்பட்டது.

217–8. அபிடேகத்தாலும் மந்திரத்தாலும் மூர்த்திகாமுண்டாகுமென்பர்; காஞ்சிப்புராணம், நகரேற்றுப்படலம் 162–70—ஆம்பாடல்களைப் பார்க்க.

219. நல்லார்—பெண்கள், சான்றோர். கட்டு—கட்டுதல்.

220. பதுமை—திருமகள். விம்பம்—கொவ்வைக்கனி.

221. அன்னம்—மங்கை; எழுவாய். பாலன்னம்—பாற்சோற்றுத்திரளை.

222. செங்குமுதம் விண்டாள்—வாயைத்திறந்து பாடினுள்.

223. துன்று அனம் மூன்று—நெருங்கிய மூன்று அன்னப்பறவைகள்.

225. அம்மானை—அந்தக் காளியை; அ: உலகறிசுட்டு. ஆடிவென்ற—ஊர்த்துவதாண்டவம்செய்து வெற்றிகொண்ட. அம்மானை—சிவபெருமானை. திருக்காளத்திநாதருலா, 349; திருப்பூவணநாதருலா, 265.

226 சீதள சோம திவாகர லோசன
வேத சொரூப விநோதபு—ராதன

227 மாருத பாவக மாதவ சாயக
மேரு சராசன வீரச—ரோருகப்பொற்

228 பாதன் கயிலைப் பரமன் கடம்பவன
நாதன் றிருவீதி நண்ணுதலும்—மாதுகாத்

229 தம்மனையை வைத்தா ளனமனையார் தங்களுடன்
அம்மனைநின் றேகி யடிபணிந்தாள்—செம்மக்

230 கருவிலியைக் கண்ணாரக் கண்டாள்கண் காணா
உருவிலியைக் காணென் றுறுக்கி—மருமத்

231 தொருகோல் செவிமட் டுறவாங்கி விட்டான்
குருகோ லிடுங்காப்பூங் கோதை—வெருவியே

232 அம்புலி யென்ப தழற்க ணுறும்புலியோ
வம்புரைக்கப் பெண்கண்மட மாணாரோ—கும்பமுனி

233 குன்றிற் பிறந்த குழவியிளங் காலுடலம்
கன்ற வுதைத்திடும்வன் காலச்சோ—லென்றுகுயில்

---

226. சோம திவாகர லோசனம்—சந்திரனையும் சூரியனையும் கண்ணாக உடைய.

227. மாருத பாவக மாதவ சாயகம்—காற்று, நெருப்பு, திருமால் என்னும் மூவராலாகிய அம்பையுடைய; "வல்லாயெரி காற்றீர்க்கரி கோல்வாசுகி நாண் கல், வில்லாவெயி லெய்தான்" (திருஞா. தே.) மேருசராசனம்—மேருவாகிய வில்லையுடைய. சரோருகம்—தாமரைமலர்.

229. அம்மனை நின்று.

229–30. செம்மக்கருவிலியை—பிறப்பில்லாதவனை. உருவிலி—மன்மதன்; இது தன்மைக்கண் வந்தது. மருமத்து—மார்பில்; நெஞ்சில்.

231. ஒருகோல்—ஓரம்பு; என்றது தாமரையரும்பை; அதுவே நெஞ்சி லெய்யப்படுவது; "நெஞ்சி லரவிந்தம்" இரத்தினச் சுருக்கம், 37.

232. வம்பு—பழிமொழி. கும்பமுனி—அகத்தியர்.

233. குன்று—பொதியின்மலை. குழவியிளங்கால்—தென்றற் காற்று; "சிறுகாற் குழந்தாய்கேள்" (பத்மகிரிநாதர் தென்றல்விடுதூது, 112.) கால்—காற்று, பாதம்.

234 ஓசையெல்லாங் காளகண்டத் தூற்றதோ வுள்ளடங்கும்
ஆசையினி யாசைக் கடங்காதோ—பேசுமொழி

235 அஞ்சுகமன் னீரிவின் யாமமொரு நாளுமினி
அஞ்சுகமோ வாறுகமோ வாரறிவார்—நெஞ்சுகந்து

236 கூட்டிவைக்க வல்லீரோ கூறுமெனத் தெள்ளமுதம்
ஊட்டிவைத்த சொல்லா ருரைசெய்வார்—கேட்டீரோ

237 பாதி யுடம்பாய்ப் பசப்பையுற்ற பெண்பாலாற்
போதவன்னி யத்தமனப் போதுறலாற்—கோதிலா

238 மீனக் கொடியன் விரைவிற் பயந்ததால்
ஊனக் கொடியகரு வுள்ளடையா—மோனர்

239 இமய வரையளித்த வெந்தையனை யென்னும்
உமையு முறையுமே யொத்த—அமைவால்

240 இவளுக் கொருபா லிசையுமெனப் பாகத்
தவளுக் கறியா தமைக்கும்—உவமை

234. காளகண்டம்—குயில்; விஷம்பொருந்திய கழுத்தென்பது வேறு பொருள். ஆசைக்கு—திக்குக்களில்.

235. அம் சுகம் அன்னீர்; சுகம்—கிளி. அஞ்சு உகமோ—ஐந்து யுகங் களோ; "இற்றை நீடிரவொன், றஞ்சுகந் தத்தை விளக்கும்" திருவேங்கடத் தந்தாதி, 12.

237–9. சிவபெருமானுக்கும் அம்பிகைக்கும் மங்கைக்கும் சிலேடை.

பசப்பு—பச்சைநிறம், பசலை. வன்னி அத்தம் மன்ன போதுறலால்—நெருப்பு கையின்கண் இருக்க வருதலால், கிளி கையின்கண் தங்கியிருப்ப வருத லினால்; அத்தமனப்போது வன்னி உறலால்; வன்னி—நெருப்பாக. மீனக் கொடியன்—மன்மதன், பாண்டியன். விரைவில்—சீக்கிரத்தில், மணம்பொருந் திய பூவாகிய வில்லை. பயந்ததால்—அஞ்சினமையால், பெற்றதால்.

239. இமையவரையளித்த: சிலேடை. எந்தை என்னும் உம்மையும் அனை என்னும் உமாதேவியையும் என முறையே கூட்டுக.

240. ஒருபால்—ஒருபக்கம். என—என்று தோழியர் சொல்ல. பாகத்தவ ளுக்கு—உமைக்கு. அமைக்கும்—அடக்கும்; பெயரெச்சம்.

241 அபய காத்திலங்க வைத்துருவின் மேலாம்
உபயன்மற்றோர் வீதிதனி லுற்றான்—அபரி

242 மிதமான தாருவன மேவு மூனிவோர்
இதமா யிவண்மருவு மின்பம்—உதவாத

243 சங்கைத் தவமே தவஞ்செய்தோ மென்னுமன்னும்
மங்கைக்கு மேலான மாமடந்தை—பொங்குகதிர்ச்

மடந்தை.

244 சந்திரனாற் சூரியனாற் றள்ளுண் டுடைந்தோடி
வந்து புகுந்து மறைந்துமறைந்—துய்ந்திடவே

245 வாணு மிருட்கு மலரோன் வகுத்துவைத்த
காணு ராண்போற் கருங்குழலாள்—தேனூறும்

246 சொல்லாண் மதனனுக்குஞ் சொல்லுவாள் புத்திகொங்கை
கல்லாள்கொக் கோகமுற்றுங் கற்றறிந்தாள்—எல்லாம்

240–41. அபயகரமானது போதுமென்று அடக்குதலைக்காட்டினாற் போன்றதென்பது கருத்து; "கூடுங் கதியொருகாற் கும்பிட்டாற் போதுமென, நாடு மபிநயத்தை நண்ணிற்றால்—ஓடியகட், காதனூர் றாணவொரு கால்காட்டிக் கையமைத்து, நாதனூர் செய்யு நடம்" (சிதம்பரமும்மணிக்கோவை, 29) என்பதில் அபயக்கை போதுமென்னும் குறிப்பைக்காட்டுவதாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

241. ஐந்துரு—பஞ்சகிருத்தியத்திற்குரிய மூர்த்திகளின் உருவங்கள். உபயன்—அருவுருவுடையவர்.

242. மூனிவோர்: எழுவாய்.

243. சங்கைத்து—சந்தேகமுடையது. அவமே தவஞ்செய்தோம்; அவமே—வீணாக. மங்கைக்கு—மோகினிக்கு.

245. காணுரண்—காட்டரண்; குழலுக்குக் காட்டை உவமைகூறுதல் மரபு; "குழற்கா டேந்துமிள வஞ்சிக் கொடியே" (மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத் தமிழ், வருகைப். 9); "ஐம்பாற் காடுஞ் சுமக்குங் கரும்பே" (சகலகலாவல்லிமாலை, 2.) ஆரும்—ஒக்கும்.

246. புத்தி சொல்லுவாள். கல்—மலை. கல்லாள்......கற்றறிந்தாள்: சொன்முரண்.

247 கரும்புருவ வில்லாள் கமழ்கமல வில்லாள்
கரும்புருவ வில்லாள்வேற் கண்ணாள்—அரும்பு

248 நகையா டளிரன் னகையாள் பணிமே
னகையாள் புவிமே னகையாள்—சகமகிழும்

249 பூங்குமுதச் செங்கனிவாய்ப் பூவைதனித் தில்லிருந்தோர்
பாங்கிதனைக் கூவியுயிர்ப் பாங்கியே—ஈங்கெழுதும்

250 ஓவியங்கை வந்த வொருவனைமுற் றுதழுலைத்
தேவி மணாளன் றிருவுருவை—நீவகுப்பாய்

251 என்னப் படத்தி லிசைத்துவா வென்னனுமே
அன்னமன்ன தோழி யறிந்துசொல்வாள்—முன்னவன்றன்

252 வேணி யெழுதவல விஞ்சைகற்று னேனுமதிற்
பாணிதனை யெவ்வாறு பாணிப்பான்—மாணமைந்த

253 நெற்றி யெழுதவல்ல நேர்மைகற்று னேனுமதில்
உற்றகனற் கண்ணெழுத வொண்ணாதே—மற்றுமிரு

254 கண்ணெழுதக் கற்றாலுங் கற்றாலுந் தண்ணருள்கூர்
வண்ண மமைக்க வசமாமோ—உண்மகிழும்

246-7. எல்லாம் கரும்பு உருவ வில்லான்—உருவமெல்லாம் கரும்பைப் போன்ற ஒளியையுடையவள்; வில்—ஒளி. கமல இல்லாள்—திருமகளைப்போன்றவள். கரு புருவ வில்லாள்—கருமையாகிய புருவ வில்லையுடையவள்.

248. தளிர் அன்ன கையாள். பணி மேல் நகையாள்—ஆபரணங்களால் மேலாகிய விளக்கத்தையுடையவள். புவி மேனகையாள்—பூமியில்வந்த மேனகை போன்றவள்.

249. தனித்து இல் இருந்து.

249-50. எழுதும் ஓவியம் கைவந்த ஒருவனை—ஓவியம் எழுதுவதில் தேர்ச்சிபெற்ற ஒருத்தனை; "ஓவியத் துறைபோய வொருவனை" (நைடதம், அன்னத்தைக். 6.) வகுப்பாய்—எழுதுவாயாக.

251. என்னனுமென்று அன்னம் சொன்னவுடன்.

252. விஞ்சை—வித்தையை. பாணி—தண்ணீர்; ஆகாசகங்கை. பாணிப்பான்—திருந்த அமைப்பான்; 118. மாண்—மாட்சிமை.

255 தோடெழுத வல்லனென்று சொன்னாலும் வீணைவல்லோர்
பாட விசைக்கப் படுவதோ—நாடிநின்று

256 செம்பவள வாய்வகுத்துச் செய்தாலு முன்னதர
விம்பவளத் தேனருந்த வேண்டாமோ—நம்பரமன்

257 கந்தரம்போ லெழுதக் கற்றானே யானாலும்
முந்தச் சுருதி முழங்குமோ—வந்தவிஞ்சை

258 யாலிங்ங னஞ்சங்க ராவெழுதி னாலுமுன்னை
ஆலிங்க னஞ்செயலை யாரமைப்பார்—மாலறியா

259 நித்தன் றிருமார்பு நின்றெழுதி னாலுமுன்மேற்
சித்த மகிழ்வதெனச் செய்யவல—வித்தகனே

260 தாட்டிணைகள் போலெழுதித் தந்தாலுந் தாண்மாறி
ஆட்டுவிக்கப் பாண்டியனா லல்லவே—வாட்டடங்கண்

261 மின்னே மணியே விளக்கே விலைமதியாப்
பொன்னேநால் வேதப் பொருளாவான்—தன்னுருவைத்

262 தூரிகையி னாலெழுதச் சொன்னதென்ன புத்தியத்த
நாரிதனைக் காணிலுள நாணாதோ—போறிஞர்

---

255. தோடு-ஒருவகைக் காதணி. வீணைவல்லோர்-கம்பளர் அசுவதரர்; 65-ஆம் கண்ணிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

256. அதர விம்ப வளத்தேன்-கீழுதடாகிய கொவ்வைக் கனியின் இனிமையுடைய தேனை.

257. சுருதி-வேதம்; இங்கே சாமகானம்; "சங்கணி குழையர் சாமம் பாடுவர்" (திருஞா. தே.); "மாமலர்த் தெரியலான் மணியிடற் றிடைக்கிடந்து, சாம கீதம்" (சீவக. 2038); "தன் கண்டம் மீதுலராத சாமவேதமார்ப் பவர்போல்" (திருவிளை. மாமனாக. 23); தக்க. 610-ஆம் தாழிசையுரையின் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

257-8. விஞ்சையால் இங்ஙனம் சங்கரா எழுதினாலும்; இங்ஙனம்-இப்படம். ஆலிங்கனம் செயலை-தழுவுதலை.

259. வித்தகனே; ஏகாரம் எதிர்மறை.

262. தூரிகை - எழுதுகோல். அத்த நாரிதனை - பாதி வடிவத்திலுள்ள பெண்ணை; என்றது உமாதேவியாரை.

263 அப்படிய னவ்வுருவ னவ்வணத்த னென்றறிவார்
இப்படிய னிவ்வுருவ னிவ்வணத்தன்—ஒப்புடையன்

264 ஆமென் றெழுதவல்லா ரியாரே மலரிதழித்
தாமந் தரித்தவிண்ணோர் தம்பிரான்—மாண்பியஞ்சேர்

265 உள்ளத்தி னுள்ளன் புடையார் கருத்தறியும்
வள்ளல் வலிய வருமென்னத்—தெள்ளமுத

266 வாரி பவள மலைபோன் மலையனைய
தேரின் வரமகிழ்ந்து சென்றணைந்து—பாரினின்று

267 கண்டா டுதித்தாள் கனிந்தாள்பே ராசைமேன்மேற்
கொண்டாள் பணிந்தெழுந்து கும்பிட்டாள்—எண்டிசையும்

268 கட்டிய தானைக் கருணா காரிதியே
பட்டிமையில் லாருளத்தின் பாக்கியமே—புட்டிலிலே

269 ஐயம் படைத்தவனை லையா பரிகலத்தில்
ஐயம் படைத்தவர்போ லாயினேன்—மெய்யணியோ

263—4. "மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங் கச்சி மயானத்தான் வார் சடையா னென்னி னல்லால், ஒப்புடைய னல்ல னொருவ னல்லன் ஓரூர னல்ல னோருவம னில்லி, அப்படியு மந்நிறமு மவ்வண் ணமும் அவனருளே கண்ணாகக் காணி னல்லால், இப்படிய னிந்நிறத்த னிவ்வண் ணத்தன் இவனிறைவ னென் றெழுதிக் காட்டொ ணாதே" (திருநா. தே.) இதழித்தாமம்—கொன்றைமாலை.

265. வரும்—வருவான்.

267—8. எண்டிசையுங் கட்டிய தானை—திகம்பரம். பட்டிமை—பொய்; "பட்டிமையும் படிறுமே பேசுகின்றார்" (திருநா. தே.), "பாவகஞ் செய்து திட்டிப் பட்டிமை யோலை யுய்ப்பான்" (திருவிளை. 30:13.) புட்டிலில்—அம்பறாத்தூணியில்.

269. ஐ அம்பு அடைத்தவன்—ஐந்து மலர்ப்பாணங்களைச் செருகிவைத்தவன்; மன்மதன். பரிகலத்தில் ஐயம் படைத்தவர்போல்—பிச்சைப்பாத்திரத்தில் பலியிட்ட தாருகாவனமுனிவர் பத்தினிகளைப்போல. ஆயினேன் என்றது காம மயக்கங்கொண்டு ஆடை முதலியவற்றை இழந்ததைக் குறிப்பிட்டபடி. மெய் அணி—முழு உடம்பாகிய ஆபரணம்; என்றது காயாரோகணத்திருவுருவத்தைக் குறிப்பித்தது.

270 டென்பணியுங் கொண்டீ ரிமய மடந்தையைப்போல்
என்பணியுங் கொண்டாலா ரேசுவார்—முன்புபச்சை

271 மாலையளித் தீரெனக்கு மாலையளித் தீரதற்கு
மாலையளித் தீரென்றால் வாழ்த்தேனோ—சூல

272 தாரோ யெனவா தரத்தா லுரைக்க
வரதன் மனமகிழ்ந்து மற்றோர்—திருவீதி

273 சென்று னிவளுந் திருமனையிற் புக்கிருந்தாள்
நின்றாரிற் பின்னுமொரு நேரிழையாள்—நன்றிசைந்த

அரிவை.

274 மானை மருட்டிவரி வண்டைச் சிறைப்படுத்தி
மீனைப் பயமுறுத்தி விண்டலர்ந்து—தேனார்

275 வனசத்தைப் பங்கமுற வாட்டிக் குவளை
இனசத் துருவைவன மேற்றிச்—சினமா

276 வடுவை வடுச்செய்து வாருதியோ மேன்மைப்
படுமென் றதோகதியாய்ப் பண்ணிக்—கடுவினுக்கு

---

270. என்பு அணியும்-எலும்பாகிய ஆபரணத்தையும். என் பணியும் கொண்டால்-என்னுடைய குற்றேவலையும் ஏற்றுக்கொண்டால்.

271. மாலை-திருமாலை. அளித்தீர்-காப்பாற்றினீர். எனக்கு மாலை அளித்தீர்-அடியேனுக்கு மயக்கத்தைத் தந்தீர். அதற்கு-அதனை நீக்குதற்கு. மாலை-பூமாலையை.

274. மருட்டி-மருளச்செய்து. சிறை-இறகு; சிறைச்சாலையென்பது மற்றொருபொருள். பயம்-நீர், அச்சம்; "உன் கண்ணோக்கி மீன்பயங் கொண்டலையும்" கோடீச்சுரக்கோவை, 23.

275. பங்கம்-சேறு, பழுது; "புங்கமுறு மம்புயத்தைப் பங்கமுற்ற தென்னவொளிர் முகத்தினாள்" (சரபேந்திர. குறவஞ்சி, 11.) வனம்-தண்ணீர், காடு; தோற்றவர்கள் காட்டில் மறைந்திருத்தல் மரபு; "இனத்தினுடனும்ப வெழிற்போது தோற்று, வனத்திருக்க மன்னரியசெவ் வாயாள்" (பெருவுடையாருலா,185) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. சின-சின்ன; சிறிய; "சின்னவிடைப் பாகா" காசிக்கலம். 79.

276. மேன்மைப்படும்-மேன்மையை அடையும், மேலே மேகம்பொருந்தும். அதோகதியாய்-ஆழமுடையதாக, தாழ்ந்தநிலையுடையதாக. கடு-விடம்.

277 நித்யகண்ட மேவு நிலைகொடுத்து வென்முனைக்குச்
சத்தியிலை யென்னவெற்றி தான்கொண்டு—கத்தி
278 உறையிடக் காணாதென் றுயிரின் கொலைக்கு
மறலிதன்ம னாமெனப்பேர் வைத்து—விறலார்
279 உருவை யுடையா னுடைய கணைபோன்
றரிவை யுறுகண் ணரிவை—பருவமுற்றும்
280 நாளிகே ரத்தினைத்தன் னல்லடிவீழ்த் திச்சக்ர
வாளத்தை யோட்டிகெடு வான்புகுத்தித்—தாளத்தை
281 ஒன்றொன்று தாக்கவிடுத் தோர்தாளிற் றாமரையை
நின்றிடெனத் தண்ட நியமித்துத்—ஞான்று

---

277. நித்ய கண்டம்-தினந்தோறும் கழுத்தில், தினந்தோறும் வரும் ஆபத்து. சத்தியிலை-வேலினது இலை, ஆற்றலில்லை; "சுத்தவீ ரத்தாங்கைத் துன்னுவடி வேலதனைச், சத்தியிலை யென்னுந் தடங்கணாள்" (பெருவுடையானுலா, 225), "வெற்றி வேலனீ டிதுசத்தி யிலையென வேலை, சுற்று மாநிலஞ் சொல்வுறு துணைமத விழியாள்" திருவிடைமருதூர்ப்புராணம், தேவவிரதச். 24.

278. உறையிடக்காணாது—உறைக்குள் இட்டால் தோற்றாது, உறைக் கணக்கிடவும் பற்றாது; உறை-ஒருவகை எண்; "உறையிடத் தேய்ந்திடு மிவ்வந்தி வானத் துடுக்குலமே" (திருவேங்கடத்தந்தாதி, 34.) மறலி-யமன். தன்மன்—தருமராசன், கொலையே யில்லாதவன்; "கூற்றுவனை யாருங் குலவுந் தருமனெனச், சாற்றிடச் செய்யுந் தடங்கண்ணாள்" (பெருவுடையானுலா, 183), "தருமனெனக் கூற்றை யெவருஞ் சொல்லக் கூர்த்த நயனத்தாள்" (சரபேந்திர. குறவஞ்சி, 11), "இயமனைத் தருமனெனவுயிர் வாட்டி ... ... இலகு மடக்கொடி கூர்விழி" திருவிடை. வரகுண. 73.

279. உரு—அழகு. உருவையுடையான்—சிவபெருமான். அரிவை உறும்—அரிகளையும் கூர்மையையும் பெற்ற, திருமாலை வைக்கப்பெற்ற.

280. நாளிகேரத்தினை—தேங்காயை. சக்ரவாளத்தை—சக்கரவாகப் பறவையை; "சோணாடர் போற்றிய செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பிற், காணா மருங்குலின் பூணாரக் கொங்கையைக் கண்டழிந்த, நாணாற் புவியி லொருவர்தங் கண்ணுக்கு நண்ணரிதாய்ச், சேணார் விசும்பிடைச் சக்கர வாகந் திரிகின்றதே" திருவாவடுதுறைக் கோவை, 22.

280-81. "மாயைமுலைக் கிணையெனவென் மூன்றானும் வந்ததென வலக்கைத் தாளம், போயிடக்கைத் தாளமதைப் பொறாமையினாற் றாக்குதல் போற் புடைத்தொலிப்ப" (பிரபுலிங்கலீலை, மாயைபூசனை. 50.) தண்டம்—தண்டனை.

282 கரியைக் கிரிவைத்துக் கன்னிகா ரத்தைத்
தெரியலர்தூற் றச்சிறுமை செய்து—பரிய

283 மணிச்செப்பை வாயடைத்து வைத்த பணியுள்
தணிச்சொப்பில் கூவிளத்தைச் சாலக்—கணிப்பரிய

284 வித்தையுள்ள வெல்லாம் வெளிப்படுத்தக் கண்டுசிவ
பத்த ரிடத்திருக்கப் பாவித்து—மொய்த்தமலர்ச்

285 செண்டைப் புலர்த்தித் தினகரர் சூழ்ந்திடும்வே
தண்டத்தைப் போரிற் றலைமடக்கிக்—கண்டித்

286 திணைத்திறுகி விம்மி யிறுமாந் திளகிப்
பணைத்துத் திதலை பரந்து—துணைக்கண்

287 கறுத்து வெளியிடையிற் காணு திடையை
ஒறுத்துப் புனைகச் சுவந்து—மறுப்படாச்

288 சந்தந் திமிர்ந்து தாள வடம்புனைந்து
கந்தங் கமழுங் கனதனத்தாள்—அந்தரத்தின்

289 என்றடுத்து வந்தானு மென்றுவந்தீ ரென்றெதிர்த்து
நின்றடுத்துக் கேட்குமிரு ணேர்குழலாள்—வன்றிறல்சேர்

---

282. கரி-யானை. கிரிவைத்து:தோற்றவர்கள் மலையை அடைவது மரபு. கன்னிகாரத்தை-கோங்கரும்பை. தெரியலர் தூற்ற-யாவரும் தெரியும் மலர்களைப்பொழிய, பகைவர்கள் பழிக்க. பரிய-பருத்த.

283. வாயடைத்து-வாயை மூடி, பேசாமலிருக்கச்செய்து. பணியுள் தணிச்சு-ஆபரணங்களை அதற்குள் தங்கச்செய்து, குற்றேவலில் அடங்கச் செய்து. கூவிளத்தை-வில்வக்கனியை. கணிப்பு அரிய-அளவிடுதற்கரிய.

284. வித்தை-விதையை, கல்வி. வில்வக்குடுக்கையைத் திருநீறுவைத்துக்கொள்ளுதற்குச் சிவனடியார்கள் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள்.

285. புலர்த்தி-வாடச்செய்து. தினகரர்சூழ்ந்திடும் வேதண்டம்-மேரு மலை. தலைமடக்கி-வளையச்செய்து, வெட்கத்தால் தலைகுனியச்செய்து; அது வில்லானபோது வளைந்தமை இங்கே அறியற்பாலது.

286. திதலை-தேமல். 288. சந்தம்-சந்தனம்.

289. என்று-சூரியன். என்று வந்தீர்:ஒருசமயத்தில் பாம்பு கருடனை நோக்கி, 'சுகமா' என்று கேட்டதை இது நினைப்பிக்கின்றது. காஞ்சிப். பணைதரிச். 5.

290 அங்கோல மாரவே ளாக்கினையுஞ் சக்கரமும்
செங்கோலும் போன்ற திறலினாள்—பொங்குகதிர்ச்

291 சித்ரமணி மேடைதனிற் சிங்கா தனத்திருந்து
வித்தாரப் பாடல் விறலிக்கு—மூத்தாரம்

292 பூந்துகில் சந்தம் புனைய வளித்துமகிழ்ந்
தேந்திழையே முன்னா ளிசைவாது—சாய்ந்திடவே

293 எம்பிரான் கூட விறைவனரு ளாற்செயித்த
கும்பமுலை மாமயிலே கூறக்கேள்—உம்பரிலே

294 வீரங் கருணை மிகுந்த சவுந்தரமும்
சேருங் கடவுளர்யார் செப்பென்ன—ஆர்வமுடன்

295 வீணை யிடந்தழீஇ மென்மா டகந்திருத்திப்
பாணினியு மின்னிசையாற் பாடுவாள்—ஆண்மைமிகு

296 காமன் புரத்தைக் கருதார் திரிபுரத்தை
மாமன் சிரத்தைமல ரோன்சிரத்தை—ஏமமுறு

297 அந்தகனை யந்தகனை யாதி யடையலரை
முந்தத் தடிந்த முறைகேட்கின்—விந்தையாம்

298 பார்த்து நகைத்துப் பரிகசித்துக் கிள்ளியுதைத்
தார்த்துவெகு ளாதவிளை யாட்டமரை—நேர்த்திடவே

---

290. "அலகில் சுரபதி மதனர்க ளரசிவர் அவர திகிரியு மணிகமும்...... இவர்" (தக்க. 38) என்பதையும் அதன் உரையையும் பார்க்க.

292. சாய்ந்திட—தோல்வியுற.

292–3. விறலியைப் பாணபத்திரர் மனைவியாகவே எண்ணிக் கூறியது; இங்கேகூறிய வரலாற்றைத் **திருவிளையாடற்புராணம்** இசைவாதுவென்ற படலத்தா லறியலாகும்.

294. சவுந்தரம்-அழகு. என்ன-என்று அரிவை கேட்ப.

295. மாடகம்-முறுக்காணி, பாணினி-விறலி.

296. புரத்தை-சரீரத்தை. மாமன்-தக்கன். ஏமம்-இன்பம்.

297. அந்தகனை-யமனை, அந்தகாசுரனை. ஆதி அடையலர்-முதலாகிய பகைவர்; என்றது யானை, சலந்தரன் முதலியவர்களை.

298. பார்த்தல் முதலியவற்றை நிரனிறையாகக் கொள்க. விளையாட்டமரை-விளையாட்டுச்சண்டையை. நேர்த்திட-ஒக்க.

299 எத்தேவர் செய்வா ரிஃதேவ ரான்முடியும்
அத்தேவ ரெல்லா மடலுற்றால்—மெய்த்துணைகள்

300 கூடுவா ராயுதங்கள் கொள்வார் சமரினுடைந்
தோடுவார் மீள்வா ருடற்றுவார்—நாடரிய

301 வஞ்சனையால் வெல்வார் மறுத்தக்காற் செய்வதென்னென்
றஞ்சுவார் வீர மறியோமோ—மிஞ்சும்

302 அரிபிரம ரேனுமுன மாணவமுற் றாரேல்
அரிய னரியதவத் தன்பர்க்—கெளியனென்று

303 சொல்லுவது நிற்கமுனந் தும்பி சிலந்தியரா
வல்லமையில் லாதகய வாய்தமக்கும்—வெல்லமரில்

304 அன்னை யிழந்த வடலேனக் குட்டிகட்கும்
என்னையோ ரிக்கு மெறும்புக்கும்—தன்னிடத்தில்

305 அன்புதவி யென்று மழியாப் பெரும்பதவி
பின்புதவி யாள்கருணைப் பெம்மானும்—கம்பான்காண்

306 பெண்கண்மயக் கற்றதவப் பேரறிவு தானிழந்து
பெண்கள் வடிவெடுத்துப் பேரெழில்கண்—டெண்களிப்பி

307 னாலே யொருபதினா றாயிர மாமுனிவோர்
மாலாய்ப் புணர்ந்ததிரு மாலேபெண்—பாலாய்

---

299. இஃது எவரால் முடியும். அடலுற்றால்-சண்டைசெய்யப்புகுந்தால்.

296-303. இவற்றில் வீரம் கூறப்பட்டது.

303. இனி, கருணை கூறப்படும். தும்பி-யானை. அரா-பாம்பு. தும்பி முதலிய மூன்றும் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம் காளத்தி. தும்பி சிலந்தி இரண்டும் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம் திருவானைக்கா. தும்பியென்பதற்கு வண்டென்று பொருள்கொண்டு அது பூசித்துப் பேறுபெற்றது ஸ்ரீசைலம், திருவண்டுறை எனக் கொள்க. பாம்பு பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலங்கள்: திருக்குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம், திருநாகேச்சரம், திருநாகைக்காரோணம், திருப்பாம்புரம், திருப்பாம்பணி, திருக்கேதீச்சரம் முதலியன. கயவாய்-கரிக்குருவி; இது பேறுபெற்ற தலம் திருவாலவாய்.

304. ஏனக்குட்டி-பன்றிக்குட்டிகள்; இவற்றிற்கு அருள்செய்தது திருவாலவாயில். ஓரி-நரி; நரி அருள்பெற்ற தலம் திருக்குற்றாலம். எறும்பு அருள்பெற்ற தலம் திருவெறும்பீச்சரம்.

308 மருவி னிமவான் மருக னழகுக்
கொருவரிணை யாவாரு முண்டோ—பொருவிசய

309 வீரப் பெருக்கழகன் மென்கருணைச் சீரழகன்
ஆரத் திருமேனி யாரழகன்—ஓரழகுக்

310 கெவ்வளவு மீச னிணையிலியென் றேயுரைக்கும்
அவ்வளவிற் பல்விபத்தி னார்ப்பரவம்—கொவ்வையிதழ்

311 மாது செவியுறலும் வந்ததுவே யென்றெழுந்தாள்
நாத னடிபணிந்து நாடியே—சீதமலி

312 காவெல்லா மாரக் கனியே கனிமுதிரும்
பூவெல்லா நாணின் பொருத்தமே—மேவுவயல்

313 மேடெல்லா மன்மதன்கை வில்லே குடியிருக்கும்
வீடெல்லாஞ் சேனை விளக்கமே—கூடும்

314 இரவெல்லாம் வேள்களிற்றி னீட்டமே கொல்லைப்
பரவெல்லாம் சொல்வாம் பரியே—தரணியிலே

315 எங்கெங்கே பார்த்தாலு மென்னவேள் கண்டவிடத்
தங்கங்கே தேரு மவனுமே—சங்கரோ

316 தேவரீர் சித்தந் திரும்பினு விக்கணமே
யாவு முறவா யிணங்குமென்று—பாவை

317 புகலக் கடைக்கணித்துப் போந்துபின்னோர் வீதி
திகழ வதிலோர் தெரிவை—மகிழும்

தெரிவை.

318 அயிலு மயிலு மனமுங் கனமும்
குயிலும் வடமுங் குடமும்—இயலும்

306-8. இவற்றில் அழகு கூறப்பட்டது.
309. ஆரம்-சந்தனம்: முத்துமாம்.
310. ஆர்ப்பரவம்: இருபொருளோட்டு. 312. கா-சோலை. நாண்-வெள்கு.
313. வில்-கரும்பு. சேனை-வேளையர்.
314. களிறு-இருட்டு. பரவு-பரப்பு. பரி-இனி.
315. தேர்-தெளிதல்.
318. அயிலும்-வேலும். அனம்-அன்னப்பறவை. கனம்-மேகம். வடம்-ஆலிலை. குடம்-கும்பம். இயலும்-அசைவின்று.

319 கொடியுந் துடியுங் குளிருந் தளிரும்
படியுமிசைக் காந்தளொடு பாந்தள்—அடிமையெனும்

320 மேன்மைபெறு கண்சாயல் வீதிநடை கூந்தலிசைப்
பான்மை யுதரம் பயோதரங்கள்—வான்மருங்குல்

321 மெல்லடிசெங் கைநிதம்ப மிஞ்சு சவுந்தரஞ்சேர்
வல்லி மதனகலா வல்லியாள்—தொல்லுலகில்

322 வீரப்ர தாப விசயமன்னர் கப்பமிடப்
பாரப்ர தாபம் படைத்தமன்னர்—நேரொக்க

323 வச்ரமணி மேடைதனில் வாளரிச்சிங் காதனத்தில்
இச்சையுடன் வீற்றிருக்கு மெல்லைதனில்—உச்சிதஞ்சேர்

324 அந்துறப்பெண் ணாமொருத்தி யானதுறி சொல்வனென்றே
அங்குறப்பெண் ணாரமுத மாயினாள்—பங்கமுறு

325 தோர்ந்தென் மனக்குறிப்பி லொன்றுளது சொல்லெனவே
தேர்ந்து மலைக்குறப்பெண் சிந்தைமகிழ்ந்—தாய்ந்துநன்றாய்

326 ஓர்வருட மோர்மாத மோர்நா ளொருவாரம்
ஆர்வமுடன் சொல்லென் றவளிசைப்பச்—சீர்பொருந்த

327 உன்னும் வருட முரைக்கும் பதினொன்றும்
என்னுமுன்னே யீச்சுரன்மே லிச்சையென்றாள்—பின்னுமவள்

---

319. துடி-உடுக்கை. குளிரும்: பெயரெச்சம்.

320. சாயல்-மென்மை. வீதி-நேரோடல். இசைப் பான்மை-இசைப் பாட்டின் பகுதி. உதரம்-வயிறு. பயோதரங்கள்-கொங்கைகள். வான்-பெருமை. மருங்குல்-இடை.

318–20. கண் முதலியவற்றிற்கு அயில் முதலியவற்றை நிரனிறையாக உவமை கொள்க. இடைக்குக் கொடியும் துடியும் உவமைகள்.

322. படைத்தமன்னர்-சக்கரவர்த்திகள்.

323. ஆரிச்சிங்காதனம்: இருபெயரொட்டு. எல்லை-காலம். உச்சிதம்-மேன்மை.

324. அம் குறப்பெண்ணும் ஒருத்தி. அந்து உற

325. சொல் என-சொல் என்று தெரிவை சொல்ல.

326. நாள்-நட்சத்திரம். வாரம்-கிழமை. அவள்-குறத்தி.

327. பிரபவ முதலிய அறுபதுவருட வரிசையில் பதினொன்றாவது ஈசுவர வருடம்.

328 மாதமொரு நாலென்றாண் மன்றாடி தன்மீதிற்
காதலுற்றாற் போலுங் கருத்தென்றாள்—பேதமில்லா

329 நாளினுமோ ராறென்றா ளன்றுதிரு வாதிரையான்
தோளின்மேன் மையலென்று சொல்லினாள்—கோளிலது

330 வார மிரண்டென்றாள் வாழ்சோம சேகரனைச்
சேர மனதிற் சிறந்ததென்றாள்—ஆரணங்கும்

331 ஆமெனது யோகந்தா லந்தக் கரணமுடன்
தாம மணிப்பரோ சாற்றென்ன—மாமயிலே

332 வந்தோர் கணப்பொழுதின் மாலை யுதவுமதிற்
சந்தேக மில்லையெனத் தானுவந்து—பிக்கைதமிரு

333 பொன்னுடை மின்னுமணிப் பூணுதவு மவ்வளவில்
பன்னகப் பூணு பரணத்தான்—தன்னெடுந்தேர்

334 மங்கலங்கள் சேர்வீதி மன்னுதலு நன்னுதலும்
அங்கலங்கண் மின்னவெழுந் தாங்கணைந்தாள்—செங்கை

335 மலரைக் குவித்து வதனமலர்த் தாண்மேல்
மலரைக் குவித்துவிட்டான் மாரன்—அலரெடுத்து

336 கல்லாருந் தூற்றினார் நாண்மடமச் சம்பயிர்ப்பாம்
எல்லாமோர் பக்கத் திருத்திவைத்துச்—சொல்லலுற்றாள்

---

328. நாலாவதுமாதம் ஆடி.

329. ஆறாவது நட்சத்திரம் திருவாதிரை. ஆதிரையான்-சிவபெருமான். கோள்-ஞாயிறு முதலியன.

330. இரண்டாவது வாரம் சோமவாரம்; "சோம சுந்தர னுரிய வார மாதலாற் சோம வாரம்" திருவிளை. 14: 7.

331. யோகத்தால்-நல்லூழால். அந்தக்கரணமுடன்-மன உவப்புடன். 326-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றில் வருடம் முதலியவற்றைக்கூறியதோடமையாது யோகம், கரணம் என்பனவையும் தொனிக்கும்படி கூறினார்.

334. அம் கலங்கள்-அழகிய ஆபரணங்கள். ஆங்கு-வீதியில்.

337 வில்விலே வண்டன் விடுங்கணையிற் றப்பிலிபூ
வில்லிலனே யென்றாலு மெய்திடுவான்—சொல்விலே

338 கூவென்னுஞ் சின்னமூற்றோன் கூறுமெய்யே யில்லாதோன்
காவென்றால் வந்தடிக்கக் காத்திருப்பான்—தேவரீர்

339 இவ்வே டனைவிட் டெனைவருத்தி னாலெவர்க்கும்
ஒவ்வாது நீதி யுடையாரே—எவ்வுலகும்

340 போற்ற வரசுரிமை பூண்ட சவுந்தரரே
ஆற்று மயலேனை யாளுமெனக்—கோற்றொடிதான்

341 பேசிய போது பெருமான் றிருவுளத்தில்
நேசம்வைத்தாற் போலமற்றோர் நீள்வீதிக்—கோசைமிகு

342 தூரியம் பேரி தொனிப்பவுற்றாள் பெண்மைதனிற்
பேரிளம்பெண் ணனவொரு பேரிளம்பெண்—சேரும்

பேரிளம்பெண்.

343 இருட்டறையுட் பல்கணியி னெய்துநிலாக் கூடும்
இருட்டனைநே ருந்நரை யெய்தும்—திருக்குழலாள்

---

337. வண்டன்-வண்டாகிய நாணையுடையவன், துட்டன். தப்பிலி-தப்புதல் இல்லாதவன், இகழ்ச்சிக்குறிப்புப்பெயர். பூவில் இல்லன்-பூவிலுள்ள மனைவியை யுடையான்; திருமால்; இல்-மனைவி. பூவில் இலனே என்றாலும் எய்திடுவான்-பூமியில் நான் இல்லாதவன் என்றாலும் அம்பால் எய்வான்; "கொள்ளும், பொருளில ராயினும் பொங்கெனப்போந் தெய்யும், அருளின் மறவர்" திணைமாலை, 84.

338. கூவென்னும் சின்னம்-குயில்; கூகூ வென்னும் குறிப்பு. மெய்-சரீரம், உண்மை. கா-சோலை, காப்பாயாக. வந்து அடிக்க-தென்றல் வீச, வருத்தலைச்செய்து கொள்ளையடிக்க.

339. வேடனை-வேள் தனை, வேடச்சாதியானை.

340. ஆற்றும்-தாங்கும்.

342. தூரியம்-வாத்தியம். பேரிளம்பெண்-பெரிய இளமையையுடைய பெண்; "காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர" (மதுரைக்காஞ்சி, 465) என்பதையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

343. இருட்டு அறையுள். பல்கணி-சாளரம். இருள் தனை.

344 பூணுற் றிறுகும் புணர்முலைக்குப் பூணிலதாற்
காணுறவே சாய்ந்தசையுங் காட்சியென—நாண்முதலா

345 முற்றாப் பெதும்பை முதற்பருவந் தோறும்விஞ்சை
கற்றாய்ந் தமையாக் கவினமைத்துச்—சொற்ற

346 தெரிவை வரைக்குந் திரட்டிவைத்துப் பார்த்துச்
சரியென்றாற் போலுந் தனத்தாள்—அரிய

347 பதுமை யனையாள் பாண்சேவை யன்றிப்
புதுமை விழிக்குப் பொருந்தாள்—மதுகரங்கள்

348 ஓலமிடும் பூங்காவி லுற்றொவ் வொருதருவாய்ச்
சாலவெதிர் கண்டுகண்டு தான்மகிழ்ந்தாள்—கோலமிகு

349 மஞ்ஞை யனையமின்னாள் வாழைதனைக் கண்டுதிருப்
பைஞ்ஞீலி யானைப் பரவினாள்—இஞ்ஞாலத்

350 துற்றார்க் குதவி யுறுபலாக் கண்டுதிருக்
குற்றால நாதனென்று கும்பிட்டாள்—சுற்றியதன்

351 வல்வேலி யாக வளர்வேணுக் கண்டுதிரு
நெல்வேலி யீசனையே நேசித்தாள்—பல்லின்

352 மருமுல்லை வாயாள் வளர்முல்லை கண்டு
திருமுல்லை வாயில்சிந் தித்தாள்—ஒருமாச்

---

344. பூண்-ஆபரணம், தண்டுக்குக் கட்டப்படும் பூண். பேரிளம்பெண் செயற்கை அழகை விடுத்தவளாதலின் அதற்கேற்ப அவளியல்பு கூறப்படும்.

346. சரி:உடன்பாட்டுக்குறிப்பு; சரிவாயாக என்பது மற்றொருபொருள்.

347. புதுமை-புதிய காட்சி, புதிய அஞ்சனம். மதுகரங்கள்-வண்டுகள்.

348. தரு-மரங்கள்.

349. வாழை திருப்பைஞ்ஞீலித் தலவிருட்சம். பின்னர்க் கூறிய மரங்களை அவ்வத் தலவிருட்சமாகக் கொள்க.

350-51. அதன் வல் வேலியாக-அந்தப் பலாவின் வலிய வேலியாக; வேணு-மூங்கில்; "வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின், சாரனாட" குறுந்தொகை, 18.

352. முல்லை வாயாள்—முல்லையரும்புபோன்ற பற்களையுடைய வாயுடையாள். முல்லை-முல்லைக்கொடி. முல்லைவாயில்-வடதிருமுல்லைவாயில், தென்றிருமுல்லைவாயிலென்னும் தலங்கள். மா-மாமரம்.

353 செறிவுற் றிடலுஞ் சிவனை முலையாற்
குறியிட் டவளைக் குறித்தாள்—மறியாரும்

354 நிம்பமெதிர் கண்டா ளிமல னிராசலிங்கச்
சம்புவைமுன் கண்டதென்னத் தான்மகிழ்ந்தாள்—உம்பரிசை

355 திந்திருணி கண்டா டிருவீங்கோய் மாமலையில்
எந்தைதனைச் சிந்தைதனி லேத்தினாள்—கந்தநிறை

356 வில்வமெதிர் கண்டாள் விரைந்துசொக்க நாயகிசேர்
சொல்வாசி நாதனெனச் சூழ்ந்திறைஞ்சிப்—பல்லுயிர்க்கும்

357 தன்னடியி னீழ றருவாற்குத் தான்மேலாய்த்
தன்னடியி னீழ றருங்கடம்பை—முன்னுறக்கண்

358 டன்பிற் குழைந்தாங் கடிபணிந்து கைகூப்பி
இன்பமுட னெண்ணுவா ளிக்கடம்பின்—நம்பரமர்

359 கூடலாய் வந்திருந்து கொண்டக்கா லிவ்விடையே
கூடலா மென்று குறித்திடுநாள்—நீடும்

360 கலையா னிடையின் கலையான் மலைய
மலையான் கயிலை மலையான்—இலகியவெள்

361 ளேற்றினா னின்பமன்பர்க் கேற்றினா னென்றுயரை
ஆற்றினான் காவிரிப்பே ராற்றினான்—சாற்றுமறைக்

362 காட்டினான் போற்றுநெறி காட்டினா னன்னுரையை
நாட்டினான் சோழவள நாட்டினான்—ஈட்டும்

---

353. குறியிட்டவள்-அம்பிகை. மறி-தளிர்.

354. நிம்பம்-வேப்பமரம். இராசலிங்கச்சம்பு-இரத்தினகிரீசர்; வாட்போக்கிநாதர்.

355. திந்திருணி-புளியமரம்.

349-57. தலவிருட்சங்களைப் பாராட்டிய முறை, திருவானைக்கா உலாப் பேரிளம்பெண்பருவத்திலும், சொக்கநாதருலா அரிவைப்பருவத்திலும் காணப்படுகின்றது.

359. கூடல்-மதுரை, மணத்தல்; சிலேடை. இவ்விடையே-இவ்விடத்திலேயே.

360. கலையான்-மானையுடையவன். மலை அமலையான்.

இதுமுதல் தசாங்கம் கூறப்படும்.

361-2. மறைக்காடு-வேதாரணியம்.

363 ஆதியா னுதாத் ஆதியா னிடத்தம்
பதியான் கடம்பைப் பதியான்—சதுர்வேதன்
364 ஆரணியன் மெய்யனடி யாரணியன் மாவிரதம்
தாரணியன் பொன்னிதழித் தாரணியன்—ஓர்கை
365 உரியான் பணிவோர்க் குரியானெண் ணூறைப்
பரியாலும் வேதப் பரியான்—மருவுசெங்கை
366 வாரணத்தன் கோட்டுவெள்ளை வாரணத்தன் வாணிமரு
வாரணத்தன் போற்றுமயி ராவணத்தன்—பாரப்
367 படியோர் பொருந்தும் படியே செயும்பூங்
கொடியே புணருங் கொடியான்—நெடுது
368 வழங்கும் புவனத்து மன்னுயிர்க்குந் தானாய்
முழங்குமோங் கார மூரசான்—எழுங்கதிசேர்
369 சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தானவரும் வானவரும்
இந்த்ராதி திக்குக் கிறையவரும்—ஐந்துபெரும்
370 பூதமும் பூதப் புணர்ப்பும் புகன்றசதுர்
வேதமும் வேத விதிவிலக்கும்—போதனால்

---

363. உதரத்து உதியான். இடத் தம்பதியான்-இடப்பாகத்திலே மனைவியையுடையான்; தம்பதி-மனைவி; வழக்கு.

364. ஆரணியன்-பார்வதியையுடையவன். மெய்யன்-உண்மைப்பொருளாக உள்ளவன். அடியார் அணியன்-அன்பர்களுக்கு அருகிலுள்ளவன். மா இரதம் தாரணியன்-பூமியைப் பெரிய இரதமாக உடையவன்; தாரணி-பூமி. இதழித் தார் அணியன்-கொன்றைமாலையை அணிந்தவன். ஓர்கை-ஒருகையையுடைய யானை; அறுகாலென்றதுபோல நின்றது.

365. பரியான்-தாங்கான்.

365—6. செங்கை வாரணத்தன்-செங்கையிற் சங்கையுடையவர்; திருமால். கோடு-நாலுகொம்புடைய. வெள்ளைவாரணத்தன்-வெள்ளையானையையுடைய இந்திரன். வாணி-கலைமகளை; ஆரணத்தன்-பிரமன். அயிராவணம்-இரண்டாயிரங்கொம்பையுடைய யானை; "அயிராவணமேறாதானேறேறி" திருநா. தே.

367. படி-பூமிதேவி. கொடி-திருமகள். கொடியான்-துவசத்தையுடையவன்; "பொறிக்கொடி மார்பிற்கொண் மரைக்கட்கொடி" திருவிடைமருதூருலா, 143.

370. பூதப்புணர்ப்பு-பௌதிகம். போதன்-பிரமன்.

371 தானே யமைத்த சராசரமு முற்பவத்தில்
ஆன நிலைபெயரா வாணையான்—மோன

372 முனிக்கணங்கள் சூழ்கருணை மூர்த்திநால் வேதத்
தனிப்பொருளெல் லார்க்குந் தலைவன்—குனிப்புடையோன்

373 வந்தா னெனவே மணிச்சின்னந் தானிசைப்பத்
தந்தா ரிடையாளுந் தான்சென்று—முந்திப்

374 பணிந்தா ளெழுந்து பகருமதன் போர்க்குத்
துணிந்தா ளடுத்துநின்று சொல்வாள்—அணியாரும்

375 மெய்யா நிலத்தினிற்கா வேரியம்பு பாய்ச்சியுழு
தையமுறு தேபுளக மங்குரிப்பத்—துய்யதாம்

376 காமப் பயிரிலையாக் காட்சிக் கதிர்தோன்ற
வமமுற நெல்வேலி யீசரே—சேமித்து

377 மோக விளைவு முதிரவே ளாண்மைசெய்தால்
போக முமக்கே பொருந்துமே—மாகநுணைச்

378 சுந்தரரே யென்னமற்றந் தோகையர்பல் லாண்டிசைப்ப
அந்தரத்தோர் பாதலத்தோ ரம்புவியோர்—செந்தமிழோர்

379 தேனே கனியே செழும்பாகே தெள்ளமுதே
ஊனே யுடலி னுயிர்க்குயிரே—கோனேயெம்

380 உள்ளமே யுள்ளத்தி னுள்ளுணர்வே பேரின்ப
வெள்ளமே வெள்ளை விடைப்பாகா—தெள்ளுதமிழ்ச்

---

372. குனிப்பு-நடனம்.

373. தந்து ஆர்-நூலையொத்த.

375. மெய்யாம் நிலத்தினில்-தேகமாகிய நிலத்தில். காவேரியம்பு-சோலையிலுள்ள தேனிறைந்த மலர்ப்பாணம், காவிரிநீர். புளகம்-மயிர்சிலிர்த்தல். அங்குரிப்ப-முளைப்ப.

376-7. காட்சி-தோற்றம். மோகத்தை விளைவாகக்கூறுதற்கேற்ப நெல்வேலியீசர் கூறப்பட்டார். வேளாண்மை-மன்மதனது ஆண்மை, பயிர்த்தொழில். போகம்-இன்பம், விளைவு.

378. என்ன-என்று பேரிளம்பெண் சொல்ல.

380. "உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற, கருவே" தே.

381 சொல்லே பொருளே துதிசே ரிருநிதியே
எல்லே யஞ்ஞான விருளகற்றும்—வல்லானே

382 என்றென்று பன்முறைநின் றேத்த வருளிமதி
ஒன்றொன்று செஞ்சடையா னோர்கானும்—குன்றாத

383 சீருடையான் செல்வச் சிறப்புடையான் றென்கடம்பை
ஊருடையான் போந்தா னுலா.

கடம்பர்கோயில் உலா முற்றுப்பெற்றது.

விருத்தம்.

*விருப்பிருக்கு நினதடியார் செய்பணிக்கின் றிடையூறு விளைக்கும் பாவ
இருப்பிருக்கு மூடர்தம திருப்புமனை முருக்கிவிடற் கியல்பாய்ச் செங்கை
நெருப்பிருக்கப் படைவாவத் துருத்தியுமங் கிருப்பதென்ன நினையா தென்றே
திருப்பிருக்கு மூவிலைவேற் படையுடைய கடம்பவனத் தேவர் தேவே.

380–81. "தமிழ்ச்சொல்லே பொருளே" "சொல்லைப் பொருளானவனை", "சொல்லுமன் பொருளு மானாய்" (திருநா. தே.) என்பவையுமறிக.

382. மதி ஒன்று ஒன்றாகக் குறைந்து பெருகும்.

*இந்த விருத்தம், ஏட்டுப்பிரதியில் இந்த உலாவின்பின் எழுதப்பட்டிருந்தது.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஞானாமிர்த மூலமும் உரையும்	1	0	0
2.	சைவமஞ்சரி	1	8	0
3.	யாப்பணியிலக்கணங்கள்	0	10	0
4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	5	0	0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	3	0	0
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	4	0	0
*8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்.	6	0	0
	ஷை இரண்டாம்பாகம்	4	8	0
	ஷை மூன்றாம்பாகம்	5	0	0
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை முதலிய) ...	1	12	0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	0	6	0
12.	அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
13.*	கலைசைச்சிலேடைவெண்பா	0	5	0
14.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி ...	1	4	0
15.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை	0	4	0
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4	0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன ...	0	1	0

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
*1.	ஐந்திணையைம்பது உரையுடன்	0	3	0
2.	கனுநூல் (5) இனியதுநாற்பது (உரையுடன்) ...	0	3	0
4.	புலவராற்றுப்படை	0	3	0
6.	நேமிநாதம் (உரையுடன்)	0	12	0
*7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)			
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பது (உரையுடன்) ...	0	8	0
*9.	அநுமானவிளக்கம்			
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	2	0
12.*	பன்னிருபாட்டியல்			
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	0	4	0
14.	மூத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	2	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	3	0
16.	திருவாரூருலா	0	8	0
17.	சுகசந்தர்சனதீபிகை	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்...	0	4	0
19.	தேவையுலா	0	3	0
20.	நரிவிருத்தம்	0	2	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)	0	8	0
22.*	திருக்கலம்பகம் (ஷை)			
24.	குருமொழிவினாவிடை	0	1	0
25.	கேசவப்பெருமான் இரட்டைமணிமாலை... ...	0	2	0
26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	0	1	0
27.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை...	0	8	0
28.*	சந்திராலோகம்			
30.	ஞானாமிர்தக்கட்டளை	0	3	0
31.	பாண்டியம்	0	4	0

32.	மநீஷாபஞ்சகம்	0	8	0
33.	வேளிர்வரலாறு	0	8	0
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	1	4	0
36.	உவமானசங்கிரகம்	0	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	4	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	2	0
39.*	பழமொழி மூலமும் பழையஉரையும் (முதல் 100 செய்.)	1	0	0
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர் பிள்ளைத்தமிழ் ...	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு	0	12	0
43.	மேகவிடுதூது	0	2	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை	0	2	0
45.	தண்டலையார்சதகம்	0	4	0
46.	இராமோதந்தம்	0	3	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100 செய்.)	1	0	0
48.	சேதுநாடுந் தமிழும்	0	6	0
49.	கடைவள்ளலார்காலம்	0	6	0
50.	தமிழரும் ஆந்திரரும்	0	4	0
51.	மதங்கசூளாமணி	1	0	0
52.	கூடற்புராணம்	0	10	0
53.	திருவள்ளுவர்	0	6	0
	ஷை. ஆங்கிலத்தில்	0	6	0
54.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு ...	1	4	0
55.	மாறனகப்பொருளும் திருப்பதிக்கோவையும் ...	0	12	0
56.	பாப்பாவினம்	0	10	0
57.	மதுரைமும்மணிக்கோவை	0	5	0
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	0	3	0
59.	கடம்பர்கோயில் உலா	0	6	0

மேலேகண்ட சங்கப்பதிப்பில்லாத புத்தகங்கள் வேண்டுவோர் வேறு புத்தகசாலைகளுக்குத் தாங்களே நேரில் எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசமில்லை.

குறிப்பு:–1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக்கொண்டு வெளியாகிவரும் "செந்தமிழ்"ப் பத்திரிகைக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 4—8—0. இதுவரை 30 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை. பைண்டு செய்யப்பெறாததொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ. 4—0—0-வீதமும், பைண்டு செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ. 4—12—0 வீதமும் விற்கப் பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசுரம், செந்தமிழ்ப்பிரசுரம், செந்தமிழ் முழுத்தொகுதி— இவற்றுள், ஒவ்வொருபுத்தகத்திலும் ஒரேதடவையில் 10 பிரதிகளும் அதற்கு மேற்பட்டும் வாங்குவோர்கட்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 வீதம் கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

லக்ஷ்மிநாராயணையர், மானேஜர்.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை

உ

கணபதி துணை

முகவுரை

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கண் மெய்ம்மைகுன்றா
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கண் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங் கோடன் மயூரமுமே.

—கந்தரலங்காரம்.

பாட்டுடைத்தலைவன் வீதியிற் பவனிவருகையில் ஏழுபருவத்தை யுடைய பொதுமகளிர் அவனைக் கண்டு மயங்கியதாகப் புலவராற் புனைந்து கலிவெண்பாவாற் பாடப்பெறும் தமிழ்ப் பிரபந்தம் உலாவாகும். இஃது உலாப்புறமெனவும் வழங்கும்; புறவுலாவென்பது அங்ஙனம் மாறிவந்ததென்பர் சங்கரநமச்சிவாயர்; நன்னூல், சூ. 267, உரை.

தலைவன் பவனிவருதல் காப்பியங்களிலும் சிறப்பித்துப் பாராட்டப்பெறும். பெருங்கதையில், 'நகர்வலங்கொண்டது' என்னும் பகுதியிலும், சீவகசிந்தாமணியிலும், கம்பராமாயணத்தில் உலாவியற்படலத்திலும் அவ்வக்காப்பியத் தலைவர்களுடைய பவனிச்சிறப்புக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

உலாவிற் கூறப்படும் ஏழுபருவமகளிரும் பொதுமகளிரென்பதை, 'பக்குநின்ற காமம் ஊரிற் பொதுமகளிரோடு கூடிவந்தவிளக்கமும் பாடாண்டிணைக்கு உரித்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர். அது பின்னுள்ளோர் ஏழுபருவமாகப் பகுத்துக் கலிவெண்பாட்டாகச் செய்கின்ற உலாச்செய்யுளாம்', 'இனிஊரொடு தோற்றமும் பரத்தையர்க்கன்றிக் குலமகளிர்க்குக் கூறப்படாது' (தொல். புறத். சூ. 30—31, உரை) என்னும் பகுதிகளால் நச்சினார்க்கினியர் வற்புறுத்தியிருக்கின்றனர். கற்புடையமகளிர் பிறரைக்கண்டு காமுறுதல் அறமன்றாதலின் இவ்வரையறை அமைந்ததென்று தோற்றுகின்றது. உதயணன் உலாவந்தகாலத்தில் கற்புடைமகளிரல்லாத ஏனையோர் அவனைக் கண்டு காமுற்றனரென்பதைப் புலப்படுத்தி,

"ஞாலந் திரியா நன்னிறைத் திண்கோள்
உத்தம மகளி ரொழிய மற்றைக்
கன்னிய ரெல்லாங் காமன் றுரந்த
கணையுளங் கழியக் கவினழி வெய்தி
இறைவளை நில்லார் நிறைவளை நெகிழ"

(பெருங்கதை, உ. 7: 53-7)

எனக் கவிஞர்பெருமானாகிய கொங்குவேளிர் அமைத்திருக்கும் பகுதியும், சீவகன் உலாவருகையில் ஆசி கூறிய மாதரைக் கற்புடை மகளிரென்றும் மயங்கிய மாதரைக் கற்புடை மகளி ரொழிந்தோரென்றும் (சீவகசிந்தாமணி, 456-7) நச்சினார்க் கினியர் விளக்கி எழுதியிருக்கும் உரையும் இவ்வரையறையைப் புலப்படுத்தி நிற்றல் இங்கே அறிதற்குரியது.

*உலாப்பிரபந்தத்தில் ஏழுமகளிருடைய பருவங்களுக்கேற்ற செயல்களாகிய சிற்றிலிழைத்தல், சிறுசோறடுதல், கழங்கு பந்து அம்மானையாடுதல், கிளி பூவைமுதலியவற்றோடு குலவுதல், யாழ் வாசித்தல், பொழிலாட்டு, புனல்விளையாட்டு, மலர்விழாவெடுத் தல், ஊசல் முதலியனவும் பாட்டுடைத்தலைவனது சிறப்புக்களும் தசாங்கமுதலியனவுமாகியவற்றிற் சில குறைந்தும் குறையாமலும் வரும்.

திரு இலஞ்சி முருகனுலாவென்பது இலஞ்சியென்னும் தலத் தில் எழுந்தருளியுள்ள முருகக்கடவுளைப் பாட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பெற்றது. இலஞ்சியென்பது திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த திருக்குற்றாலத்துக்கு வடக்கே உள்ளதாகிய பழைய சுப்பிரமணியஸ்தலம்; திருக்குற்றாலத்துக்குரிய பரிவாரஸ்தலங்க ளுள் ஒன்றாக விளங்குவது. இங்கே அகத்தியமுனிவராற் பிர திஷ்டை செய்யப்பட்ட இருவாலுகேசரென்னும் திருநாமத்தை யுடைய சிவலிங்கப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; இங்கே பிரமதேவர் முதலியோர் பூசித்துப் பேறுபெற்றுள்ளார். இதற் குரிய ஸ்தலவிருட்சம் மகிழ் (இலஞ்சி—மகிழ்.) இத்தல விஷயமாக ஸ்ரீ அருணகிரிநாதரால் இயற்றப்பெற்ற திருப்புகழ் சில உண்டு.

இந்நூலாசிரியர் திருக்குற்றாலத் தலபுராணம் முதலிய வற்றை இயற்றிய கவிஞர்பெருமானாகிய மேலகரம் திரிகூடராசப்பக் கவிராயருடைய முதற்புதல்வராகிய பண்டாரக்கவிராய ரென்பவர்.

---

* உலாக்களின் இலக்கணங்களும் பிறவும் இதற்குமுன் என்னாற் பதிப்பிக்கப்பெற்ற உலாக்களின் முகவுரைகளால் அறியலாகும்.

பண்டாரமென்பது முருகக்கடவுள் திருநாமங்களுள் ஒன்று. இந்நாலில், "செய்யதிரு நாமஞ் சீரடியேற் கன்றளித்த, மெய்யன் றிருமலைமேல் வீற்றிருப்போன்" (400) என்று உள்ள குறிப்பால் இந்நூலாசிரியர் முருகக்கடவுளுக்குரிய திருநாமங்களுள் ஒன்றை யுடையவரென்பது தெரிகிறது. இவர் செய்தனவாக வேறு நூல் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இந்நூலினால், இவர் முருகவேளிடத்துப் பேரன்புடையாரென்பதும் திருக்குற்றாலத்தலத்தில் ஈடுபாடுடையவரென்பதும் தெரியவருகின்றன. பிற உலாக்களிற் புலவர் பலர் அமைத்துள்ள பலவகைமரபுகளை அறிந்து அவற்றிற் சிலவற்றை இதில் அங்கங்கே அமைத்திருக்கின்றார். இதன் நடையைப் பார்க்கும்போது இளமைப்பிராயத்தில் இந்நூல் இவரால் இயற்றப்பெற்றிருக்கவேண்டுமென்று தோற்றுகின்றது. இந்நூலில் உள்ள கண்ணிகள் 460; காப்புச்செய்யுள் 2; வாழ்த்துச் செய்யுள் 1.

இந்நூலால், இத்தலம் மிகப்பழமையுடையது என்பதும் (9, 14), முருகவேளாற்படைக்கப்பட்ட தென்பதும் (18—25), பிரமதேவர் (11) இந்திரன் (12) முதலியவர்கள் இங்கே பூசித்துப் பேறுபெற்றனரென்பதும், அகத்தியர் திருக்குற்றாலத்துக்குப் போகும்வழியில் இங்கே முருகக்கடவுளை வழிபட்டு இருவாலுகேசமூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்தனரென்பதும் (37—48), இத்தலம் தென்னாரியநாட்டைச் சார்ந்ததென்பதும் (387), சித்திராநதி இதற்குமுரியதென்பதும் (389), இங்கே கந்தஷஷ்டியில் திருத்தேர்விழா நடைபெறுமென்பதும் (83) தெரியவருகின்றன. இங்கே திருக்கோயிலில் சரவணமண்டபம் (91) என்னும் பெயரையுடைய மண்டபம் ஒன்று உண்டு; இங்குள்ள நந்தவனம், "உய்யானம் பாடி" (317), உய்யானஞ்சென்றே" (424) என்பவற்றிற் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூலாசிரியருடைய காலத்தில் திருத்தேர்விழா தொண்டைவேளாளரும் வண்டீரென்னும் ஊரினருமாகிய சாமிநாதர் என்பவரால் நடத்தப்பெற்றது (81—2.) இக்கோயிற்பணிக்கொத்தைச் சார்ந்த புன்னைவனக்குருக்கள், மண்டலிகன்ஆண்டான், ஸ்தானீகன்முத்தையன் என்பார் இதிற் கூறப்படுகின்றனர். திருவிழாக்காலத்தில் முருகக்கடவுள், முதல்நாள் பிரமதேவராகவும் இரண்டாம்நாள் திருமாலாகவும் மூன்றாம்நாள் உருத்திர மூர்த்தியாகவும் நான்காம்நாள் மகேசுவரராகவும் ஐந்தாம்நாள் சதாசிவமூர்த்தியாகவும் ஆறாம்நாள் வெள்ளிமயில் வாகனரூடராகவும் திருக்கோலங்கொண்டு உலாவந்து ஏழாம்நாள் திருத்தேரிற் பவனிவருவது வழக்கம் (84—8.)

அகத்திய முனிவர் இத்தலத்தில் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டபின்னர்த் திருக்குற்றாலஞ்சென்று திருமாலைச் சிவபிரானாகச் செய்து வழிபட்டுத் துதித்ததாக உள்ளபகுதியில் திருக்குற்றாலப்புராணத்திலுள்ள வரலாறுகள் பல சுருக்கிக் கூறப் பட்டுள்ளன. இந்தத்தலம் திருக்குற்றாலத்தோடு தொடர்புடைய தென்பது இப்பகுதியால் விளங்குவதோடு, "சித்திரமா மன்றத் திருநடனத் தானருள்வி, சித்திரமா மன்" (198), "திரிகூடத் தோன்ற லொருமகனை" (284), "திரிகூடத் தைம்முகனார் வேண்ட வரும், ஆறுமுகன்" (401—2), "திரிகூடத்தேவன்—நயமாகத், தந்தபிள்ளை" (419—20), "வற்றா வடவருவி யான்மைந்தன்" (436) என்பவற்றாலும் புலப்படுகின்றது. கந்தபுராணத்திலுள்ள செய்தி களாகிய முருகக்கடவுள் திருவவதாரம் முதலியன இந்நூலின் முத லிலும், அரிவைப்பருவத்தில்அரிவை சித்திரமெழுதிக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளபகுதியிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இதிற் கூறப் பட்டுள்ள சுப்பிரமணியஸ்தலங்கள்: கதிர்காமம், கந்தமாதனம், குன்றுதோறாடல், சோலைமலை, திருச்செந்தூர், திருத்தணிகை, திருப்பரங்குன்று, திருமலை, திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், வள்ளியூர், வேள்விமலை என்பன.

முருகக்கடவுளே திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனாராக அவ தரித்தாரென்னுங்கொள்கையினர் இவ்வாசிரியரென்பது, "பாவ னைத்தும், வாசிதீர் காசுபெற மண்டலத்திற் சொன்னவனை" (151—2), "பெண்ணைப்பெண் ணாக்கிவிடப் பேதலித்த தாகா மல்" (167), "கோனுசமண், ஆற்றை யொழியவைத்தா யல்லையோ" (168-9), "வாசிபெறக் காசுமுன்னாள் வாங்கினோன்" (237) என்ப வற்றால் அறியப்படுகிறது. "திருமுருகாற்றுப்படையைச் செப்பிய நக்கீரன், வெருவு பயந்தவிர்த்த வீரன்" (66), "அற்புறநக், கீரன் புகண்மாலை யேந்தினீர்" (165—6), "கீரன் மெய்யாமொழி" (227) என்பவற்றில் நக்கீரதேவரையும், "பாடுந் திருப்புகழைப் பன்னி ரண்டு நற்புயமும், சூடுங் கருணைச் சுவாமி" (68), "திருப்புகழும், சேந்தசெவிக் கொண்டருளிச் செய்தபின்னர்" (113) என்பவற் றில் திருப்புகழையும், "ஆசிலாப், பாவி லருணகிரி பைந்தமிழின் மாரிபெய்ய, நாவிற் றிருப்பெயரை நட்டோனை" (152—3), "கந்த ரனுபூதி சொன்னகிளி" (205), "போத வருணகிரி" (227) என்பவற்றில் அருணகிரிநாதரையும், 113-ஆம் கண்ணியில் கந்த புராணத்தையும், 227-ஆம் கண்ணியில் பொய்யாமொழிப்புலவரை யும்பற்றிய செய்திகள் வந்துள்ளன. முருகவேளுக்குரிய கார்த்தி கைத்திருநாளும் (427) கந்தஷஷ்டிவிரதமும் (437) இதிற்கூறப் படுகின்றன.

இந்நூலாசிரியர் பேதையைப்பற்றிக்கூறுகையில் அப்பருவத்திற்குரிய சிற்றிலிழைக்கும் செய்தியை அமைக்கின்றார். அவள் குதலைச் சொல்லை, "பன்னியுரைக்கும் பதினெட்டுப் பாஷையன்றி, இன்னமொரு பாஷை யெனுமொழியாள்" (178) என்று வருணித்திருத்தல் இன்பத்தை ஊட்டுகிறது. "குஞ்சரத்தை யிந்தக் குடத்தடைத்துத் தாருமென்றே, பஞ்சரிக்கு மந்தப் பருவத்தாள்", (183) என்பதில் பேதைப்பருவமனப்பான்மையைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகிறார்.

பெதும்பைப்பருவத்தில் அப்பருவத்துக்குரிய கழங்காடலும் மங்கைப்பருவத்தில் மங்கை பந்தாடுதலும் சொல்லப்படுகின்றன. பந்தாட்டத்தைப்பற்றிக் கூறியுள்ள பகுதியில் அமைந்துள்ள சந்தம் இடத்துக்கு ஏற்றதாக விளங்குகின்றது.

மடந்தைப்பருவத்தில் மடந்தை முருகவேளைத் துதித்து யாழ் வாசித்தாளென்ற செய்தி காணப்படுகிறது. அப்பகுதியில் இசைநூற்செய்திகள் சிலவும், காந்தாரி, காம்போதி, கல்யாணி, தேவகாந்தாரி, மாளவி, தோடி, வராளி, மலகரி, வராடி, நாட்டை, பயிரவி, பூபாளம், மோகனம், முகாரி, செயசாட்சி என்னும் இராகப்பெயர்களும் சொல்லப்படுகின்றன.

அரிவைப்பருவத்தில் அரிவை முருகவேள் திருவிளையாடல்களை ஓவியத்தில் எழுதிப் பிறருக்கு எடுத்துக் கூறுவதாக ஒரு செய்தி உள்ளது. தெரிவைப்பருவத்தில் முருகவேளுக்குரிய தசாங்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:—(1) மலை: கந்தமாதனம், (2) நாடு: தென்னாரியநாடு, (3) நகர்: இலஞ்சி, (4) ஆறு: சித்திராநதி, (5) யானை: ஐராவணம், (6) படை: வேல், (7) கொடி: சேவல், (8) முரசு: மும்முரசு, (9) மாலை: கடம்பு, (10) ஆணை: குமரன்றாணையென்னும் ஆணை.

பேரிளம்பெண்பருவத்தில் பேரிளம்பெண் யாவரினும் இளமையையுடையவர் யாரென்று வேதியர்களைக்கேட்க, அவர்கள் ஒவ்வொருவராக எடுத்துக் கூறிப் பிறகு முருகவேளே என்றும் இளமையையுடையவரென்னும் முடிவுக்குவருவதாக ஒருசெய்தி கூறப்படுகிறது. அன்றி, இப்பருவத்தினள் ஒருகடப்பங்கன்றைக் கொண்டு அதற்கு முருகக்கடவுள் திருநாமத்தை இட்டு வளர்த்து அது மலர்ந்தகாலத்தில் அதன்மலரை முருகவேளுக்கு அணிய எண்ணினளென்ற வரலாறு காணப்படுகிறது. திருவாரூருலாவில், பெதும்பைப்பருவப்பெண் எழு செவ்வந்திச்செடிகளை ஆதிவிடங்கர் முதலிய ஸப்தவிடங்கருடைய திருநாமமிட்டு வளர்த்துவந்து வீதிவிடங்கரென்னும் பெயரையுடைய செடி மலர அதன்மலரைத்

திருவாரூர்த் தியாகராசப்பெருமானுக்குச் சூட்ட எண்ணிருளென்றுள்ள பகுதியைப் பின்பற்றி இஃது அமைக்கப்பெற்றது போலும்.

யமகம், திரிபு, சந்தம், மடக்கு, சிலேடை, உவமை முதலியவற்றை இந்நூலில் அங்கங்கே காணலாம். "பாந்தத் தயலென்றும் பாரவவ்வில் ரண்டென்றும், மாந்தர்களை யேவு மதர்விழியாள்" (372), "ஒற்றின், தொடையாம் பதினெட்டிற் சொன்னபதின் மூன்றே, இடையா யுடைய விடையாள்" (375—6) என்பவற்றில் நெடுங்கணக்கைப்பற்றிய செய்திகளாற் சில பொருள்களை இந்நூலாசிரியர் அமைக்கின்றார். பச்சம் (179), குமிந்து (266), ரண்டு (306), போச்சுது, வாச்சுது (443) முதலிய மரூஉமொழிகளும், "உனதுசித்தம்" (16), "காரியமோ வீரியமோ" (453) என்னும் உலகவழக்குக்களும்; அளகை (132), கொஞ்சம் (449, 451), கதம்பு (269), கோரித்து (299), சரப்பளி (268), சாலுவை (422), செக்கணி (270), சொம்பு (371), பஞ்சரித்தல் (183), பாந்தம் (113), பிசிப்பு (265), பெண்டுவைத்தல் (365, 451), பேதலித்தல் (167) மூப்பியர் (211), வங்கணம் (455) முதலிய பதங்களும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலின் ஏட்டுப்பிரதியொன்று பல வருஷங்களுக்கு முன் திருவாவடுதுறையாதீனத்தில் திருமுகப்பணிவிடை இயற்றி வந்த ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளையவர்களிடமிருந்து கிடைத்தது. இஃது எளிய நடையில் அமைந்திருத்தலின் மிகச்சுருக்கமாகவே குறிப்புரை எழுதப்பட்டது.

இதனைக் கலைமகளில் வெளியிடுவித்த இப்பத்திரிகையின் அதிபரும் நிர்வாகப்பத்திரிகாசிரியருமான ஸ்ரீமான் ரா. நாராயணஸாமி ஐயர், பி. ஏ., பி. எல். அவர்களுக்கு இதன்முகமாக எனது நன்றியறிவைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

'தியாகராஜவிலாஸம்'
திருவேட்டீசுவரன் பேட்டை,
12—1—35.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

உ

கணபதி துணை

திரு இலஞ்சி முருகன் உலா

காப்பு

(வெண்பா)

ஏர்கொண்ட தென்னிலஞ்சி யீசன் குருபரன்மேற்
சீர்கொண் டுலாமாலை சேர்க்கவே—நார்தருமால்
ஐந்துகர நால்வாய்மூன் றுனவிழி யோரிருதாள்
எந்தை யொருமருப்ப னே.

2. ஒண்டா மரைமலர்த்தாள் வேல னுலாத்தமிழ்க்குத்
தண்டா மரையாள் தமிழ்முனிவன்—பண்டருமோர்
அப்பன் முதன்மூவ ரானதிரு வாசகத்தேன்
அப்பனுமே காப்ப ரடுத்து.

நூல்

(கலி வெண்பா)

[முருகக்கடவுள் திரு அவதாரம்]

சீர்கொண்ட மாலுந் திசைமுகனுந் தேவர்களும்
கார்கொண்ட கந்தரனைக் கைகுவித்தே—ஏர்கொண்ட

காப்பு : 1. நார் - அன்பு. மாலை சேர்க்க என்பதற்கேற்ப நார்தருமால் என்றது ஒருநயம் ; நார் - மாலைகட்டும் நார்.

காப்பு : 2. தண்டாமரையாள் - கலைமகள். தமிழ்முனிவன் - அகத்தியர். அப்பன்முதல்மூவர் - அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர். திருவாசகத்தேனப்பன் - மாணிக்கவாசகர். திருவாசகத்தேன் : "திருவாசகமென்னுந் தேன்" பழம்பாடல்.

கண்ணி, 1. கார்கொண்ட கந்தரன் - சிவபெருமான்.

2. நாடெங்கே யெங்கடிரு நங்கைமா ரெங்கேயெம்
வீடெங்கே யென்று மெலிவுரைப்ப—வாடுமுங்கள்
3. வாட்டங்க ளெல்லா மதலை தவிர்ப்பனென்று
நாட்டமிசை யோராறு நற்பொறிகள்—ஈட்டியே
4. அக்கினிநல் வாயுகங்கை யாம்வா கனமீதில்
உய்க்கச் சரவணத்தி னுள்ளுருவாய்த்—தக்கபுகழ்
5. ஆராறு மீன்முலைப்பா லாரவுண்டு வாழுங்காற்
சீரார் சிவபெருமான் றேவியுடன்— பேரான
6. பொய்கைக் கரையிற் புகுதுங்கான் மைந்தரைக்கண்
டைய னனுக்கிரகத் தாலெடுத்தே—மெய்யுமையாள்
7. ஈராறு காலை யிருகாலாத் தானிருவிப்
பேராத வன்பாற் பிரியமுற்றாள்—சீராளன்
8. அஞ்சுமுகம் போதாவென் றாறுமுகத் தோடெழுந்து
வஞ்சச்சூர் மாய்க்கவந்த வான்பொருளான்—தஞ்சமுற்ற

[தலப் பெருமை]

9. பின்னவர்க ளோடே பிரியமுறு மந்நாளும்
தென்னிலஞ்சி யாகச் செழித்ததலம்—மின்னயிலான்
10. வெள்ளிக் கயிலை விளையாடு மப்பொழுதும்
உள்ளக் களிப்பா லுகந்ததலம்—தெள்ளுமறைப்
11. பூமேவு நான்முகத்தோன் பொன்னிலஞ்சி யென்றுதிரு
நாமேவு வாக்கா னவின்றதலம்—காமேவு

---

2. எங்கே எங்கேயென்றது இழந்தோம் இழந்தோமென்றபடி.

3. நாட்டம் - நெற்றிக்கண்.

5. மீன் - நட்சத்திரம்; கார்த்திகைப் பெண்கள்.

6. பொய்கை - மானிடராக்காத நீர் நிலை.

7. இருவி - இருத்தி. பிரியமுற்று ஆள்.

6-7. "நையா நின்ற சிறுமருங்கு னங்கை யுமையாள் பாமனொடு - நறு நீர்ப் பொய்கைத் தடங்கரைவாய் நண்ணி முகமா றினுக்கேற்பக், கையா றிரண்டு புரிந்ததுபோற் காலா றிரண்டு செய்யாது - கருதி யிரண்டே செய்தனண்முற் கடையேஞ் செய்த நல்வினையால்" திருவிடைக்கழி முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், சிற்றிற். 9.

8. "சூர்பெருங் குலத்தை மாய்ப்ப, அஞ்சுமுக மமையாவென் றாறு முக மாகவெழுந் தருளி னானே" திருக்குற்றலத் தலபுராணம், திருமால் சிவபிரானை. 106.

9. பின்னவர்கள் - வீரவாகுமுதலிய நவவீரர்களாகிய தம்பிமார்கள்.

12. கற்பகநா டாளி கருதி யிணைமலர்த்தாள்
அற்பகலு நாடி யருச்சித்துப்—பொற்புடனே
13. போற்றுரை யெங்கோன் பொருதுவெல்லப் பொன்னுட்டை
மாற்று தடிவணங்கி வாழ்ந்திருந்தான்—ஏற்றார்வாழ்
14. குற்றால மிந்தக் குவலயத்துண் டாகுமுன்னே
பற்று யிருந்த பழையபதி—கற்றுரோ
15. டந்நாட் கயிலைக் கயன்வருங்கால் வேதத்தின்
மூன்றும் பொருளை மொழிகென்ன—என்றலே
16. ஊகமில்லை யையா வுனதுசித்த மென்றுரைக்கச்
சேகரத்திற் குட்டிச் சிறைப்படுத்தி—வாகயிலான்
17. அண்டபகி ரண்ட மசரஞ் சரங்களெல்லாம்
உண்டுபண்ணு முன்னே யுகந்துகந்து—பண்டதும்பு
18. கோயில் படைத்துக் குலவு மதில்படைத்து
வாயிலொரு நான்கு வகைபடைத்துத்—தாயினிலும்
19. அன்பு படைத்த வரிய குடிபடைத்தே
இன்பம் படைத்த வெழில்படைத்து—முன்பெல்லாம்
20. வாழை பலாப்படைத்து மாங்கனிகள் தேன்பிலிற்றப்
பாளைக் கமுகு பலபடைத்து—வேளையே
21. நேராம் புருடரெலா நேரிழையா ரேயிரதி
யாநா மெனவே யருள்படைத்துச்—சீரான
22. நீதிமன்னர் செங்கோ னெறிபடைத்துப் பைந்தொடிமார்
காதலுறுங் கற்புக் கதிபடைத்து—மாதங்கள்
23. மும்மழைகள் பெய்யு முறைபடைத்துப் பைங்கூழ்கள்
செம்மைபெற வோங்குந் திருப்படைத்து—மும்மைபெறத்

---

12. கற்பகநாடாளி - இந்திரன். 13. பொன்னுட்டை வெல்ல.

16. ஊகம் - அறியும் ஆற்றல். சேகரத்தில் - தலையில். வாகு - அழகு.

20. வேளை - காமனை.

22-3. மன்னர் செங்கோல்நெறியும் மகளிர் கற்பும் மழை பெய்தற்குரிய காரணங்களாதலின் அவற்றை முறையே கூறினர்; மழைபெய்யாமைக்குக் காரணங்களைக் கூறுகின்றபொழுது, "செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ, கொங்கவிழ் குழலார் கற்புக்குறை பட்டோ, நலத்தகை நல்லாய் நன்னா டெல்லாம், அலத்தற் காலை யாகியது" (மணி. 28 : 188 - 91) என்று சொல்லும் பகுதியால் இது புலப்படும்.

23. கூழ்கள் - பயிர்கள்.

24. தங்கையினு லள்ளியிடா தார்பிச்சை பிச்சையென்ன
எங்கோ னிருந்து படைத்தவிடம்—மங்காத
25. தென்னிலஞ்சி யென்றூற் செழிக்கும்வள மத்தனையும்
என்னி லியம்ப வெளியதோ—மன்னு

[ஆறு படைவீடுகள்]

26. திருப்பரங் குன்றுமற் சேரடியார் போற்றும்
திருப்பரங் குன்றுருஞ் செவ்வேள்—விருப்பான
27. சீரலைவா யாகாமற் சிந்தை நினைப்பருளும்
சீரலைவா யாளுந் திருக்குமரன்—ஆரத்
28. திருவாவி னன்குடியா மென்னச் சிறந்த
திருவாவி னன்குடிவாழ் தேவன்—பெருவாய்மை
29. ஏரகத்தா ரிவ்விடத்தா ரென்றிமையோர் தாம்புகழும்
ஏரகத் தார்வா னெழிலயிலான்—பாரகத்தில்
30. குன்றுதோ றூடுங் குலமஞ்ஞை வாகனத்தான்
குன்றுதோ றூடுங் குகப்பெருமான்—மன்றல்சேர்
31. வண்டானஞ்சோலை மலைசூ ழுலகின்மிக்க
வண்டானஞ் சோலை மலைக்கிழவன்—கண்காதங்

---

24. முன்பிறப்பில் தங்கள் கையினுல் அள்ளி, இரப்பவர்களுக்குப் பிச்சையிடாதவர்கள் இந்தப் பிறப்பில் பிச்சை பிச்சையென்று இத்தலத்தில் வந்து கூறும் வண்ணம் படைத்த இடம்; என்பது பிற இடங்களிலுள்ள இரவலர்கள் இவ்விடத்திற்கு வந்து பிச்சை பெறுதற்குரிய செல்வமுடையது இத்தலமென்று குறித்தபடி; "மாசித் திங்கண் மாசின சின்னத் துணி முள்ளின், ஊசித் துன்ன மூசிய வாடை யுடையாகப், பேசிப் பாவாய் பிச்சை யெனக்கை யகலேந்திக், கூசிக் கூசி நிற்பர் கொடுத்துண் டறியாதார்" (சீவக. 929) என்னும் அருமைச்செய்யுள் இங்கே கருதற்குரியது.

26. திரு பரம் குன்றுமல் சேர் - செல்வத்தின் மிகுதி குறையாமல் சேர்ந்துள்ள; பரம் - பாரம்; "உரியார், திருப்பரங்குன் றத்திருந்தான்" (136 - 7) என்பர் பின்.

27. சிறப்புக்கெடாதபடி மனத்திலுள்ள எண்ணங்களை நிறைவேற்றும். சீரலைவாய் - திருச்செந்தூர். ஆர - இருப்பதற்கு.

28. திரு வாவி நன்குடியாம் என்ன - திருமகள் தாவிவந்து இதுவே நமக்கு நல்ல வாழிடமாமென எண்ணும்படி.

28-9. பெரு வாய்மை ஏர் அகத்தார் - பெரிய சத்தியத்தையும் அழகையும் உடைய நெஞ்சினர்.

31. வள் தானம் - வளவிய இடங்களும். வண்டு ஆல் நம் சோலைமலை; ஆல் - ஒலிக்கின்ற.

32. கோராறு மோராறு மோராறு மோராறும்
ஈராறு கையு மினிதுடையான்—ஏராரும்

33. வள்ளிக் கொடிபடர வாய்த்த தனிக்கொம்பு
தெள்ளமுதத் தெய்வச் செழுங்கொடிக்கு—மெள்ளவே

34. ஏறுங் குமார விளங்கொம்பு மேற்குடைய
ஆறுடைய தென்னிலஞ்சி யாறுமுகன்—வீறியதோர்

[அகத்தியர் தென்பால் வருதல்]

35. தெக்கணபாற் கும்பன் றிரும்பி யெரும்வழியில்
அக்கணமே விந்தா சலமடக்கி—மிக்கதொரு

36. வில்வலன்வா தாவியையும் வென்றுபுவி மீதினிலே
சொல்லரிய காவேரி தோற்றுவித்து—நல்லதொரு

[அவர் இலஞ்சியில் இருவாலுகேசரைப்
பிரதிட்டை செய்து பூசித்தல்]

37. தென்னிலஞ்சி மேவிச் சிவகுருவைப் பூசித்தே
மன்னுதிரு வெண்மணலை வாணித்துச்—சென்னி

38. வணங்கிச் சிவபூசை வாய்த்ததெனப் போற்றிக்
குணங்குறிகள் காணக் கொழுந்தை—இணங்கியே

39. பின்னு மகிழ்ந்து பிரியமுட னப்படியே
துன்னுசிவ பூசை தொடுத்தியற்றி—இந்நிலத்தில்

40. என்று மழியா தெழுபுவிக்குங் கீழ்வேராய்
நின்றநிலை கண்டு நிலைகலங்கி—அன்று

41. பெருமை யிருவரையும் பேரன்பு மொன்று
இருவாலு கேசனென வேத்தி—அருமையாய்

31-2. கண் ஓராறும் ஓராறும் காது ஓராறும் ஓராறும் என முறையே கூட்டுக.

33. தெய்வச் செழுங்கொடி - தெய்வயானையம்மையார்.

35. கும்பன் - அகத்தியமுனிவர். இக்கண்ணி முதலியவற்றிற் கூறப்பட்ட செய்திகளின் விரிவைத் திருக்குற்றலப் புராணம், திருமால் சிவபிரானுன சருக்கத்திற் காணலாம்.

37. சிவகுரு - முருகக்கடவுள். வாணித்து - அமைத்து; பாணித்தென் பதன் திரிபு.

37-41. "குருவாங் குகவே ளருள்பெற்றுக் கும்ப முனியன் றிரவி லொரு, திருவா லுகத்தாற் சிவபூசை செய்து மறுநட் சிறுகாலை, ஒருவா லுகத்தாற் பூசனைசெய் துபய வடிவு மொன்றுக்கி, இருவா லுகநா யகனெனவே யியற்றி யாரா தனைபுரிந்தான்" திருக்குற்றலப்புராணம், திருமால் சிவபிரானுன. 124.

42. நாதமாய் விந்துவாய் நாதவிந்து வுங்கடந்த
போதமாய் வேதப் பொருளாகிச்—சோதிபெறு

43. சுத்தவித்தை யீசுரமாய்ச் சொல்லுஞ்சா தாக்கியமாய்ச்
சத்திசிவ மானசிவ தத்துவமாய்—வித்தியா

44. தத்துவங்க ளேழுமாய்ச் சாருமறு நான்கான
சித்திபெறு மான்மதத்வச் செய்தியாய்—முத்திபெறு

45. பஞ்ச கலையாய்ப் பகர்மூல மந்திரமாய்
விஞ்சு கலாதிகளாய் மேவியே—செஞ்சொல்

46. அயனு யரியா யரியயனுங் காணு
இயலா ரிருவாலு கேசன்—நயமாய்

47. அவனவளு மல்லா லதுவுமா மெங்கோன்
இவனு மிருவாலு கேசன்—சிவமணமே

48. வீசும் படிக்கு விளங்கிய தன் னுன்மார்த்த
ஈசரனை யங்க ணிருத்தியே—தேசுபெறு

[அவர் திருக்குற்றாலமடைந்து திருமாலைச் சிவபிரானுக்கல்]

49. தென்பாலே குற்றாலஞ் சென்றுதிரு மாலையவன்
அன்பாலே யென்பாலே யாகவென—முன்பாலே

50. போற்றிமகு டாகமமே பூண்டபரார்த் தப்பூசை
ஏற்றி லிருப்பவனே யென்றுதான்—சாற்றியே

---

42. "நாதமுநா தாந்த முடிவு நவைதீர்ந்த, போதமுங் காணுத போதமாய்" கந்தர் கலி. 2.

43. சுத்தவித்யாதத்துவம், ஈசுவரதத்துவம், சாதாக்கிய தத்துவம், சிவதத்துவமென்னும் ஐந்தும் சிவதத்துவமாகும்.

43-4. வித்தியாதத்துவமேழாவன, காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை.

ஆத்தும தத்துவம் இருபத்துநான்கு: அந்தக்கரணம் நான்கு, ஞானேந்திரியம் ஐந்து, தன்மாத்திரை ஐந்து, பூதம்ஐந்து.

45. பஞ்சகலையாவன: நிவர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தியை, சாந்தி, சாந்தியாதீதமென்பன.

மூலமந்திரம் - பிரணவம். கலாதிகள் - கலை முதலிய ஆறு அத்துவாக்கள்; அவை மந்திரம், பதம், புவனம், தத்துவம், கலை என்பன.

48-9. என்பாலே ஆக - என் பங்கிலே ஆக; என்றது சிவபிரானை வேண்டு மென்று விண்ணப்பித்ததைக் குறிப்பித்தது.

50. மகுடாகமம் திருக்குற்றாலத்துக்குரியது; "கூறுமவர் கோலமொடு கோயிலிடை யேகி, வீறுதமி ழாலரியை வேதமனு வாலே, ஆறுபுனை வேணி

[அக்த்தியமுனிவர் துதிசெய்தல்]

(திருக்குற்றலப் பெருமை)

51. சத்தா யசத்துமாய்ச் சத்தசத்து மாகியொரு
சித்தாய் விளையாடுஞ் சீர்மழுவோய்—நித்தமாய்

52. மண்ணாகி நீராய் வசுவாகி வாயுவாய்
விண்ணாகி யோங்கும் விளக்கொளியாய்ப்—பெண்ணாகி

53. ஆணா யலியா யசாஞ் சரமாகி
ஊணாகி யுண்ணு முடலுயிராய்க்—காணாத

54. ஆதியாய்ச் சோதியா யாதியந்த மில்லாத
பூதியா யைம்முகத்துப் புத்தேளாம்—நீதி

55. வடவருவித் தீர்த்த மகிமையாய் போற்றி
திடமுடைமும் மூர்த்திசீர் போற்றி—அடலுடைய

56. தென்றலங்கால் கொண்டுபவத் தீயமறை யோன்பாவம்
அன்றுதான் போக்கு மருள்போற்றி—குன்றுசூழ்

57. வானோர் சிவத்ரோக மாய்த்தவர்கள் வீடுபெறத்
தானே யருட்கமைத்த தாள்போற்றி—கானோர்

58. நரிவேட னோர்வலத்தா னுதாந்த வீடு
புரிவா யளித்த புகழ்போற்றி—கரிவிருப்பாம்

யா னுதல்புரி பூசை, எறுமகு டாகமமெ னைவருள்செய் தானெல்" திருக்குற்றலப். திருமால். 115.

52. வசு - அக்கினி.

54. பூதி - செல்வம்.

55. வடவருவித் தீர்த்தம் - இது திருக்குற்றாலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களுள் ஒன்று. இதன் வரலாற்றைத் திருக்குற்றலத்தலபுராணத்திலுள்ள வடவருவிச் சருக்கத்தாலுணரலாம். "வடவருவி யானே மலப்பாழுஞ் சேற்றில், நடவருவி யானே நமை" (திருக்குற். சிலேடை.) மும்மூர்த்தி: திருக்குற்றால நாதர் பிரமாவாகவும் திருமாலாகவும் சிவபிரானாகவும் ஆயினமையின் மும்மூர்த்தியென வழங்கப் படுவார்; "நிமலனே யத்தலத்து மூவராய் முத்தொழிலு நியமித் தானே" திருக்குற்றலப். மூர்த்தி. 12.

56. தென்றலங்கால் - தென்றற்காற்று. தீயமறையோ னென்றது ஆத்திரேயனென்னு மந்தணனை. இதிற் கூறப்பட்ட வரலாற்றின் விரிவைத் திருக்குற்றலப்புராணம், மந்தமாருதச் சருக்கத்தாலறிக. குன்று - திரிகூட மலையை. சூழ் - வலஞ்செய்த.

57. வானோர் சிவத்துரோகமென்றது, சிவபிரானையவமதித்த தக்கன் செய்த வேள்விக்குச் சென்ற துரோகத்தை; திருக்குற்றலப்புராணம், தேவர்கள் சிவத்துரோகந் தீர்ந்த சருக்கம் பார்க்க.

58. நரியும் வேடனும். இதிற் கூறப்பட்ட வரலாறு திருக்குற்றலப் புராணம், வேடன் வலம் வந்த சருக்கத்தாலுணரப்படும்.

59. பூசைக்கு வீடளித்த புண்ணியா போற்றியொரு
பேசு கவிப்பன் பிழைபொறுத்துத்—தேசுபெறு

60. வீடளித்தாய் வேதியன்றன் மெய்த்தாதைக் காநரகக்
காடொழித்தாய் போற்றி கழல்போற்றி—சாடுநற

61. வுண்ட மறையோன்ற னுட்சிறந்த பாவமெலாம்
கண்டறுக்குந் தீர்த்தக் கரையானே—வண்டணுகாச்

62. சோலையாய் போற்றி துணருடைய பொன்னிதழி
மாலையாய் சித்ரசபை வாணனே—சாலப்

63. பொறுமை யருட்கடலே போற்றியென வேத்திக்
குறுமுனிவன் போற்றியகுற் றாலம்—திறமாக

[முருகக்கடவுள் பெருமை]

64. ஏர்வலப்பால் வாழ விருவானு கேசுரனுர்
சீரிடப்பால் வாழ்வு சிறக்கவே—ஓரிலஞ்சி

65. தன்னில் நடுவாழுஞ் சண்முகசிந் தாமணிநீள்
தென்னிலஞ்சி மேவுந் திறற்கடம்பன்—பன்னித்

66. திருமுருகாற் றுப்படையைச் செப்பியநக் கீரன்
வெருவு பயந்தவிர்த்த வீரன்—மருவாத

67. சிங்கமுக ளானைமுகன் றீயவொரு சூரபன்மன்
அங்கவரை மாய்த்த வறுமுகவன்—துங்கமுறப்

58-9. சை புராணம் யானைபூசித்த சருக்கம் பார்க்க. "தந்த வாரணம் போன் முத்திவீடு புரக்க நெஞ்சே" (திருக்குற். அந்தாதி.) கவிப்பன் - கண்டக சேதனென்பவன்; இவன் பிழையைப் பொறுத்து வீடளித்தது சை புராணத்துள்ள கண்டகசேதனச் சருக்கத்தால் விளங்கும்.

60. வேதியன் - சுகுற்சன்; அவன் தாதை கவுற்சன். இவ்வரலாற்றை சை புராணத்துள்ள கவுற்சனச்சருக்கத்தால் உணர்க.

60-61. நறவுண்ட மறையோன் - தருமசாமியென்பவன். தீர்த்தம் - வடவருவிவந்து வீழுந்தடாகம்; தருமசாமிச்சருக்கம் பார்க்க.

61-2. வண்டணுகாச்சோலை - சண்பகச்சோலை, இதழி - கொன்றை. சித்ரசபை - திருக்குற்றாலத்துள்ள சபை; இஃது இரத்தினசபை முதலிய ஐந்தனுள் ஒன்று; "ஆதியாம் பரையலது நன்னகர்ச்சிற் பொதுநடன மாருங் காணுர், காதலாற் சுரர்முனிவர் பலகாலந் தவம்புரிந்து கண்டவாற்ருற், போதினுன் முகன்மூலப் பரைபரம னியந்திரங்கள் பொறித்தா னன்றே, வாதரா யணன்முதலோர் சித்திரமன் றெனுநாமம் வழங்கி ஞரால்" திருக்குற்றலப். திருநடச். 39.

65. சண்முகசிந்தாமணி: "பெண்கொடியா மிருநிதிக்கு நடுவளர்சிந் தாமணி" திருக்குற்றலப். திருமால். 100.

67. ஆனைமுகன் - தாருகாசுரன்.

68. பாடுந் திருப்புகழைப் பன்னிரண்டு நற்புயமுஞ்
சூடுங் கருணைச் சுவாமிமிக—வாடியவப்

69. புத்தேளி ருக்கும் புரந்தரற்கும் விண்ணுலகில்
தத்தம் பதிநிலைமை தானளித்தோன்—சித்தமகிழ்ந்

70. திந்திரனார் தம்மகளை யேய்ந்துமணங் கொண்டருளிச்
சுந்தரஞ்சேர் மான்மகளாந் தோகைக்காச்—சந்திரனேர்

71. ஆறு கருணை யழகுமுகங் காட்டாமற்
கூறுமொரு வேங்கைக் குலமரமாய்—வீறியே

72. நின்று வருந்தி நெடுங்குறவர் வந்தாட
அன்று வலிய வணைந்தகுகன்—சென்றுபுரி

73. தாகமார் நாரதனார் தாம்செயும்யா கத்தகரை
வாகனமாக் கொண்ட வடிவேலன்—பூகஞ்சூழ்

74. மன்னிலஞ்சி சூழு மலரிலஞ்சி யுஞ்சூழ்ந்த
தென்னிலஞ்சி வாழுந் திருக்குமரன்—என்னையே

75. ஏழு பிறப்பு மினிப்பிறவா தாளவந்து
வாழு மிலஞ்சி வடிவேலன்—ஊழிக்கும்

76. காய்த்த கருப்பிணிக்குக் கான்மருந்தா யென்றனக்கு
வாய்த்த விலஞ்சி வடிவேலன்—ஆய்ப்பாகர்

77. மூன்றுங் குருவெனக்கு முக்கால முங்குருவா
மன்னு மிலஞ்சி வடிவேலன்—பொன்னுலகோர்

[திருவிழா]

78. பூவுலகோ ரெண்டிசையோர் பொன்மா லயனுடனே
ஏவருங் காட்சி யெமக்கென்ன—மேவியே

---

70. மான்மகள் - வள்ளியம்மையார். 72. ஆட - போர்புரிய.

73. தகர் - ஆடு; "நெருப்பினுதித், தங்கட் புவன மனைத்து மழித்தலவும், செங்கட் கிடாயதனைச் சென்றுகொணர்ந் - தெங்கோன், விடுக்குதியென் றய்ப்பவதன் மீதிவர்ந்தெண் டிக்கும், நடத்தி விளையாடு நாதா" (கந்தர்கலி. 58 - 60.) பூகம் - கமுகமரம்.

74. இலஞ்சி - குளம். மலரிலஞ்சி - மலரையுடைய மகிழமரம். தென் இலஞ்சி - அழகிய இலஞ்சியென்னும் தலத்தில்.

75. ஊழிக்கும் - ஊழியளவும்.

76. கருப்பிணிக்கு - பிறவியாகியநோய்க்கு. கான்மருந்தாய் - தன்னுடைய திருத்தாளே மருந்தாக; வனமூலிகையாக எனவுமாம். ஆய்ப்பாகர் - உமாதேவியாருடைய பாகத்தையுடையவர்; விரித்தல் விகாரம்.

77. பொன்னுலகோர் - தேவர்.

78. பொன் மால் - திருமகளையுடைய திருமால்.

79. வீறுகொண்டு விண்ணேறி மேய வருவதெனக்
கூறுகொண்ட சேவற் கொடியேற்றிச்—சாறுகண்டே
80. ஆலயத்துண் மேவா வணிவிலங்கு புண்மரங்கள்
வேலையற்றுப் போற்றும் விழாவிலே—சீலத்துத்
81. தென்னனே சோழனுடன் சேரனுமே வந்தேத்தப்
பொன்னிலத்தோர் போற்றிப் புகழ்விழவில்—மன்னுதொண்டை
82. மண்டலத்தில் வண்டூரில் வாழ்சாமி நாதனெனும்
தெண்ட னடாத்துந் திருநாளில்—எண்டிசையும்
83. கந்தசட்டி யென்று கருதுகின்ற வைப்பசியிற்
செந்தமிழோர் போற்றுந் திருநாளிற்—பந்தமற

[ஆறுநாளும் கொண்டருளும் திருக்கோலங்கள்]

84. வந்தொருநாள் போற்றினரை வாழரம்பை மார்தேவர்
சிந்தையொடு போற்றுந் திருநாளில்—முந்தொருநாள்
85. பங்கயத்தோ னாகிப் பருதி யணிந்தருளும்
செங்கையன்போல் நாளிரண்டிற் சேர்ந்தருளித்—திங்களணி
86. தேவ வுருத்திரனாச் சீர்மூன்றி னாலாநாள்
ஏவ லுறுதகரி லீசுரனா—ஆவலுடன்
87. விள்ளுஞ் சதாசிவமா வெள்ளிமயில் வாகனத்தில்
தெள்ளு மனுக்கிரகஞ் செய்வனெனத்—துள்ளலைபோல்
88. வாத்தியமெங் குந்தொனிப்ப வள்ளியம்மை தெய்வானை
ஏத்துதிருப் பள்ளி யெழுந்தருளி—நீத்தம்போற்

[அபிடேகம் முதலியன]

89. பாலாடித் தேனாடிப் பைங்கருப்பஞ் சாறாடிச்
சேலாருங் கங்கை திளைத்தாடிச்—சாலவே
90. வீறுடைய வுட்சாத்து மேற்சாத்துங் கொண்டிருக்குக்
கூறு திருப்பூசை கொண்டருளி—ஆறுதிரு

---

79. சாறு - திருவிழா.
82. தெண்டன் - வணக்கத்தையுடையவன்.
85. பருதி - சக்கராயுதம். 86. தகர் - ஆட்டுக்கிடாய் வாகனம்.
84-7. முதல்நாளில் பிரமதேவராகவும் இரண்டாம்நாள் திருமாலாகவும் மூன்றுநாள் உருத்திரமூர்த்தியாகவும் நான்காநாள் ஈசுவரனாகவும் ஐந்தாநாள் சதாசிவமூர்த்தியாகவும் ஆறுநாள் வெள்ளிமயில் வாகனரூடராகவும் திருக்கோலங்கொண்டு உலாவருவார் என்பது கருத்து.
87-8. எனத் தொனிப்ப. நீத்தம் - வெள்ளம்.
89. கங்கையென்றது சுத்த தீர்த்தத்தை.
90. உட்சாத்து - உள்ளே உடுக்கும் உடை. மேற்சாத்து - புறவுடை. இருக்கு கூறு - வேதம் கூறுகின்ற.

91. முண்டத்து நீறணிந்து முத்திச் சரவணமா
மண்டபத்தி லாசனத்தில் வந்திருந்தே—அண்டரெல்லாம்
92. போற்றுந் திருவாசற் பொன்னின் மணிக்கதவம்
ஏற்ற திருக்காப் பியலணிந்து—சாற்றரிய

[திருவாபரணம் புனைதல்]

93. பன்னிரண்டு வெய்யோர் பணிந்துசெவி சாற்றுதல்போற்
பன்னிரண்டு குண்டலமும் பார்த்தணிந்து—துன்னவே
94. கட்டுவடங் கட்டிக் காஞ்சன்ன வீரமிடாச்
சட்டமாக் கண்ட சரம்பூட்டி—இட்டமாப்
95. பொன்மலைக்குப் பொன்மௌலி பூட்டுதல்போ லோராறு
நன்முடிக்குப் பொன்முடிக ணன்கியற்றித்—தொன்மைபெறு
96. பாற்கடலிற் றெள்ளமுதைப் பையத் திரட்டிசெய்து
கோக்கல்போற் றண்டரளக் கோவையிட்டுத்—தீர்க்கமாத்
97. தொண்டரிடத் தன்புந் தொடர்கருணை யும்பெருகி
மண்டிய மார்பில் வழிந்தவோ—மிண்டுபுரி
98. வன்சூரை மாய்த்தவந்த மாசீர்த்தி யும்விறலும்
இன்சீரோ டெய்தியவோ வீங்கென்னத்—தென்மலயம்
99. வாய்த்தவகிற் கட்டை வழங்குபனி நீர்தோய்த்துத்
தேய்த்தநறுஞ் செஞ்சாந்தின் சேறணிந்து—ஆர்த்தெழுந்த
100. சூரன் றனைச்சயித்தே தோகையெனக் கொண்டவெற்றி
வீரமெனுந் தொங்கல் விசயமோ—வாரமதா
101. வானக் குலக்கொடிதான் வைத்தமண மாலையோ
கானக் குறத்திதருங் கண்ணியோ—தேன்மொழியார்
102. பெண்கடப்ப வோமதவேள் பேதலிக்க வோவென்ன
வண்கடப்ப மாகம் வனைந்தருளித்—திண்பொன்னின்
103. மேருவினில் வெய்யோன்முன் வீற்றிருந்த தேய்ப்பவே
ஆறும் பதக்க வணிபூண்டு—சீருடனே

---

91. முண்டம் - நெற்றி. அண்டர் - தேவர். 93. வெய்யோர் - சூரியர்.

94. கட்டுவடம் - கழுத்திற்கட்டும் ஆபாணம். சன்னவீரம் - மார்பிலிடும் வீரசங்கிலி; நற்க. 341, உரை. இடா - இட்டு. சட்டமா - முறையாக.

101. வானக் குலக்கொடி - தெய்வயானையம்மையார். கானக்குறத்தி - வள்ளியம்மையார்.

102. பெண்கள் தப்பவோ; தப்பல் - நிறையழிதல். மதவேள் - காமன். பேதலிக்க - வேறுபட. ஆகம் - மார்பில்.

104. மின்னங் கொருவடிவாய் வீற்றிருந்த தொப்பவே
பொன்னகல முப்புரிநூல் பூணுவித்துத்—தன்னிகரில்

105. நல்லதரு வென்னவளர் நான்மூன்று கைகளிலும்
சொல்லரிய கங்கணங்கள் சூழ்வித்தே—எல்லவிர

106. மன்னு நவமணியால் வண்ணமுறச் செய்தகொரு
மின்னுதர பந்தனமும் வீக்கியே—சொன்னமதாற்

107. கம்மியனாற் செய்யக் கருத்தில்லா வித்தாரச்
செம்மையுறு பொன்னரைநாண் சேர்வித்து—விம்மவே

108. இட்டவிழை யாயிரம்பொ னேற்றவிலை யாமறியாப்
பட்டுடையோ டுத்தரியம் பாங்கமைத்து—மட்டிலாப்

109. பொற்சிலம்பிற் றாழ்வரையிற் பொற்றைகளை யிட்டதெனப்
பொற்சிலம்பு பொற்காலிற் பூட்டியே—நற்புகழ்சேர்

110. ஓராறு நன்முடிமே லோங்கியவான் வில்லென்னச்
சீரார் திருவா சிகைசேர்த்துப்—பேரான

111. ஆதவனோர் காற்றவிசா வன்றாநின்ற தேய்க்குமெழிற்
சீதநிலைக் கண்ணாடிச் சீர்பார்த்து—வேதமொழி

112. ஓருந் தமிழு மொருவன்மொழி வாசகமும்
பாரிற் றிருவிசைப்பா பல்லாண்டும்—சீர்சிறந்த

113. காந்தப் புராணக் கவியுந் திருப்புகழும்
சேந்தசெவிக் கொண்டருளிச் செய்தபின்னர்—பாந்தமாய்ச்

[உடன்வருவோர்]

114. சொன்னநிலத் தோர்களுக்காத் தூதுசென்ற தம்பியெனும்
மன்னன் றனிவீர வாகுவுடன்—பின்னவரும்

115. மற்றைய வீரர்களு மாபூதச் சேனைகளும்
கொற்றமுரசு குந்தக் குரிசிலுடன்—பற்றுமனத்

116. தொண்டருடன் பத்தசனர் சொல்லரிய சீர்த்திபெறும்
அண்டருட னல்ல வடியாரும்—மண்டிவரத்

---

105. தரு - கற்பகம். எல் அவிர - ஒளி விளங்கும்படி.

106. வீக்கி - கட்டி.

109. தாழ்வரை - அடிவாரம். பொற்றைகள் - சிறுகுன்றுகள்.

111. தவிசா - ஆதனமாக.

111-2. வேதமொழியாகிய தமிழ் - தேவாரம். வாசகம் - திருவாசகம்.

113. சேந்தசெவி - அணிகலனாற் சிவந்த செவி. பாந்தமாய் - பொருத்தமாக; "பாந்தம தாயெற் கருள்வோன்" சிரகிரிக்கோவை, 104.

114. சொன்னநிலத்தோர் - தேவர்.

117. தென்னிலஞ்சி யாற்குச் சிவார்ச்சனைபோற் பத்திசெயும்
பொன்னுடைய புன்னைவனம் போற்றிவரத்—துன்னுருகன்

118. தொண்டு விரும்பியவன் றொண்டருக்கே தொண்டுசெய்யும்
மண்டலிக னுண்டான் வணங்கிவரத்—தொண்டுசெயும்

119. தானீக னாகித் தலத்தைப் பிரபலஞ்செய்
மானபரன் முத்தையன் வாழ்த்திவரத்—தீனமில்லாத்

120. தானத்தார் நல்ல தவத்தார்க டானத்தார்
ஆன புவியோ ரனைவோரும்—வானில்வரும்

121. இந்துவைச்சூழ் தாரகைபோ லெண்புவியு மோர்காலம்
அந்த முறுங்கடல்க ளார்த்தென்ன—முந்தி

122. இரைப்பப் புரந்தரனு ரேந்திழையா ளாறு
தரத்தின் முகவழகைத் தான்கண்—டிரைப்பதற்கும்

123. எட்டாத வின்பவெள்ள மேன்றமட்டும் வாரியுண்டு
மட்டாருங் கொங்கை மலைவளரக்—கட்டார்கொள்

124. மான்மகளார் முன்செய்த வன்கண்மைக் குள்ளுருகி
மீன்விழியா ளானந்த மெய்யொழுக்கத்—தேன்மொழியாள்

125. ஆன திலோத்தமையு மாடரம்பை மேனகையும்
மானி னுருப்பசியு மற்றோரும்—பானல்சேர்

[வாத்தியங்கள்]

126. கண்ணி னிருவரையுங் கைகூப்பிச் சூழ்ந்துவரப்
பண்ணின் முறையே பதலைதுடி—தண்ணுமை

127. ஓர்காளம் பம்பை யொருகட் பறைதவில்
சீர்முழவம் பேரி திடிமமொலி—ஆர்தக்கை

128. கல்லவடந் தேர்கரடி கைபடக மொண்டிமிலை
சல்லரிநன் மாமுருடு தாமுழங்க—நல்சந்துத்

---

119. தீனம் - எளிமை.

120. தானத்தார் - தானம் செய்பவர்கள், தலத்தில் இருப்பவர்கள்.

122. புரந்தரனுர் ஏந்திழையாள் - இந்திரன் புதல்வியாகிய தெய்வயானை அம்மையார். 123. என்றமட்டும் - இயன்றமட்டும்.

125. பானல்சேர் - கருங்குவளையைப்போன்ற.

128-9. சந்துத் தூ கந்த மாதனத்தோர் இருவர் - சந்தனத்தின் சுத்தமாகிய வாசனையையுடைய பெரிய ஸ்தனத்தினராகிய வள்ளி தெய்வயானையம்மையார். தோகை - மயில்; உவமை. தூ கந்தமாதனத்தோன் - பற்றுக்கோடாகிய கந்தமாதன பருவதத்தில் எழுந்தருளி இருப்பவன்; இது கயிலையைச் சார்ந்தவிடத்தில் முருகக்கடவுளுக்கிருப்பிடமாக இருப்பது.

[திருச்சின்னம்]

129. தூகந்த மாதனத்தோர் தோகை யிருவர்புணர்
தூகந்த மாதனத் தோன்வந்தான்—பாகமதிற்

130. பானலைவாய்ப் பைங்குயிலார் பாவை யிருவர்விருப்
பானலைவாய்ச் சூரன் பகைவந்தான்—தானம்வளர்

131. வேள்விமலை யான்மகளை வேட்டோன் குறத்தியணை
வேள்விமலை யான்வித் தகன்வந்தான்—தாழ்வில்

132. அளகைவள்ளி யூருடையா ளைம்முகத்தோன் மைந்தன்
அளகைவள்ளி யூருடையான் வந்தான்—வளகுபெறு

133. பண்பைத் திருமலையும் பஞ்சா யுதன்மருகன்
பண்பைத் திருமலையப் பன்வந்தான்—நண்பாம்

134. பழநி மலைப்பாலன் பால்வந்தான் சீராம்
பழநி மலைப்பாலன் வந்தான்—சளமாம்

135. கதிர்காமத் தோனுங் கடுஞ்சூரை வென்ற
கதிர்காமத் தோன்காலை வந்தான்—பதமாம்

---

130. பானல் ஐ வாய் - குமுதம்போன்ற அழகிய வாயையுடைய. இருவர் விருப்பான். அலைவாய் - திருச்செந்தூர். தானம் - தேவலோகம்.

131. வேள்வி மலையான் - யாகம் செய்ய மயங்காதவன்; இந்திரன். வேட்டோன் - மணந்தவன். வேள்வி மலை - நாஞ்சில் நாட்டிலுள்ள தலம்; "நாஞ்சினாட்டு வேள்விமலையம்மே" குற்றலக்குறவஞ்சி.

132. அளகை - கூந்தலையுடையாள். வள்ளி ஊரு உடையான்; ஊரு - தொடை. ஐம்முகத்தான் - சிவபிரான். அளகாபுரியைப்போன்ற வள்ளியூரையுடையவன்; வள்ளியூர்: தென் பாண்டிநாட்டில் உள்ள சுப்பிரமணிய ஸ்தலங்களுள் ஒன்று; திருப்புகழ் உடையது. வளகு - வளம்.

133. பண்பு ஐ திரு மலையும் - நற்குணத்தையும் அழகையும் உடைய திருமகளை அணிந்த; ஐ - அழகு. பஞ்சாயுதன் - திருமால். பண்பைத் திருமலை - பண்புளிப்பட்டினத்தைச் சார்ந்த திருமலை; இது திருக்குற்றாலத்திற்கு அருகேயுள்ள ஸ்தலம்.

134. பழநிமலைப்பால் அன்பால் வந்தான் - பழமையும் தூய்மையும் உடைய உமாதேவியாரிடத்தில் அன்பினால் அவதரித்தான்; "இழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி" என்றார் திருமுருகாற்றுப்படையிலும். சளம் - வஞ்சனை.

135. கதிர் காமத்தோனும் - கதிர்க்கின்ற ஆசையையுடையவனாகிய. சூர் - சூரபன்மன். கதிர்காமத்தோன் - கதிர்காமமென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ளவன்.

136. திருவே ரகத்தினட்டான் சீரடியார்க் கென்றும்
திருவே ரகத்தினட்டான் வந்தான்—உரியார்
137. திருப்பரங் குன்றத் திருந்தான் விருப்பாய்த்
திருப்பரங்குன் றத்திருந்தான் வந்தான்—தரிப்பாய்வாழ்
138. சீதத் திருவிலஞ்சிச் சேவகன்வந் தானெனவே
ஓதுதிருச் சின்ன மொலியெழுப்ப—பூதலத்திற்

[குழாங்கள்]

139. பேதை பெதும்பையுடன் பேசுமங்கை சீர்மடந்தை
காத லரிவை கமழ்தெரிவை—வாதைதவிர்
140. பேரிளம்பெண் ணாரும் பிலத்திலுள்ள கன்னியரும்
சீரிளம்பெண் ணாயத் திரளுடனே—நேரில்
141. அரமகளிர் கூட்டமுமே யாகி நிரையாய்த்
திரமுடைய மாடஞ்செய் குன்றும்—தரமுடைய
142. மாளிகையுங் கோபுரமு மண்டபமுந் தெற்றியுடன்
சூளிகையும் மேடைகளுஞ் சூழ்மறுகும்—ஆளிபோல்
143. அம்பொன் மடப்பிடிபோ லஞ்சொற் கிளிமயில்போற்
செம்பொனின் மான்போற் றிகழனம்போற்—கொம்பினுறை
144. கோகிலம்போற் பூவைபோற் கோவைபோல் வாய்திகழ
வாகிலஞ்சி வீதியெலாம் வந்தீண்டி—வேகமுடன்

---

135 - 6. பதமாம் திரு சீரடியார்க்கு ஏர் அகத்தில் நட்டான்; அகம் - மனம்; நட்டான் - பதித்தவன். என்றும் திருவேரகத்தில் நட்டான்; திருவேரகம் மலைநாட்டகத்துள்ளதொரு திருப்பதி; - சுவாமிமலையுமாம்; நட்டான் - விரும்பியவன். உரியார் - உரிமையையுடைய அன்பர்களது.

137. திரு பரம் குன்ற திருந்தான் - செல்வமிகுதி குறைவுபடச் சம்மதியாதவன்; மேன்மேலும் வளர்ப்பவனென்றபடி.

140. பிலம் - நாகலோகம். ஆயத்திரள் - பாங்கியர் கூட்டம்.

141. அரமகளிர் - தெய்வப்பெண்கள். நிரையாய் - வரிசையாய். திரம் - நிலை.

142. தெற்றி - திண்ணை. சூளிகை - மாடத்தின் உச்சிக்கட்டிடம். ஆளிபோல் - இடையால் சிங்கம்போல.

143. நடையாற் பிடிபோலவும் சொல்லாற் கிளிபோலவும் கண்ணால் மான்போலவும் நடையால் அன்னம்போலவும்.

144. குரலாற் குயில்போலவும் சொல்லாற் பூவைபோலவும்; பூவை - நாகணவாய்ப்புள். கோவை - கொவ்வைக் கனி.

145. தேருடனே தேருடையார் சேர்ந்து பொருவதற்கு
நேருடைய வேளை நிகழுமட்டும்—சேரலர்கள்

146. ஈடுபெறத் தேரொளித்த தென்னவல்குற் பொற்றேர்கள்
ஓடிக் கலிங்க மொளித்திருப்ப—நாடியே

147. ஆறிரண்டு தோளு மழகுமுக மோராறும்
ஏறுங் கருணைவிழி யீராறும்—கூறுதிருக்

148. கையிலொரு வேலுங் கதிர்த்தபுரி முந்நாலும்
சைய நிகருந் தடமார்பும்—துய்யதிருக்

149. கந்தரமுங் காதுங் கனகமணிக் குண்டலமும்
அந்த முறுங்கருணை யார்மொழியும்—சிந்துரஞ்சேர்

150. நெற்றியுஞ் சேவ னெடுங்கொடியு நல்லடியார்
பற்றியிடு பாதப் பரிபுரமும்—உற்றவளர்

151. தேவனைச் செந்தூர்வாழ் தேசிகனைச் சோலைமலைக்
காவனை வேள்விமலைக் காங்கெயனைப்—பாவனைத்தும்

152. வாசிதீர் காசுபெற மண்டலத்திற் சொன்னவனை
வீசுதிரு வேரகத்தின் மெய்ப்பொருளை—ஆசிலாப்

153. பாவி லருணகிரி பைந்தமிழின் மாரிபெய்ய
நாவிற் றிருப்பெயரை நட்டோனைக்—காவிலொரு

154. வள்ளிக் கொடிக்கு மரமாத் தவமிருந்து
கள்ள மணத்தாற் களித்தோனைத்—தெள்ளுதமிழ்த்

155. தென்னிலஞ்சி யானைச் சிவபிரான் றேசிகனை
உன்னி வணங்கி யுவந்தேத்திக்—கன்மிதப்பில்

156. அன்றுவந்த நாவுக் கரசன் றிருவுளம்போல்
ஒன்றிவந்து மாத ரெழிலுற்றுத்—துன்றவே

---

145. சேரலர்கள் - பகைவர்கள்.

146. ஈடு - எளிவரவு. கலிங்கம் - ஆடை; கலிங்கதேசமென்பது வேறு பொருள்.

148. சையம் - ஒரு மலை.

149. கந்தரம் - கழுத்து. அந்தம் - அழகு. சிந்துரம் - குங்குமதிலகம்.

150. பரிபுரம் - சிலம்பு.

152. வாசி - வேறுபாடு. சொன்னவனை - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தியை; முருகக்கடவுளே திருஞானசம்பந்தராக வந்தாரென்னுங் கொள்கையையுடையவர் இவ்வாசிரியர். இங்கே குறிப்பிட்டது திருவீழிமிழலையிற் படிக்காசுபெற்ற வரலாற்றை.

154. மரமென்றது வேங்கைமரத்தை.

[குழாங்களின் கூற்று]

157. வெண்கடம்பு சூடும் விளக்கொளிசென் றேறிவரும்
திண்கடம்பு சூடிதிருத் தேர்பாரீர்—விண்புகழும்

158. பொன்னிலஞ்சி பாரீர் புகழிலஞ்சிச் சீர்பாரீர்
தென்னிலஞ்சி பாரீர் திருப்பாரீர்—மின்னனையீர்

159. தேன்வழியும் வீதிவரு தேரழகோ வவ்வீதி
தானழகோ வீதுணர்ந்து சாற்றுமென்பார்—வானிரவி

160. தேசெல்லாங் கூடித் திரண்டதுவோ நம்முடைய
ஆசையெல்லா மோருருவ மானதோ—தேசிகனை

161. எம்மை யணையவொட்டா தீர்புறமுஞ் சேர்ந்திருக்கும்
உம்முடையார் யாவ ருரையுமென்பார்—செம்மைபெறு

162. தெய்வக் கொடியுஞ் சிலைக்குறவர் மின்கொடியும்
பையப் படருமொரு பண்மலையே—உய்யும்வகை

163. எத்தித் திருக்கறுத்தே யேழை யடியரையாள்
சத்தித் திருக்கரத்துச் சண்முகா—நித்தமுமே

164. நித்திரையு நீங்காம னெஞ்சி னினைப்பவர்க்கு
முத்தித் திருவா முருகோனே—சத்துருவின்

165. வெற்புக் கயிற்றொட்டாய் வீதிவரு மெங்கண்முலை
வெற்புக் கயிற்றொட வேண்டாவோ—அற்புறாநக்

166. கீரன் புகண்மாலை யேந்தினீர் கேளுமெங்கட்
கீரன் புகண்மாலை யீந்திலீர்—வாரமுடன்

167. பெண்ணைப்பெண் ணாக்கிவிடப் பேதலித்த தாகாமற்
பெண்ணைப்பெண் ணாக்கிவிட்டாற் பேதமோ—மண்ணுக்குள்

---

158. இலஞ்சி - மகிழ மரம், பொய்கை, இலஞ்சி யென்னும் தலம்.

160. தேசு - ஒளி.

162. தெய்வக் கொடி - தெய்வயானை யம்மையார். குறவர் மின் கொடி—வள்ளி நாயகி.

163. சத்தி - வேல்.

165. வெற்புக்கு அயில் தொட்டாய் - கிரவுஞ்ச மலையை அழிப்பதற்கு வேலை விட்டாய். கயிற்றொட=கையில் தொட.

166. புகழ் மாலை. ஈர் அன்பு உகள் மாலை.

167. பெண்ணைப் பெண் - பெண் பனை. பெண்ணைப் பெண்ணாக்கி விட்டால் - பெண்களாகிய எங்களைப் பெண் தன்மையுடையவர்களாகச் செய்துவிட்டால்.

168. வேலைக் கடம்பா விரும்புமெளி யேங்களுக்கோர்
வேலைக் கடம்பகர வேண்டாவோ—கோலுசமண்

169. ஆற்றை யொழியவைத்தா யல்லையோ வெங்கள்கண்ணீர்
ஆற்றை யொழியவைத்தா லாகாதோ—போற்றினர்க்குத்

170. தொங்க லணிந்தாய் சுவாமியுனைப் போற்றெமக்குத்
தொங்கலணிந் தாலதற்குத் தோடமுண்டோ—துங்கமுற

171. ஆலிங் கனம்வயிறே யாகுமென் றீர்கூடி
ஆலிங் கனஞ்செய் தணைகிலீர்—மேலுமென்றே

172. சென்றீர்ப்பத் தென்னிலஞ்சிச் செட்டிப் பெருமான்றேர்
நன்றுதிரு வீதி நடாவினன்—அன்றுதான்

[பேதை]

173. மேவுமொழி பேதைமொழி விள்ளு மொழிப்பேதை
கூவ வறியாக் குயிற்குழவி—தாவுவிழி

174. மான்போலு மென்னினந்த மான்போற் றொழிலறியா
மீன்போற் பிறழா விழியினாள்—யான்போற்றும்

175. ஆறுமுகத் தாறெழுத்தா னிலஞ்சிப் பூங்கொம்பில்
ஏறிவிளை யாடா விளந்தோகை—தேறியே

176. ஈன்றாளைக் காணு திருக்கவறி யாளழகார்
மூன்றாம் பிறைபோலு முண்டத்தாள்—ஆன்றுமே

177. வீடாதி வேண்டின் விளங்குந் திருவிலஞ்சி
கூடார்போற் கூடாக் குழலினாள்—நாடாரும்

178. பன்னி யுரைக்கும் பதினெட்டுப் பாஷையன்றி
இன்னமொரு பாஷை யெனுமொழியாள்—தென்மதுரைப்

179. பொய்ச்சமணுக் குள்ளாகிப் போனசைவந் தான்முளைக்க
மெய்ச்சம்பந் தர்பார்த்த வேளைபோற்—பச்சம்

180. தனைக்குமுடற் குள்ளிருந்து தப்பா தெழும்பி
முளைக்கநாட் பார்க்கு முலையாள்—பிழைக்க

181. மறந்து மிலஞ்சி வணங்காரைப் போல
இறந்து பிறக்கு மெயிற்றாள்—சிறந்தவொரு

168-9. வேல் ஐ கடம்பா—வேலையும் அழகிய கடப்ப மாலையையும் உடையாய். வேலை கடம் பகர - தொழிலாகிய கடமையைச் சொல்ல. சமண் ஆற்றை - சமணர்களது மார்க்கத்தை.

171. ஆல் இங்ஙனம் வயிறே ஆகும் ; ஆல் - ஆலிலை.

176. முண்டம் - நெற்றி. ஆன்று - அடங்கி.

179. பச்சம் - பட்சம்.

182. வைக்கோற் பழுதையைப்போல் வாழுகின்ற பாம்பையொரு
கைக்கே பிடிக்குங் கருத்தினாள்—மிக்கமலைக்
183. குஞ்சரத்தை யிந்தக் குடத்தடைத்துத் தாருமென்றே
பஞ்சரிக்கு மந்தப் பருவத்தாள்—மிஞ்சனையைப்
184. பேச்சுமரப் பாவை பிதற்றுதற்கு மென்னைப்போல்
ஏச்சுப் பயிற்றுவிப்பா யின்றென்பாள்—வாச்சவில்லின்
185. மூன்றிலிடைச் சிற்றிலின்வாய் மொய்மணற்சோ றாக்கியதைத்
தின்றிடுமி னென்றென்று செப்புவாள்—அன்றயிலாப்
186. பண்பதனைப் பார்த்துப் பயந்தாண்முன் கூட்டமிடக்
கண்பிசைந்து நின்று கதறுவாள்—பெண்பிள்ளாய்
187. மங்கைப் பருவம் வருங்கா லயில்வரென்று
நங்கைமார் கூட்டி நடந்துசெல்லச்—சங்கையிலாத்
188. தென்னிலஞ்சி தன்னிற் றிருவீதி யோர்மருங்கிற்
தன்னிகரில் பொய்கைச் சரவணமும்—மின்னிகராம்
189. வள்ளியம்மை தெய்வானை வாய்த்த நடுவதனில்
வெள்ளிமயில் வாகனனை மேலமைத்தே—ஒள்ளிழையீர்
190. சேவியுமின் சேவியுமி னென்றென்று செப்பியே
பாவையுந்தா னின்று பகருங்கால்—ஆவிநிகர்
191. பாத சரமும் பரிபுரமுங் கிண்கிணியும்
சீதப் புரிநூற் றிருமார்பும்—ஆதவர்கள்
192. எல்லா முதித்ததென்ன வீராறு குண்டலமும்
சொல்லா லடங்காச் சுடர்முடியும்—சல்லாபம்
193. சேரு மழகுஞ் சிறப்பு மதற்கிசைந்த
சீரு முடைய திருவுடையான்—கூருடைய
194. வேலுடையான் றோகை விடையுடையான் வீரகண்டைக்
காலுடையா னீறிரண்டு கண்ணுடையான்—மேலும்வளர்

---

183. பஞ்சரிக்கும் - தொந்தரவு செய்யும்; "பஞ்சரித்து நின்னைப் பலகா லிரந்ததெலாம்" தாயுமானவர்.

184. மரப்பாவை பேச்சுப் பிதற்றுதற்கு. ஏச்சு - ஏய்த்து. வாச்ச - வாய்த்த.

186. பயந்தாள் - பெற்றதாய்.

192. சல்லாபம் - இன்பம்.

194. விடை - ஆட்டுக்கிடாய்; "மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழு விடை" முருகு. 232.

195. செந்தூ ருடையான் றிருப்பரங் குன்றுடையான்
நந்தூர் திருவாவி னன்குடியான்—சந்தூரும்
196. ஏரகத்தான் சோலைமலை யென்றும் விருப்புடையார்
சீரகத்தான் காவித் திருமலையான்—பாரகத்தில்
197. குன்றுதொறு மாடல்புரி கோமா னடியர்மனம்
குன்றுதொறு மாடல்புரி கோமான்—மன்றுகளில்
198. சித்திரமா மன்றத் திருநடனத் தானருள்வி
சித்திரமா மன்றப்பாத் தேசுடையான்—நத்தரியை
199. அம்மா னெனவுரைப்போ னம்மான் மருகனெனும்
பெம்மா னிலஞ்சிப் பெருமையான்—எம்மான்
200. திருவருள்போ லெத்திசையுந் தெய்வமுர சார்ப்ப
அருமைத்தே ரேறி யணையத்—தெரிவையர்கள்
201. ஓரானந் தக்கடலி லோயாமன் மூழ்கியந்தச்
சீரானந் தக்கடலைச் சேவிப்பக்—காராரும்
202. கோதையரு மன்னையருங் கூறுமுயிர்த் தோழியரும்
பேதையரும் போற்றுதல்போற் பின்போற்றித்—தாதியரும்
203. சென்னி வணங்கித் திருக்குமரன் கைப்பிடித்த
வன்னி தனைப்பிடித்து வாருமென்றாள்—கன்னிக்
204. குயிலே மடக்கொடியே கோடரத்தி லாடும்
மயிலே பிடியே வளர்மானே—கையிலே
205. யார்பிடிப்பார் கந்த ரனுபூதி சொன்னகிளி
ஏர்பிடிக்கு நீபிடிக்க வெய்துமோ—பார்பிடிக்க

---

195. நந்து ஊர் ; நந்து - சங்கு. சந்து ஊரும் - சந்தன மரங்கள் பரந்து வளரும்.

196. சோலை மலையிலும் எப்பொழுதும் அன்புடையவர்களுடைய சிறப்புப் பொருந்திய நெஞ்சிலும் இருப்பவர். காவித் திருமலை - திருத்தணிகை; திருக்குற்றாலத்துக் கருகிலுள்ள திருமலையுமாம்.

197. அடியர் மனம் குன்று தொறும் ஆள்தல் புரி - அடியவர்களுடைய நெஞ்சம் சோரும்பொழுதுகளில் ஆண்டருளும்.

198. சித்திரமா மன்றம் - திருக்குற்றாலத்திலுள்ள சித்திர சபை. விசித்திர மா மன் - விசித்திரத்தையும் பெருமையையும் உடைய தலைவன். நத்து அரியை - சங்கினை உடைய திருமாலை.

199. அம்மான் என - மாமன் என்று. அம் மான் மருகன் - அழகிய மானுக்கு மாப்பிள்ளை.

203. வன்னி - கிளி. 204. கோடரம் - மரக்கிளை.

205. அருணகிரிநாதர் கிளிவடிவமாக முருகன் திருக்கரத்திலிருந்து கந்தரநுபூதியை அருளினரென்பது கர்ணபரம்பரைச் செய்தி.

203-5. திருத்தணிகையுலா.

206. என்றுகனி வாய்ச்சியர்க ளெல்லோருந் தான்கூற
நின்று நிலஞ்சுரண்டி நிற்பவே—வென்றிவடி
207. வேல னுலாவி விளையாடி மேற்சென்றான்
சேலனுமங் கோடியே செல்கின்றான்—சாலப்

[பெதும்பை]

208. பெதும்பை யவளொருத்தி பேதைமைகள் சற்றே
பதுங்கி யொதுங்கும் படியாள்—ததும்புகொங்கை
209. ஏரார் திலோத்தமைக்கோ விந்திரைக்கோ மேனகைக்கோ
தாரா ருருப்பசிக்கோ தங்கையாள்—பாராரும்
210. வெய்ய கதிர்க்கு வெளிவரா துண்ணெகிழும்
துய்ய கமலமுகைச் சொர்க்கத்தாள்—பையவே
211. மிக்க குழைநெகிழ மேன்மேலு மூப்பியர்கைத்
தக்கை தவிர்ந்த தனிக்குழையாள்—புக்கவொரு
212. பம்பரத்தி னன்முளைபோற் பற்றிக் கடைந்தறுத்த
அம்பரத்தி னன்முளைபோ லாமுலையாள்—நம்பும்
213. அருட்பார்வை யல்லாம லாடவரை வாட்டும்
மருட்பார்வை யான வலையும்—தரிப்பாக
214. மூலந்தான் பார்த்து முதன்மைபெறக் கற்பதற்குக்
காலந்தான் பார்க்குமிரு கண்ணினாள்—மேலுந்தான்
215. தென்னிலஞ்சி யெங்கோன் றிருத்தொண்ட ரானவர்கள்
தந்நிலைமைத் தொண்டு தலைக்கொண்டே—உன்னும்
216. அடிமையாற் செய்கரும மல்லவின்றும் போல
நெடிமையாய்க் கூடுகுழ லாணோர்—துடியிடையிற்
217. பட்டாடை சுற்றப் பணிபூண வாசையல்லால்
கட்டாக வேறோர் கருத்தில்லாள்—தட்டாமல்
218. இல்லத் திருந்துமன்ற லென்றவிளை யாட்டயர்ந்து
மெல்லத் திருந்தும் விருப்பினாள்—நல்ல
219. மகிழம்பூஞ் சோலைநிழல் மௌவல்படர் பந்தல்
மகிழுங் கனகமலர் முன்றில்—மகிழும்

---

207. சேலன் - சேல்மீன் கொடியையுடைய மன்மதன்.

210. சொர்க்கம் - ஸ்தனம்.

211. மூப்பியர் - செவிலியர். தக்கை - மகளிர் காதை வளர்க்கும் ஒரு வகைக் கருவி; வழக்கு.

212. அம்பரம் - மஞ்சள்.

219. மௌவல் - முல்லை.

220. குயில்பேடை செம்போத்துக் கோழி புறவம்
மயில்பூவை பின்னே வரவே—ஒயிலாக

221. வல்லியருங் கிள்ளைகளு மான்களுமே முன்செல்ல
மெல்லியர்கள் மெல்லென்ன மெல்லென்ன—நல்லசங்கைச்

222. சங்கினமுந் தண்மதியைத் தாரகையுஞ் சூழ்வதென்ன
மங்கைமார் சூழ்ந்துவர வந்திருந்து—கங்கைமுதற்

223. சத்தநதி முத்தோ தடங்கடலேழ் முத்தமோ
சித்ரநதி முத்தோ தெரிந்தெடுத்துப்—பத்தியாய்க்

224. கொங்கைக் குவட்டிற் குலவுமுத்த மாவமெனச்
செங்கைமேற் கூத்தாடுஞ் சீர்காட்ட—அங்கியிலே

225. வந்த தகர்க்கு மருண்டமர ரோடியநாட்
சிந்தையுடன் காத்த செயலொன்றும்—முந்துசூர்

226. கூறிரண்டே யாக்கிக் கொடிமயில் வாகனமா
ஏறிப் பிடித்த வெழிலிரண்டும்—தேறியசீர்ப்

227. பொய்யா மொழிகீரன் போத வருணகிரி
மெய்யா மொழிகள் விதமூன்றும்—நையாத

228. கும்பன் முசுகுந்தன் கோவீர வாகுவுக்கும்
உம்பருக்குஞ் சொன்ன வுரைநான்கும்—அம்பதுமம்

229. துன்றயனுர் வேடருடன் சூரரொரு மூவரையும்
அன்றுபங்கஞ் செய்த வவையைந்தும்—வென்றிசேர்

230. கின்றபரங் குன்றுங் கிளர்செந்தூ ரேரகமும்
குன்றுதொ ருடல்குளிர் சோலைமலை—என்றமே

231. காந்த மணியிற் கதிருரிமை தாணிருந்தும்
வேய்ந்தவொளி யெங்கும் விளங்குதல்போல்—வாய்ந்ததிருத்

---

220. ஒயில் - ஒய்யாரம் ; வழக்கு.

221. நல்ல சங்கு - (இங்கே) வலம்புரி.

223. சித்திர நதி - திருக்குற்றாலத்தைச் சார்ந்த ஒரு நதி ; இத்தலத்திற்கும் உரியது.

224. அங்கியில் - நாரதர் செய்த வேள்வித் தீயில்.

225. தகர் - ஆட்டுக் கிடாய். சூர் - சூரனாகிய மாமரத்தை.

226. மயில்வாகனமாக ஏறிக் கொடியாகப் பிடித்த ; எதிர் நிரனிறை.

227. பொய்யாமொழி - பொய்யா மொழிப்புலவர். கீரன் - நக்கீரர்.

228. கும்பன் - அகத்தியர்.

229. வேடர் - வள்ளியினுடைய சுற்றத்தார். சூரர் ஒரு மூவர் - சூரபன்மன், சிங்கமுகன், தாருகன்.

231. காந்தமணி - சூரியகாந்தக் கல். கதிர் - சூரியன்.

232. தென்னிலஞ்சி தன்னிற் றிருவருணீங் காதிருந்தும்
தன்னிலைமை யான தலமாறாம்—பன்னியே

233. விண்ணமுத முண்டுவந்தோர் மீறிவள ரேழிசையின்
பண்ணமுத முண்டுவப்பப் பாடியே—நண்ணுகழங்

234. கன்றெடுத்துக் கொண்டுவிளை யாடும் பொழுதெளியோர்
மன்றுணையாய் மேவி வளர்குமரன்—குன்றுதனைத்

235. தாளாக்கு மெம்பெருமான் றெண்டருட னென்னையுமோர்
ஆளாக்கு மெம்பெருமா னென்னையன்—தாளாரும்

236. மூவருக்கு மேலா முதற்பொருளா யோங்குகுகன்
தேவருக்குச் சேனா பதித்தலைவன்—யாவருக்கும்

237. தேசிகன்வே தாந்தன் றிறற்கடம்ப னற்புலவோன்
வாசிபெறக் காசுமுன்னாள் வாங்கினோன்—வீசுபுகழ்

238. ஆறுமுக னைந்துமுகத் தான்மைந்தன் வள்ளியூர்
ஏறி மலைகுடைந்த வெந்தையான்—வீறுமயில்

239. வாகனத்தன் வாகனத்தன் வன்சிரத்தி லேபுடைத்த
வாகனத்தன் மாகனத்தன் வள்ளியோன்—கூறுதிரு

240. மான்மருகன் மான்மருகன் மான்மருகன் வேன்முருகன்
மான்மருகன் மாதுமையாண் மாமதலை—ஞாலமெல்லாம்

241. வந்து முழுவொளிக்க வாழ்கோடி சூரியர்கள்
சுந்தரமு மோருருவாய்த் தோன்றியசேய்—முந்து

242. புறக்கடலின் றேயெழுந்து போந்ததென்னுஞ் சேனை
திறற் கடம்பன் றேர்மீதிற் செல்ல—உறக்கழங்கு

243. பாதியிலே யாடல் பலமறந்து விட்டகன்றாள்
வீதியிலே பாவையைப்போன் மேவினாள்—நீதிபெறு

244. திங்களைநேர் கண்ட திருமால்சீர்க் கொப்பூழ்போல்
அங்கை குவித்தே யடிபணிந்தாள்—மங்கலநாண்

---

237. தேசிகன் - குரு. நற்புலவோன்: "நூலறி புலவ" (முருகு.) வாங்கினோன் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

238. ஐந்து முகத்தான் - சிவ பெருமான்.

239. வாகனத்தன் - வாகனமாக உடையவன். வாகு அனத்தன் வன் சிரத்திலே புடைத்த வாகன் அத்தன்; வாகு - அழகு; வாகன் - திருக்கரத்தை யுடையவன். மா கனத்தன் - மிக்க மேன்மையை யுடையவன்.

240. மான் மருகன் - திருமாலுக்கு மருகன், மானுக்கு மாப்பிள்ளை, இந்திரனுக்கு மாப்பிள்ளை. மால் மரு கல் மாது உமையாள் - பெருமை மருவிய இமயமலையின் திருமகளாகிய உமாதேவியாருடைய.

244. திருமால் சீர் கொப்பூழ் - தாமரை.

245. பூண்டிருவர் வாழும் புதுமைகண்டாள் கண்டவுடன்
வேண்டியவ ரோடிருக்க விண்டிசைத்தாள்—பாண்டதும்பு

246. காவிடத்துக் கோகிலமே கண்மணியே யுன்றனக்கென்
கோவிடத்திற் போயிருக்கக் கூடுமோ—தேவமயில்

247. வள்ளி மயிலின் மலரடியைப் பூண்டாலும்
ஒள்ளிழையா யுன்றனக்கு மொண்ணுமோ—தெள்ளமுதே

248. பொன்னேவா வென்றாயும் போந்தழைக்கச் சேவகன்பால்
தன்னேச மும்பொறியுஞ் சார்த்தியே—மின்னுவாள்

249. கூடத் தொடர்ந்தேகிக் கோமான்றே ரெங்கென்று
தேடத் திருத்தேர் செலவிட்டான்—வேடன்

250. தனுப்பார்த்து நாண்பார்த்துச் சத்தியுடன் மங்கை
தனுப்பார்த்துத் தானு நடந்தான்—இனிப்பான

[மங்கை]

251. மங்கைப் பருவ வரிக்குயில்மிக் காய்வளர்க்கும்
செங்கைக் கிளிபதுமஞ் சேரன்னம்—சங்கையின்றி

252. அண்டரையும் வெல்லு மனங்கனுடன் வாதாடும்
கெண்டையையும் வெல்லுங் கிளர்கண்ணாள்—கண்டுமொழிக்

253. காரிகைமார் யார்யார்க்குங் காம ணிரதிக்கும்
வேரிதா னூற விரும்பிதழாள்—வாரிவிளை

254. முத்தமோ வன்றியிள முல்லையோ நேரென்னச்
சித்த நிலைப்பரிய சீரெயிற்றாள்—நித்தமுமே

255. தென்னிலஞ்சி யேத்தாருந் தென்னிலஞ்சி யேத்தினரும்
என்ன விளம்பு மிடைமுகத்தாள்—சொன்னமலை

256. இங்கிரண்டு தானுண்டே யீடுசொல்லக் கூடுமென்னப்
பொங்கிரண்டு மேருப் புணர்முலையாள்—சங்கையின்றிச்

---

245. இருவர் - தெய்வயானை, வள்ளி. அவரோடு வேண்டி இருக்க.
246. தேவ மயில் - தேவயானை அம்மையார்.
248. வா என்று ஆயும் ; ஆய் - தாய். பொறி - அறிவு.
249. வேள் தன். 250. தனு - வில், உடல்.
251. மிக்கு ஆய் வளர்க்கும் ; ஆய் - தாய்.
252. வாதாடும் கண்ணாள் - வெல்லும் கண்ணாளென்க. கண்டு - கற்கண்டு.
253. வேரி - தேன்.
255. ஏத்தார் தேய்தலும் ஏத்தினர் விளக்கம்பெறுதலும் இங்கே அறிதற்குரியன.
256. ஈடு - ஒப்பு.

257. சானுக்கு ஞெண்டு தனுவினுக்கு நற்புருவம்
தேனுக்கு நேராந் தெரிமொழியாள்—வானுக்குள்

258. உம்ப ருவக்கு முவட்டாத தெள்ளமுதம்
செம்பதுமக் கோயிற் றிருவனையாள்—அம்பரத்தைத்

259. தொட்டுலவு மேடையையுந் தோகையர்க ளங்களையும்
விட்டுத் தனியே வெளிவராள்—உட்டினமாம்

260. வெப்பந் தவிர்ந்திடவே வீசுதென் றன் மேடையின்மேல்
துப்பிதழி யார்சூழத் தோகைபோல்—செப்பமுடன்

261. கந்துகங்கொண் டாடுதொறுங் கானமயி லாடவங்கே
வந்தொளித்து நின்றே மதனுடச்—சந்ததமும்

262. கண்ணும் பிறழக் கடைக்கண் சிவப்பேறப்
பண்ணுடனே செங்கனிவாய் பாட்டயர—நண்ணுமிரு

263. காதிற் குழையாடக் கண்ணின் மணியாடச்
சோதிக் கலன்கள் துவண்டாடச்—சூதில்

264. நயங்கண் மிகுந்து நலங்கள் சிறந்த
குயங்க ளிரண்டுங் குலுங்கத்—தியங்கி

265. நுசுப்பு மொசிந்து நுடங்கி மடங்கிப்
பிசிப்பின் வருந்திப் பெயர்ந்து—வசிப்பின்

266. நிமிர்ந்து குனிந்து நெருங்கி விரைந்து
குமிந்து மயர்ந்து குலைந்தே—அமிழ்ந்தே

267. எழுந்து மிருந்து மிடங்கை பரிந்து
செழுங்கை வலங்கை திரிந்து—விழுந்தும்

268. உரத்தின் மிகுத்த வொளித்திரண் மொய்த்த
சரப்பளி பொற்பணி தத்த—நிரப்பிய

269. கந்த சுகந்த கதம்பொடு குங்கும
சந்தன முங்கு தனங்களில்—வந்திடு

270. கட்டு ரவிக்கை கதித்திட மெய்க்கலை
மட்டறு செக்கணி வைத்திட—இட்டமாய்ப்

---

257. சானு - முழந்தாள். 258. அம்பரம் - ஆகாசம்.
261. கந்துகம் - பந்து. 263. சூதில் - சூதாடு கருவிகளைப்போல்.
264. குயங்கள் - கொங்கைகள்.
265. நுசுப்பு - இடை. வசிப்பு - வசீகரத் தன்மை.
266. குமிந்து - குவிந்து ; வழக்கு. 267. பரிந்து - நீங்கி.
268. உரத்தில் - மார்பில். சரப்பளி - ஒருவகைக் கழுத்தணி.
269. கதம்பு - கதம்பம் ; கந்தப்பொடி. முங்கு - முழுகும்.
270. செக்கணி - ஒருவகைக் கூத்து.

271. பாதச் சிலம்பு பயப்பயவென் றோலமிடச்
சீதக் கரவளைகள் சேர்ந்தொலிப்ப—நீதியாய்க்
272. கந்தருவ தேசத்துக் கன்னியருங் கைவிதிர்ப்பச்
சுந்தரியு மேனகையுந் தோளசைப்பப்—பந்துபிடித்
273. தாடினு ளாடுதொறு மாறுமுகத் தான்புகழே
பாடினுள் பூவாளி பாக்கியமே—தேடியே
274. ஓடி யரனு ருருவுவக்கு மோகினியே
ஆடிநிகர் கன்னத் தருங்கிளியே—ஓடைவளர்
275. அஞ்சமே கஞ்சமே யம்பொன் மடப்பிடியே
மஞ்சமேய் மாதங்க மாமயிலே—தஞ்சமே
276. எங்கள் குயிலே யென்மடவார் போற்றிசைப்பப்
பங்கயமான் பந்து பயிறல்விட்டு—மங்கையுமே
277. தென்னிலஞ்சி வாழ்கருணைச் செவ்வேளைத் தேடுதலும்
மன்னு புதையல் வறிஞனுக்குத்—தன்னிலே
278. வந்ததுவே போல வதனமதி யோராறும்
கந்தரமு மூன்றாலுங் கட்கடம்பும்—எந்தமையாள்
279. வேலு மயிலும் விளங்குந் திருமுடியும்
காலுந் திருச்சிலம்புங் கண்டுதான்—சீலமுறும்
280. அன்பர்களுக் கன்பானை யன்பகத்தி லில்லாத
வன்பருக்கு வன்புடைய வானவனை—இன்பமாய்
281. ஏரகத்தில் வாழு மெளியேங்கட் காரமுதைச்
சூரகத்தைக் கீறுஞ் சுடர்க்கொழுந்தைப்—பாரகத்தில்
282. வெண்ணெயுண்ட வாயாலே மேதினியெல் லாமுண்ட
கண்ணனுக்கு நன்மருகக் காங்கெயனை—விண்ணினுக்கு
283. மெய்ப்பா மொருமணியை வேத விழுப்பொருளைத்
துய்ப்பார்க்கு நல்குஞ் சுடர்க்கொழுந்தைப்—பைப்பாந்தள்
284. சூடுந் திரிகூடத் தோன்ற லொருமகனை
நாடுந் திருவிலஞ்சி நாயகனைத்—தேடியே

---

271. பயப்பய=பையப் பைய - மெல்ல மெல்ல.

272. விதிரப்ப - அசைக்க. சுந்தரி - இந்திராணி. தோள் - கை.

273. பூ வாளி - மலரம்பையுடைய மன்மதன்; பூ ஆளி எனலுமாம்.

274. ஆடி நிகர் கன்னம்; ஆடி - கண்ணாடி.

275. அஞ்சம் - அன்னம். கஞ்சம் - தாமரை; மகளிருக்குத் தாமரை மலரை உவமைகூறுதல் மரபு. மஞ்சம் - கட்டில். தஞ்சமே - எங்களுக்குப் பற்றுக்கோடாக இருப்பவளே.

283. பை - படம்.

285. உள்ளங் களிப்ப வுரோமமெலாந் தான்சிலிர்ப்ப
வள்ளற் குருபரனை வந்தித்தாள்—தெள்ளுதமிழ்ச்
286. சீரானந் தக்கடலைச் சேரவெதிர் நோக்கினாள்
பேரானந் தத்தின் பெருங்கரையை—ஆராய்ந்தும்
287. காணாள் புனக்குறத்தி காதலனு னீரவளும்
காணாதென் காதலனைக் கைகலவீர்—நாணாளும்
288. பக்கத் திருந்து பணிவிடைசெய் யும்மவர்க்குப்
பக்கப் பணியேனும் பாலிப்பீர்—செக்கர்நிறத்
289. தேவரீ ரென்றுரைப்பச் சேயிழையைப் பாரான்போல்
தேவனுந்தான் வேறோர் தெருவணைந்தான்—பாவைக்குச்
290. செவ்வேள் வடிவமெலாஞ் சிந்தையுணீங் காதிருக்கும்
அவ்வேளை யெய்வதுவு மல்லவென்று—மெய்வேளும்
291. மைத்துனனே யாகையால் மாதவளுந் தங்கையென்று
சித்தசனுந் தேரைச் செலவிட்டான்—நித்தமுமே
292. வேண்முரசும் வேளிருதும் வேளுடைய சின்னமுடன்
வேளுடைய தேரும் விகாதமென்றும்—வேள்குடையாம்
293. இந்துவும்வெப் பன்றிமுத்து மீரப் புழுகுடனே
சந்தனம்வெப் பென்றுமன்று தானறிந்தாள் - விந்தைபெற

மடந்தை

294. சீரார் மடந்தை தெரிவையர்க்கெல் லாமரசி
பேரா ரநங்கன் பெருங்குருவே—நீரார்
295. குமிழிக் குழுவைக் குலவுங் கனகச்
சிமிழைத் தெருவிற் சிதறி—அமிழ்திற்
296. பழகிப் பழகித் தடித்துப் பணைத்தே
அழகைப் பிடித்தங் கடைத்து—விழையக்
297. குடத்திற் பருத்துக் குதித்துக் குதித்துத்
திடத்தைக் கனத்தைச் செலுத்தி—அடர்த்துத்
298. தவத்தர் மனத்தைத் தவிக்க வடித்துச்
சிவந்தைத் தரிப்பார் திறத்தைக்—கவர்த்துமேற்

---

290. மெய்வேள் - முருகக்கடவுள்.
291. மைத்துனன் - அத்தைமகன். சித்தசன் - மன்மதன்.
292. வேள்முரசு: கடல். வேள் இருது: வஸந்தகாலம். வேளுடைய சின்னம்: குயில். அவன் தேர்: தென்றல். விகாதம் - பகை.
295. குழுவை - கூட்டத்தை.

299. கோரித்துப் பூரித்துக் கோடொத்துப் பூணிட்டு
வீரத்தின் சீரொத்து வீரத்துப்—போரிட்ட
300. வாரற்று மீறிட்டு வாகொத்து மோகத்துத்
தார்சுற்று போகத் தடமுலையாள்—கார்சுற்றும்
301. தண்டலையிற் சென்றிலஞ்சித் தாமரைவா ழன்னமென
மண்டபத்தி லாசனமேல் வந்திருந்தே—ஒண்டொடிமார்
302. சூழு முடிப்போலத் தோகையொரு சந்திரன்போல்
வீழி யிதழ்மடந்தை வீற்றிருந்தே—ஏழிசைக்
303. கின்னரிகண் மீட்டிக் கிளர்யாழுங் கைப்பிடித்து
மன்னுசுர மண்டலமும் வாழ்த்தெடுத்துப்—பன்னி
304. மகரயாழ் வீக்கியதின் மாடகமே றிட்டுச்
சகரமுத லேழெழுத்துந் தாக்கி—அகரத்தின்
305. சாரி யெழுப்பியே சத்தசுர மாக்கியே
ஆருமோ ரேழிசையு மன்றிசைத்துச்—சேரவே
306. வாரோசை ரண்டுடனே மந்தரமத் யந்தாரம்
ஏழோசை யுந்திவ்வி லேற்றியே—நாளுமே
307. வாயு மிடறும் வழங்கு மிடமுமலால்
ஆயவுறுப் பெல்லா மசையாமல்—மேயதிறற்
308. காந்தாரி காம்போதி கல்யாணி யுந்தேவ
காந்தாரி மாளவியுங் காவடி—சேர்ந்தாடும்
309. தோடி வராளி துலங்கு மல்கரியும்
நேடி வராடி நிசநாட்டை—நாடும்

---

299. கோரித்து - கொடுமையுற்று. கோடு - யானைக்கொம்பு. சீர் - கனம்.

301. இலஞ்சி - தடாகம். மண்டபத்துக்கு இலஞ்சியும், ஆசனத்துக்குத் தாமரையும், மடந்தைக்கு அன்னமும் உவமைகள்.

303. கின்னரி, யாழ், சுரமண்டலம்: இவை இசைக்கருவிகள்.

304. மாடகம் - முறுக்காணி. சகரமுதலேழெழுத்து - சரிகமபதநி யென்பன.

304-5. அகரத்தின்சாரி - ஹகார சஞ்சாரம்.

306. ஓசை ரண்டு - ஆரோகண அவரோகணங்கள்; "ஆரோசை யமரோசை களினமைத்தார்" (பெரிய. ஆனாய. 24.) மந்தரம் - மெல்லோசை, மத்யம் - மத்தியமம் - சமன்; தாரம் - வல்லோசை; "மந்தரத்து மத்திமத்துந் தாரத்தும் வரன்முறையாற், றந்திரிகண் மெலிவித்துஞ் சமங்கொண்டும் வலிவித்தும்" (பெரிய. ஆனாய. 27.) திவவு - நரம்புக்கட்டு.

310. வயிரவி பூபாள மாமோ கனமுஞ்
செயிரறுமு காரியுடன் சேர்ந்த—உயிரான

311. வல்ல செயசாட்சி மற்றமுள்ள ராகமெல்லாம்
சொல்லரிய தாளங்கள் சோர்வின்றி—அல்லற்

312. கருப்பையுடன் பூனையுந்தங் காதுவந்து கேட்பப்
பருத்த கருடனுடன் பாந்தள்—விருப்பமாய்

313. ஓவியமுந் தாவரமு மொக்கவே நின்றுருக
ஆவலுட னும்ப ரமுதெனச்—சீவனுண்டாய்ப்

314. பட்டமா முந்தளிர்க்கப் பண்டிருவர் கொண்டாட
இட்டமுடன் பாடி யியற்றினாள்—மட்டவிழும்

315. தாரைக் குழலமைத்த சஞ்சீவி யாரமுது
காரைக் குழலமைத்த கற்கண்டு—சீர்மிகுத்த

316. எங்கள் குடிதனக்கு மிவ்வூர்க்கு நாயகமென்
றங்கை வளையா ரதிசயிப்ப—மங்கலவாழ்த்

317. துய்யானம் பாடி யுயரிலஞ்சி யூர்பாடி
வையார் வடிவேல் வளம்பாடிப்—பொய்யாத

318. வாக்கு மனமு மலர்ப்பதத்தி லேயிருத்தித்
தேக்குந் திருவழகின் சீர்பாடி—ஆக்கமாம்

319. கானக் குறத்திதன்மேற் காதலெல்லாம் பாடுங்கால்
தானை சரியவளை தான்சரிய—மானவேற்

320. கொற்றவனார் மீதே குலாவுமயல் கொண்டதால்
அற்றமாய் வீணை யயர்க்கின்றாள்—பொற்றொடிமார்

321. ஏதென் றெடுப்பளவி லீராறு செங்கைபெறு
நாத னறுமுகத்து நாதாந்தன்—வேதன்

322. சிரத்திற் புடைத்த திறற்செந்தி லாரும்
தரத்த னிலஞ்சித் தலத்தான்—திரத்துடனே

323. வந்தான்வந் தானெனவே மாதினுக்கு நற்செவியிற்
சிந்தாமற் சின்னஞ் சிறப்பிக்கச்—சந்தாப

---

312. கருப்பை - எலி.

312-3. "நலிவாரு மெலிவாரு முணர்வொன்ற நயத்தலினால், மலிவாய் வெள் ளெயிற்றரவ மயின்மீது மருண்டுவிழும், சலியாத நிலையரியுந் தடங் கரியு முடன்சாரும், புலிவாயின் மருங்கணையும் புல்வாய புல்வாயும்" பெரிய. ஆனாய. 34.

314. இருவர் - தும்புரு நாரதர்.

319. தானை - ஆடை.

320. அற்றம் - சோர்வு.

323. சந்தாபம் - வெம்மை.

324. மோகமய நீர்ந்தெழுந்து முத்தனையார் தற்சூழத்
தாக முடனெழுந்து தானணுகி—நாகம்வரு
325. செம்மேகம் போன்று சிவந்த திருவடியும்
அம்மேகம் போன்றிருண்ட வம்மயிலும்—எம்மேலும்
326. ஊன்று பதமு முபய பரிபுரமும்
தோன்றுமுடி யோராறுந் தோட்கடம்பும்—ஆன்றதான்
327. மான்மகளார் கொங்கையுடன் வானரசி கொங்கையணி
நானம் வழிந்தொழுகு நன்மார்பும்—தேன்மொழியாள்
328. வெற்பரசி யான விமலைகுழல் வாய்மொழிமான்
அற்புடனே யீன்ற வறுமுகனைப்—பொற்புடைய
329. வேள்வி மலையானை வீர மயிலானைக்
காவி மலையானைக் காங்கெயனைத்—தாழ்வில்
330. திருவிலஞ்சி யானையெதிர் சேவித்தாள் சேவித்
துருவிலஞ்சிப் பொன்னையுரம் பெற்றாள்—மருவியே
331. சேவித்த நற்பலன்கைச் சிக்கிற்றென் றேயவன்றேர்த்
தாவிநடந் தாள்சிறிது சாற்றுவாள்—கோவியப்ப
332. மேக முடையாய் வெட்டிவளர் கண்ணுடையாய்
மோக முடையாய் முகமுடையாய் - தாகமுடை
333. மாலை யுடையாய் வளையு மரையுடையாய்
சேலை யுடையாய் திருவுடையாய்—கோலமுடன்
334. தால மிகவுடையாய் சண்முகனை யுள்ளுடையாய்
வேலை யுடையாய் விருப்புடையாய் - நீலமுடன்
335. கோங்குடனே காந்தள் குமிழுடனே தாமரைப்பூத்
தாங்கியெனைப் போலுமிந்தத் தன்மைபெற்றாம்—ஓங்கும்

---

324. நாகம்வரு - மலையின்மேல் வருகின்ற. 325. எமது சிரத்தும்.
326. உபய பரிபுரம் - இரண்டு சிலம்பு.
327. வானரசி - தேவயானை.
329. வேள்விமலை: 131-ஆம் கண்ணியைப் பார்க்க. காவிமலை: கண்ணி, 196.
330. அஞ்சிப் பொன்னை உருவில் உரத்திற்பெற்றாள்; பொன் - பசலை; உரம் - மார்பு. 331. தேரை அடைதற்கு என ஒரு சொல் வருவிக்க.
332. இதுமுதல் தனக்கும் தேருக்கும் உள்ள ஒப்புமையை மடந்தை கூறுகின்றாள். கண் - மூங்கிற்கணு.
333. அரை - இடை. சேலை - தேர்ச்சீலை.
334. தாலம் - பனை.
332-5. தலைவிக்குப் பொருள் பொருந்துகையிற் கீழ்க்கண்டவாறு கொள்க:—முடி - தலை, கண் - விழி, தாலம் - நாக்கு, வேலை - காரியம்; நீலம்: கண், கோங்கு: நகில், காந்தள்: கை, குமிழ்: நாசி, தாமரைப்பூ: முகம்.

336. கடப்பனையென் கண்ணெதிரே காட்டாமல் வீதி
கடப்பதுவு நீதிகொல்காற் றேரே—கடப்பனையே

337. வைத்திருக்கு முன்போனான் வைத்திருக்க வேண்டுமென்பால்
உய்த்திருநீ யென்றுரைத்து மோடுமதை—மொய்த்து

338. மறிப்பவள்போற் செல்வாளை மாதரெல்லாங் கூடிக்
குறித்து வணங்கிக்கொண் டேகச்—சிறப்புநகை

339. மான்மருக னீந்தந்த மான்மகனே டேயுலவி
மான்மருவும் வேறோர் மறுகணைந்தான்—மேன்மை

அரிவை

340. அரிவை யொருத்தி யரிவையர்க்கு மேலாம்
தெரிவைக்கு நேரிளைய செல்வி—வரியரவின்

341. பையோநற் றேர்த்தட்டோ பார மதனிருப்போ
சையோகஞ் செய்யுந் தடநிதம்பம்—மெய்யான

342. பைந்தமிழைக் கேட்டுப் பலனுதவார் பாக்கியம்போல்
நைந்த விடையுடைய நங்கையாள்—செந்தமிழின்

343. கல்வி மழைக்குக் கனக மழைபொழிவோர்
செல்வம்போல் வீறுந் திருமுலையாள்—நல்லதொரு

344. வித்துரும மேடையின்மேன் மெல்லியலார் சூழ்ந்துநிற்பக்
கைத்துரும்பொன் றேந்தியெதிர் கந்தனூர்—சித்துவிளை

345. யாடினதெ லாமுதியோ ராய்ந்தெடுத்துக் கூறவே
நாடி யவையெழுது நாளின்கண்—கூடியே

346. பாவைமா ரெல்லாம் படிப்படிநீ தானெழுதும்
தேவர்களை யொன்றொன்றாச் செப்புகெனப்—பூவையீர்

347. சூரனிடந் தூதுசென்று சொல்லித் திரும்பிவந்து
வீர னுரைக்கும் விதம்பாரீர்—சாரமாய்த்

348. தேவகுரு வந்துகுரு தேசிகர்க்குச் சொல்லுவார்
மூவர் பிறப்பை மொழிகுதலும்—ஆவலுடன்

338-9. நகை ஈந்து. மானின் மருகன் - முருகன். மால்மகன் - காமன். மால் மருவும் - பெருமை மருவிய.

340. தெரிவையை, "பெரிய தெரிவையிவள் பேரிளம்பெண்டங்கை" (369) என்பர் பின்.

344. வித்துருமம் - பவழம். 347. வீரன் - வீரவாகு.

348. மூவர்பிறப்பு - சூரன்முதலிய மூவருடைய பிறப்பை. குரு தேசிகர் - முருகக்கடவுள்.

349. வெள்ளியா லண்டமெல்லாம் வேண்டியது மற்றுமெலாம்
வள்ளல்பாற் கூறு வதும்பாரீர்—உள்ளமுடன்
350. சென்னி வணங்காத் திசைமுகனைக் காவல்வைத்து
மன்னி யிருந்த வகைபாரீர்—துன்னியே
351. இந்திரன்வந் தெய்தி யிடருரைப்பக் கேட்டுவந்து
சிந்தை மகிழ்ந்திருக்குஞ் சீர்பாரீர்—அந்தமுனி
352. மீறு மகத்தில் வெகுண்டு வருந்தகரை
ஏறி நடத்து மெழில்பாரீர்—சீறியே
353. அண்டம் புரந்திருந்த வாண்மயிலை வாகனமாக்
கொண்டு நடத்துங் கொளுப்பாரீர்—தொண்டுபுரி
354. அண்டரெல்லாங் கூடி யடிவணங்கிப் போற்றிசெய்து
தெண்டனிட்டு நிற்குஞ் செயல்பாரீர்—கண்டமறு
355. உள்ளவன்றான் வேண்டியே யுண்மைப் பொருள்கேட்ப
விள்ளவவன் வீற்றிருக்கு மெய்பாரீர்—உள்ளும்
356. அகத்தியன்வாய் பொத்தி யடிபோற்ற வுண்மை
மகத்துவத்தைக் கூறுமறை பாரீர்—மிகக்குறத்தி
357. துன்றுதினை நற்றேனுஞ் சொற்றேனுங் கூட்டியே
தின்று ருசித்திருக்குஞ் சீர்பாரீர்—என்றுரைப்ப
358. முத்தர்களும் பத்தர்களு மோன முனிவர்களும்
சித்தர்களு மாழிபோற் சேர்ந்தொலிப்ப—நித்திலத்தின்
359. தொங்கலார் தேர்மீதிற் சோலைமலை செந்தூரில்
தங்குந் திருவிலஞ்சிச் சண்முகனார்—புங்கமுடன்
360. இங்குவந்தா ரென்றியங்க ளீரொன் பதுமொலிப்ப
மங்கைமார் கூட மடமயில்போய்—அங்கைகுவித்

---

349. வெள்ளி - சுக்கிரன்.

351. முனி - நாரதர்.

352. மகத்தில் - யாகத்தில். தகரை - ஆட்டுக்கிடாயை.

353. அண்டங்களை ஆண்டிருந்த சூரபன்மனாகிய ஆண்மயிலை; முட்டையைக் காத்திருந்த ஆண்மயிலையென ஒரு பொருள் தொனிக்கின்றது.

354-5. கண்டத்தில் மறு உள்ளவன்: சிவபெருமான்.

357. சொற்றேன்: "குறப்பெண்.........தேனூறு கிளவிக்கு வாயூறி நின்றவன்" முத்துக். பிள்ளை. 15.

358. ஆழி - கடல்.

360. இயங்கள் - வாத்தியங்கள்.

361. தாசைகொண்ட பித்தருட் ஞனசித்தர் தஞ்செயலும்
பேசி னிவர்கடொழில் பேதமோ—பாசிழையாள்
362. அப்படியே மாலி லழுந்திஞ ளோரகத்திற்
செப்பு திருமலைவாழ் செவ்வேளே—முப்புரிநூல்
363. வாணனே வள்ளியூர் வானவனே பொற்பணியின்
பூணனே தென்னிலஞ்சிப் புண்ணியனே—நீணிலத்திற்
364. சேரத் திருவுளமோ சிந்தையில்லை யோவிந்த
வேரிக்குழ லூழ மெல்லியலை—ஆரமுடல்
365. காயுமோ வென்பளினிக் காதல்கொண்டு பெண்டுவைப்ப
தோயுமோ வெங்கள்குடிக் கொண்ணுதோ—நீயுந்தான்
366. சொந்தமுடன் பெண்டாயெந் தோகைதனைக் கொள்ளாயேல்
இந்த வழக்குவிடோ மென்பார்முன்—சிந்தையுடன்
367. தம்மிடத்தி லன்புவைப்போர் தங்களுக்கு வேண்டுவன
செம்மைதருஞ் செவ்வேளுஞ் சேயிழைக்கு—வெம்மைவந்து
368. காயாமற் சற்றே கடைக்கட் கிருபைவைத்துக்
சேயோனும் வேறோர் தெருச்சென்றான்—காயாப்

தெரிவை

369. பெரிய தெரிவையிவள் பேரிளம்பெண் டங்கை
தெரிவையர்க்குள் ளோராச செல்வம்—பரிவினரன்
370. உண்ணஞ்ச மென்றே யுவமித்தோ மாயினிவள்
கண்ணஞ்சி ஞரழைப்பார் காசினியில்—நண்ணு நுதி
371. அம்பு முறையி லடங்கி யொடுங்கிவிடும்
வெம்பும் விழிக்கணைக்கு வெள்கியே—சொம்புபெறும்
372. பாந்தத் தயலென்றும் பாரவவ்வில் ரண்டென்றும்
மாந்தர்களை யேவு மதர்விழியாள்—சாந்தணியும்

---

362. மால் - காமமயக்கம்.
363. வள்ளியூர்: 23-ஆம் கண்ணியைப் பார்க்க.
364. வேரிக்குழல் - வாசனையையுடைய கூந்தல். ஆரம் - சந்தனம்.
368. காயா - பிறரைக் கோபியாத.
370. நுதி - நுனி.
371. அம்பும் உறையில்; உறை - அம்பறுத்தூணி. சொம்பு - அழகு.
372. பாந்தத்து அயல்: 'ப' என்ற எழுத்து வரிசையின் ஈற்றயல்; என்றது 'போ' என்பதை. வவ்வில்ரண்டு : வா. போவென்றும் வாவென்றும் ஏவும்.

373. கொங்கைக் கிணையாக் குலாவவிள நீர்தாளில்
தொங்கித் தலைகீழாய்த் தூங்குமே—பொங்கிவளர்

374. விந்தம் புவியினுக்குண் மேருவரன் வில்லாகும்
எந்தமலை யிந்தமலைக் கீடாகும்—சந்திரனேர்

375. வத்திரத்துக் கொப்பாக வாரிச நான்முகனை
நித்தியமுந் தாங்கிநிற்கு நீரினுக்குள்—ஒற்றின்

376. தொடையாம் பதினெட்டிற் சொன்னபதின் மூன்றே
இடையா யுடைய விடையாள்—இடைமேல்

377. வரைமேல் வரைகளின்மேல் வான்கமுகி னீலம்
நிரையாகப் பூத்தநெடுங் கொம்பு—விதியாரம்

378. மாதவரை முன்னாண் மயக்கவந்த மாதரசி
மாதரைவிட் டேகாத மாணிக்கம்—மாதரெல்லாம்

379. சூழ்ந்து வணங்கித் தொழுதுநிற்ப வாசனமேல்
வாழ்ந்து கொலுவாய் மகிழ்ந்திருப்ப—வீழ்ந்து

380. சதங்கைதண்டை பாடகமுந் தாம்பாடப் பாடும்
மதங்கி யொருவனிதை வந்தாள்—இதம்பெறவே

381. மின்னேபொன் னாட்டரசு விட்டகன்று மண்ணுலகில்
அன்னேநீ வந்த ததிசயமே—துன்னுமுலை

382. விண்டுக் குடையிணைப்போல் வீண்குற்றங் கூந்தலுக்கு
வண்டுதான் செய்ததுண்டோ மாங்குயிலே—வண்டைக்

383. களங்கமறப் பாடிக் கருதிவெல்வ னென்றே
விளங்குமிசை பாடினியும் விள்ள—வளம்பெருகு

---

374. விந்தம் - விந்தமலை. புவியினுக்குள்ளாகும் என்று 'ஆகும்' என்பதை முன்னுங் கூட்டுக. ஈடு - ஒப்பு.

375. வத்திரம் - முகம்; இது வக்த்ரம் என்பதன் திரிபு. ஒற்று - மெய்யெழுத்து.

376. தொடை - வரிசை. பதின்மூன்று: லகரஒற்று; அதனை இடையெழுத்தாக உடையது இல்லையென்றசொல்; இடை இல்லையென்றபடி.

377. வரையென்றது வயிற்றிலுள்ள மடிப்புக்களை. வரைகளென்றது நகில்களை. கமுகென்றது கழுத்தை. நீலமென்றது கண்களை. விதி - [நூலின் விதி.

378. மாதரைவிட்டு - பெரிய பூமியைவிட்டு.

379. கொலுவாய் - கொலுவில்.

381-2. முலைவிண்டுக்கு - நகிலாகிய மலைக்கு. உடை - ஆடை. நகிலுக்கு ஆடை குற்றஞ்செய்தாவது மேல்மூடியிருத்தல். கூந்தலுக்கு வண்டு குற்றஞ்செய்தலாவது மொய்த்தல்.

384. செந்தூர் திருமலையான் சீர்வேள்வி நன்மலையான்
நந்தார் திருவாவி னன்குடியான்—சந்தூரும்
385. தென்னிலஞ்சி வீற்றிருக்குஞ் செவ்வேள் தசாங்கமெல்லாம்
உன்னி யுரையென் றுரைத்தலுமே—மன்னிவளர்
386. பாரார் பெருமை பகர்கந்த மாதனமாம்
சீரார் வரையின் செழுமைகளும்—பேரான
387. முன்னா ரியநாடு மோன முனிவர்புகழ்
தென்னா ரியநாட்டின் செல்வமும்—எந்நாளும்
388. பன்னிலஞ்சித் தாதியரும் பார்த்துமகிழ் வெய்துமிந்தத்
தென்னிலஞ்சித் தானச் சிறப்பும்—இந்நிலத்தில்
389. குத்திரம்வெண் குட்டமுடன் கோடி வினையறுக்கும்
சித்திர மாநதியின் சித்திரமும்—நித்தியமும்
390. நாடிரண்டைஞ் ஞூறு நரவரியும் போயுலவும்
கோடிரண் டாயிரமார் குஞ்சரமும்—நாடியே
391. வேலா யுதம்படைத்த மீளித் திருக்கரமும்
காலா யுதம்படைத்த கைக்கொடியும்—மேலான
392. வெற்றியுடன் வீரம் விளங்குமன்ற லம்முரசே
உற்று முழங்கு முயர்முரசும்—பற்றித்
393. திடம்பலரும் போற்றத் திருமார்பிற் சூடும்
கடம்பலர்ப்பூங் கொத்துக் கணியும்—அடங்கிக்
394. குமரன் றுணையெனவே கோவுலகங் கூறி
அமருந் திருவாணை யன்பும்—குமரவேள்

---

384. நந்து - சங்கு.

386. கந்தமாதனம் - கைலையைச்சார்ந்த ஒருமலை; இது முருகக் கடவுளுக்குரியது; செந்தூருமாகும்.

387. முன் ஆர் இயம் நாடும். தென்னாரியநாடு - திருவிலஞ்சியுள்ள நாடு.

388. பன்னில் அம் சித்தாதியரும்; சித்தாதியர் - சித்தர் முதலியோர்.

389. குத்திரம் – க்ஷுத்ரம்; "குமரகண்டங்குத் திரம்பேய் கயரோகன் சார் பிரேதம், இவைபிறவு முடற்குட்ட முதற்பிணியுந் தீர்த்து" (சேது. துராசார. 29.) சித்திரம் - அழகு.

390. நரவரி - நரசிங்கம். ஆயிரம் நரசிங்க அவதாரமாயினும் உலாவுகின்ற குஞ்சரம்; அயிராவணம்.

391. காலாயுதம் - கோழிச்சேவல்.

392. மன்றல் - கலியாணம்.

393. கணி - கண்ணி.

395. வென்றித் தசாங்கத்தின் மெய்ம்மைபெறும் பாட்டமுதம்
ஒன்றிச் செவிவாயி னுட்புகுத—மன்றல்சேர்
396. கூந்தற் பிணையாசை கோடிகொண்டாள் காமவெள்ளம்
நீந்தப் புணைகாணாள் நின்றயர்ந்தாள்—சாந்தகுண
397. வல்லி விறலிதனை வாவென் றருகழைத்துச்
சொல்லியே காமத் துயர் செறித்தாள்—வல்லதெல்லாம்
398. பேசுவன பேசிப் பிதற்றுவன தான்பிதற்றி
ஆசையுடன் சேருமென்றே யன்றிசைப்ப—நேசமுடன்
399. சங்கந் திமிலை சமுத்திரம்போ லேமுழங்கப்
பொங்கடியார் சீரோசை போந்திசைப்பத்—தங்கவே
400. செய்ய திருநாமஞ் சீரடியேற் கன்றளித்த
மெய்யன் றிருமலைமேல் வீற்றிருப்போன்—பையரவம்
401. பூண்டார் புகழ்பூண்டார் போற்று மடியவரை
ஆண்டார் திரிகூடத் தைம்முகனார்—வேண்டவரும்
402. ஆறு முகனிலஞ்சி யைய னெழுந்தருளி
ஏறிவரும் வைய மெதிர்தோன்றக்—கூறியதோர்
403. மூவர்க்கு ளேயொருவன் மொய்தமிழ்க்கு நீர்க்குளத்தில்
ஆவற் பொருள்கைக்கு ளானதுபோல்—தாவியே
404. இன்பவெள்ள மேற்கொண் டிருகைசிர மேற்கூப்பி
அன்பினுடன் பாதத்தி னம்புயமும்—துன்பமற
405. மார்பழகுந் தோளழகும் வத்திரத்தி னல்லழகும்
தேரழகுங் கண்டாள் திகைப்புற்றாள்—பேரழகின்
406. மன்மதனே யுன்றன் வளர்குடையு முன்றேரும்
என்மதியை யுண்டே யிடர்செயுமோ—நின்மதத்தாற்
407. சூர்மதத்தைச் செற்றோன் றொடர்பெனக்கு முண்டாகிற்
சீர்மதியுந் தென்றலுந்தாஞ் சீறுமோ—ஓரென்று

---

396. கூந்தற்பிணை: தெரிவை. புணை - தெப்பம்; "காமவெள்ளம் நீந்தவொரு புணையின்றி" திருக்குற். மந்தமாருதச்.

402. வையம் - தேர்.

403. ஒருவன்: சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். நீர்க்குளத்தில் - திருவாரூர்க் கமலாலயத்தில். பொருள் - திருமுதுகுன்றத்தில் மணிமுத்தாநதியிலிட்ட பொன்.

405. வத்திரம் - முகம்.

406. குடை: சந்திரன். தேர்: தென்றல்.

407. ஓர் - இதை நினைப்பாயாக.

408. பன்னிப் பிதற்றுதலும் பன்னிரண்டு கையோனும்
சின்னக் குயிலோனுந் தேருமாய்—மன்னித்
409. திருமறுகிற் சென்றேகச் சேயிழைசெவ் வேளை
உருவெளியிற் கூடி யுகந்தாள்—பெருமைசேர்

பேரிளம்பெண்

410. பேரிளம் பெண்ணொருத்தி பேருலகங் கட்கெல்லாம்
சீரிளம்பெண் ணான திருவனாள்—பார்பிளந்து
411. பொன்னாட்டை யெல்லாம் பொருதுவென்று பொன்மலையை
இந்நாட்டை வெல்லு மிருதனத்தாள்—நன்னாட்டில்
412. வேளையம்புக் கம்பேவி மேலு மவனைவெல்ல
வாளும்புக் கேவு மதர்விழியாள்—நாளும்புக்
413. காலுக்கு நேருதர மம்மலைக்கு நேருமுலை
நாலுக்கு நேரான நுண்ணிடையாள்—பாலுக்கு
414. நேர்மொழியார் சூழ நெடுவேள் ரதிபணியத்
தாருலவு சிங்கா சனத்திருந்தே—ஏருலவு
415. பண்டுமின்று மென்றும் பகரிளையான் யாவனென்று
கண்டின்று சொல்லுமென்று கட்டுரைப்ப—மண்டலத்தில்
416. அன்ன நடையா ரவனி புரந்திருக்கும்
மன்னவரைச் சொல்ல மடமயிலும்—இன்னவரில்
417. மிக்கவர்கள் யாவரென்று வேதியரைத் தான்வினவத்
தக்கபதி னெண்கணமுஞ் சாற்றியே—திக்கரசர்
418. ஆதி முனிவருக்கு ளானமார்க் கண்டனுடன்
நீதிமக வானை நிகழ்த்தியே—போத
419. அயன்மாலைச் சொல்லி யவர்களுக்குண் மேலாம்
செயமாந் திரிகூடத் தேவன்—நயமாகத்
420. தந்தபிள்ளை யோரிருவர் தந்திமுகன் முன்னோனென்
றிந்தவகை யெல்லா மியம்பியே—கந்தனே
421. என்று மிளையா னெவர்களுக்குந் தானிளையான்
துன்றிளையான் றென்னிலஞ்சிச் சோதியென்றார்-நன்றென்றே

---

408. சின்னக்குயிலோன் - குயிலாகிய சின்னத்தையுடையவன்; சின்னம் - காளம்.
412. வேள் ஐ அம்புக்கு - காமனுடைய ஐந்துமலர்ப்பாணங்களுக்கு.
418. போத - மலரிலுள்ள.
21. “என்று மிளையாய்” (முருகு. இறுதி வெண்பா); “என்றுமழி யாத ார” திருப்புகழ்.

422. சொன்னவர்கள் வாய்நிரம்பச் சொன்னஞ் சொரிவித்துப்
பொன்னரைநாண் சாலுவைகள் பொற்கடுக்கன்-மின்னுமொரு
423. கண்டசரங் கட்டுவர்க்கங் கற்கட்டு வட்டமணம்
கொண்டதுவாய் கொள்ளாமற் கூர்ந்தளித்துத்—தண்டலையில்
424. உய்யானஞ் சென்றே யொருகடப்பங் கன்றெடுத்துச்
செய்யோன்பே ரிட்டுநட்டுச் செப்பியே—மெய்யாகக்
425. கட்டிஞ்ள் போற்றுங் கடப்பமலர் பூத்தவுடன்
மட்டிலா நல்ல மகிழ்ச்சிபெற்றே—இட்டமுடன்
426. அங்கனையார் கூடி யழகு குரவையிட்டுப்
பொங்கு பதலைபம்பை புக்கியம்ப—இங்கெவரும்
427. காண்டிரெனத் திங்கடொறுங் கார்மயிலின் மேற்பவனி
வேண்டியே யாரல் விழாவெடுத்தே—ஈண்டுபொன்னும்
428. ஓதனமு நல்கி யுயரடியார் தங்களுக்குச்
சாதனமா முத்திநிலை சாற்றியே—போதக்
429. கடப்ப மலரெடுத்துக் கண்ணிகட்டிச் செவ்வேள்
தடப்புயத்திற் சாத்துவமோ வென்னத்—திட்பட்வே
430. பெண்ணா ரமுதம் பிரியமுட னேயுரைப்பத்
தண்ணா ரமுதே தனிமயிலே—கண்ணேகேள்
431. இந்திரனார் பத்தர்மல ரேழை யடியர்மலர்
சந்தவரைக் கும்பன் றனிமலர்கள்—அந்தமுற
432. முந்நூன் மணிமார்பர் முப்போதுஞ் சாத்துமலர்
எந்நேரஞ் சூடு மிணையடிக்குப்—பொன்னேநீ
433. யேயெடுத்துச் சாத்துமல ரேறு தெனமறுப்பப்
போயெடுத்து வல்லி புலம்புதலும்—வாயெடுத்துப்
434. பாடு மடியார் பகர்ந்த படிதிருக்கூத்
தாடும் பெருமா னறுமுகவன்—நீடும்
435. கொடியார் தமைச்சாடுங் கொற்றவைக்கு மைந்தன்
அடியார்க் கெளியனலை வாயான்—பொடியாரும்
436. குற்றாலத் தண்ணல் குழல்வாய் மொழியுமைசேர்
வற்றா வடவருவி யான்மைந்தன்—கற்றாய்ந்து
437. சட்டி விரதஞ் சகத்திருந்த பேர்க்குமன
திட்டவ பீட்டமெல்லா மீந்திடுவோன்—கெட்டியாய்த்

---

423. கூர்ந்தளித்து - மிகுதியாக அளித்து.
427. ஆரல்விழா - கிருத்திகைத்திருவிழா. 428. ஓதனம் - அன்னம்.
431. சந்தவரை - சந்தனமரத்தையுடையமலை; பொதியமலை; கும்பன் - அகத்திய முனிவர்.
432. முந்நூல் மணிமார்பர் - அந்தணர்.
435. கொற்றவை - துர்க்கை. அலைவாய் - திருச்செந்தூர்;